ידיעות אחרונות

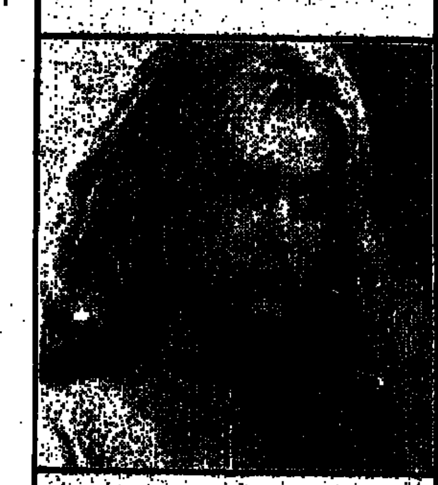
מדריך לכל השבוע

סרטים חדשים

„מאנון"

סרט־המשך ל„ז'אן דה פלורט" של קלוד ברי, על־פי מרסל פאניול. עשר שנים אחרי שבני משפחת סוברא̇ן העשירים והערמומיים מוליכים שולל את הגיבן התמים, משתלטים על מקורות־המים באדמתו וגורמים למותו, גדלה מאנון, בתו של ז'אן, והופכת לרועה יפהפיה ונחשקת, המשוטטת עם עדר העיזים שלה וחולמת על נקמה. היא נוקמת לבסוף את נקמתה בשיטה דומה לזו בה נקטו בשעתם בני סוברא̇ן. התגליות: עמנואל ביאר

(עמ' 21)



עמנואל ביאר, מאנון מן המעיינות

אופרה – לא רק לסבתא חייקית שלך. גם בשבילך, איש צעיר. דייויד אולדן, בימאי „לה בוהם", על רנסאנס האופרה בעולם

(עמ' 23)

■

עובר ושבו פיטר גריש ישחק את „החייל הטוב שווייק", „תרנגול כפרות" מספר – לתיאטרון

(עמ' 7)



צילום השער: אבי גנור

מרגלית צנעני ★ סטאר

„עד עכשיו הייתי זמרת־חתונות. בשנה האחרונה נהייתי זמרת מפורסמת, עם כל מה שמשתמע, כולל פתיחות וסגירות, וטלפונים, ומחזורים בטונות. קודם היתה דממת־אלחוט. השנה האחרונה ליטפה לי את האגו, הרימה את כל השברים והרסיסים מהריצפה ואיחתה אותם בדבק שנקרא הצלחה" ● שוש מיימון □ עמ' 10

מיכל ניב, קריינית ועורכת בגל"צ – על „הפסקת עשר בלילה" ועל החיים בצל הטראגדיה הכפולה: מות אחיה, אייל, והתאבדות אביה, תא"ל מתי ניב ז"ל, על קברו □ עמ' 12

טלוויזיה, תיאטרון, תקליטים | זה השבוע שלך

שישי 4.12.87

08.00 טלטקסט: עד כאן.
08.05 שעת כושר.
08.15 קשת וענן: לקראת לשבת עונג
08.40 ספרות (יסודי) – מסך לספרות: אגדות חוני המעגל (בליווי כיתוביות).
09.00 מוסיקה (ו'-ז'): סולו – קול הקרן.
09.20 לשון ותקשורת (ג'-ה'): שלם ופרטים 2 (בליווי כיתוביות).
09.45 רחוב סומסום: מוסיקה ברחוב סומסום.
10.15 חשבון ו': רוחו של קפטיין פיל.
10.40 מדעי־הטבע (יסודי): פיל.
11.00 חברה ותרבות (יסודי): חשמונאים.
11.30 אזרחות (ז'-ט'): כתבה שגרתית (בליווי כיתוביות).
12.00 חברה ותרבות (על־יסודי).
12.30 מוסיקה (על־יסודי): פגניני והכינור.
13.15 האוניברסיטה הפתוחה: אמנות בעידן הטכנולוגי – אדם ומסכה – במת הבאהאוס.
13.45 עד כאן: רצף דפי הטלטקסט.
13.50 זהריזה (ש.ח. בליווי כיתוביות).

14.35 תבונה ורגישות. סידרה דרמאטית בריטית. שידור חוזר. מבוסס על סיפרה הקלאסי של ג'ין אוסטין. עוקבת אחר קורות שתי אחיות בנות המעמד הבינוני, המתגוררות במחוז כפרי של אנגליה הג'ורג'יאנית. בי.בי.סי. 30 דקות.

15.05 מפגשי בראשית: פרשת וישלח. שיחתו של הפרופ' שלום רוזנברג.
15.30 ערב חדש: מוסף לשבת. מנחה: דן מרגלית.
16.30 קיצור החדשות (ערבית).

16.32 מיבצע אפסילון. סידרה צרפתית חדשה. 4 פרקים. עיתונאי קנדי מגלה, שהרוסים משתמשים בנשק בקטריולוגי וכימי באפגניסטאן. מנסה להבריח הוכחות למערב. פרק ב'. 48 דקות.

17.32 עורך־הדין. סאטירה חריפה על מערכת בתי־המישפט ועל מקצוע עריכת־הדין במצרים של שנות ה־80. משתתפים: עדיל עימאם, יוסרא ויסעאד יונס. בימאי: ראפת אלמיהי. 1983. 90 דקות.

19.15 על המירקע (תרגום לעברית). סקירת תכניות הטלויזיה. (ערבית).
19.30 חדשות. (ערבית).
20.00 שבת שלום. נושאים מתוך פרשת השבוע.
20.15 יומן.

21.15 חיים שכאלה. עם הדודאים. חלק ב'. סיפורם של בני אמדורסקי וישראל גוריון, בשובם ממסע הופעות באירופה ובארה"ב, שנמשך 3 שנים. הופעותיהם בהרכבים שונים: השלושרים, שלישיית גשר הירקון, הטוב הרע והנערה, סרטי קולנוע, תיאטרון, טלויזיה. מפיק ומגיש: עמוס אטינגר. בימאי: פנחס הר־זהב. 70 דקות.

22.30 הרומן שלי עם אנני. ניו־יורק בזווית אישית של וודי אלן. אלברט סינגר (וודי אלן), מצחיקן מצליח, רוקם מערכת יחסים סבוכה, מצחיקה ומכאיבה עם אנני הול (דיאן קיטון), צעירה מוכשרת, המנסה לפתח קאריירה של זמרת. בתפקידי מישנה: טוני רוברטס (רוב) והזמר פול סיימון. בימאי: וודי אלן. 1978. מ.ג.מ. 93 דקות.

00.05 פסוקים לשבת.
חדשות הלילה.

ערוץ 2

18.30 דובוני איכפת לי.
19.00 פסטיבל עמים. מוסיקה, מחול ופולקלור.
19.30 קונצרט קלאסי. ברטוק.
20.00 שלמת אריה. דרמה.
21.00 סרט 2.

שבת 5.12.87

16.00 המהמר. מערבון רומנטי. 4 פרקים. בירדי האווקס, מהמר מושבע (קני רוג'רס), יוצא למסע־נקם בעקבות חוטפי בנו גרמניה, התובעים ממנו דמי כופר של מיליון דולאר. מתאהב בקייט מולדון, זמרת־בארים חטובה (לינדה אוואנס). בימאי: דיק לורי. 60 דקות.

16.55 קיצור החדשות (ערבית).

17.00 ימי א' היפים שלנו. סידרה צרפתית חדשה. 4 פרקים. קורות מישפחת מורן, בעלת מיפעל גדול למטוסים בצרפת של שנות ה־30. ימי מאבק הפועלים למען רפורמה סוציאלית. 60 דקות.

18.00 עולם הכוחות המוזרים של ארתור קלארק.
19.00 גיטרה: ופרק ג').
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 מי הבוס. סידרה קומית.
20.30 זמירות. מועדון הזמר המסורתי.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.
21.35 מבט ספורט.
22.35 מבט אישי. אורח התוכנית ד"ר יוסף בורג.

23.10 ארמון החלומות. סידרה דרמאטית אוסטרלית חדשה. 10 פרקים. קורות טום ריינר (מייקל ארניל), סופר צעיר בסידני בשנות ה־30, ימי השפל הכלכלי הגדול. משולבים קטעים תיעודיים בשחור־לבן. אנגלית בניב אוסטרלי, מתובלת באידיש. 50 דקות

00.00 סמוך של יום.

ערוץ 2

18.30 דובוני איכפת לי.
19.00 פסטיבל שירי ילדים. חלק ג'.
19.40 לשיר בעיניים. פרח'לה שרון כאורחת את עופרה חזה, צביקה הפרכים ודורית ראובני.

20.40 חצי ירח. חוה לוי, מלכת־היופי לשעבר, מככבת בסרט קצר, שבויים ע"י חזוות גלילי ונכתב והופק ע"י ינאל גלאי. שני זוגות בליל קיץ ארוך, שבמהלכו מתברר כי איש אינו מכיר באמת את בן/בת־זוגו. גם יענקלה יעקובסון, דני רוט ורוויות דניאל. 25 דקות.

21.10 סרט 2.

ראשון 6.12.87

08.00 עד כאן: רצף דפי טלטקסט.
08.05 שעת כושר.
08.15 תלמוד – שניים אוחזין: מי מסחר מארמית (בליווי כיתוביות).
08.40 ספרות (יסודי) – מסך לספרות: גשם יהי (בליווי כיתוביות).
09.00 אנגלית ה'.
09.20 השעה שלנו: ניסים ונפלאות (בליווי כיתוביות).
10.00 שעת כושר.
10.10 אנגלית ה'.
10.30 פרפר נחמד: במשפחה.
11.00 חשבון ח': השבר מהו? – ציר המספרים.
11.15 צרפתית (על יסודי).
11.30 גיאוגרפיה כללית (ה־י'): סין – ארץ מתחדשת פניה.
12.00 ספרות (ז'-ט'): סיפור קצר מהרץ
12.25 אנגלית ט'.
13.00 אנגלית י'.
13.30 הסטוריה כללית: רוח הרנסנס.
14.00 עד כאן: רצף דפי הטלטקסט.
14.05 האוניברסיטה הפתוחה. אלג'יריה צרפתית.
15.00 רכבת ההפתעות. סרט אנימציה מדובב לגיל הרך.
15.20 גברת פלפלת.
15.40 שעת כושר.
15.55 רחוב סומסום. מורה לערבית. קיפי מגלה תגלית מרעישה מרעישה, ופונט חבר חדש שבא להתגורר ברחוב, ומגלה ליקיפי דברים חדשים.

16.30 מכשפ'תח מכה שנית. סידרה חדשה לילדים. 10 פרקים. סיפור הרפתקאות פנטאסטי, שגיבוריו שני ילדים ומכשפה מרשעת. תאמז. 30 דקות.

17.00 ערב חדש. מנחה: דן מרגלית.
17.30 תהילה. דני אמטלו שרלוק הולמס.
18.20 כיתה הנפשה.
18.30 קיצור החדשות. (ערבית).
18.32 רוצה פתרון. תכנית דו־שבועית לענייני חברה, חינוך ורפואה. הפעם: מעונות יום לילדים המתמור במעונות יום לילדים פוגע באישה העובדת ומונע ממנה לסייע לבעלה לישאת בנטל הוצאות המחיה בבעיה ו ידון גוות המעונות. ותרגום עברי.
18.40 חידושים והמצאות. על חידושי מכשירים חדישים, ליוניים ועזר מסייעים לחזאי מזג האוויר בעבודתם היום־יומית. ותרגום עברי.
19.00 יומן השבוע. (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 עד סוף. הפעם: סרט על התפתחות הרוק בבריטניה.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.
21.35 לקראת שידור.
21.50 שושלת. (פרק ה־61).
22.40 ז'קלין דה־פרה ויצירתו של אלגר. על הצ'לנית ז'קלין דה־פרה, שנפטרה לאחר מחלה קשה בסרט: ראיונות עם מוסיקאים מן השורה הראשונה.

23.30 היצ'קוק מגיש. עיבוד מחודש של מותחני טלויזיה קלאסיים, שביים היצקוק בשנות ה־50 וה־60. גירסה חדשה ומעודכנת, עם שחקנים חדשים. היצ'קוק מופיע בתחילת כל סרט במונולוג המקורי. הפעם: העירו אותי כשאמות. צעירה מחופנטת דוקרת למוות את בעלה. בעת השיחזור, בבית־המשפט, היא דוקרת גם את המהפנט. הפיק: כריסטופר קרו. 1985. אנ.בי.סי. 25 דקות.

00.15 סמוך של יום.
חדשות הלילה.

ערוץ 2

18.30 הרפתקאות הדבורה מאיה. סידרת הנפשה לילדים.
19.00 סיפורי האחים. חלק ג'.
19.45 איזה קטע. נופים ואנשים.
20.00 הכלבו הישראלי. מטוח לראול ולגבריאל על פי מטופה מאת מאהלר.
20.30 הנפש הצבית. סרט תעודה.
21.30 סרט 2.

שני 7.12.87

08.00 עד כאן: רצף דפי טלטקסט.
08.05 שעת כושר.
08.15 אזרחות: אין יציאה. סרט על יהדות ברית־המועצות.
08.40 ראשית הקריאה: בלי סודות – ס'-ת'.
09.05 אנגלית ה'.
09.25 חשבון פשוט ד'– גיאומטריה: המרחק (בליווי כיתוביות).
10.10 אנגלית ד'.
10.30 רגע עם דודלי: מי שמע מי ראה (בליווי כיתוביות).
11.00 ערבית מדוברת (ו'-ח'): ויו ולורץ
11.15 אנגלית ו'.
11.30 גיאוגרפיה של א"י – פני הארץ – תבנית נוף (בליווי כיתוביות).
12.00 אנגלית ח'.
12.25 תלמוד – שניים אוחזין: היכי דמי 2 (בליווי כיתוביות).
13.00 גיאוגרפיה כללית (ז'-ט'): מחיפה.
13.30 אנגלית (י"א-י"ב) הלו ישראל.
13.45 צרפתית.
14.00 עד כאן – רצף דפי הטלטקסט.
14.05 מגע – מהו־איטי. (5).
14.35 קסים קבם: חושך ואור.
15.00 קשר משפחתי. מלי ושמואל נחמיאס וילדיהם, איתי וליטל, משוחחים עם אחי יותם על פינוק ותוצאותיו.
15.40 לרקוד בריזל. סרט המתעד נסיון לחדור לעולם המושגים של נחורה עיוורת, והתיחסותה למושגים של יופי, חלל, צבעים והבעות.
15.55 שעת כושר.
16.10 טלטקסט: דפי מידע. מאתיים שניות למשרד הבריאות.

16.15 אין יציאה. תעודה. ברנרד לוין, כותב "טיימס" הלונדוני, מראיין בסידרה הבריטית "עולם בפעולה" של הבי בי.סי. מסורבי־עליה בבריה"מ. ביניהם: ולדימיר סלפאק ורעייתו. חלקם כבר הגיעו לארץ. לוין, יהודי במוצאו, הקליט את הראיונות במחתרת והצליח להבריח את הסרטים למערב. 45 דקות.

17.00 ערב חדש. מנחה רפי רקף.
17.30 רובי איכפת לי. סידרה בהנפשה.
17.55 וזפה היי.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 סקירת תכניות: (ערבית).
18.35 כפורט. סקירת אירועים מן הארץ והעולם. (ערבית).
19.30 חדשות. (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 הצפון והדרום. (פרק שביעי).
21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.

21.30 מלך הכיתה. סידרה קומית אמריקנית חדשה. 22 פרקים. מגוללת קורות מורה מחליף בתיכון, המלמד בכיתת מחוננים. מצליח לעורר אצל תלמידיו עניין איש ברעהו, למורת־רוחו של המנהל. בתפקידים הראשיים: הווארד האסמן וויליאם שולינג. 25 דקות.

22.00 זה הזמן. תוכנית אירוח שבועית. מנחה: רם עברון.

22.50 פקד מורס. סידרת־מתח אנגלית חדשה. מבוססת על ספרי־המתח של קולין דקסטר. העלילה מתרחשת בעיר אוקספורד ובסביבותיה. גיבור הסידרה, רווק רומנטי רגיש, פותר תעלומות־רצח מיסתוריות, המתרחשות לאנשים הנראים תמימים לחלוטין. בתפקידים הראשיים: ג'ון תיאוד (פקד מורס) וקווין וואטלי (סמל לואיס). 50 דקות.

23.54 מסוף של יום.
חדשות הלילה.

ערוץ 2

18.30 הרפתקאות הדבורה מאיה. סידרת הנפשה לילדים.
20.00 הבנויים של מיפרין בזימום. סרט תעודה.
20.30 סידרת מוסיקה תיעודית. ברנבוים על בטהובן. פרק א'.
21.00 סרט 2. להקת פלים.

שלישי 8.12.87

08.00 עד כאן: רצף דפי טלטקסט.
08.05 שעת כושר.
08.15 חשבון פשוט ד': חזקות (בליווי כיתוביות).
08.40 ראשית הקריאה: בלי סודות – בניין 3.
09.00 אנגלית ח'.
09.20 אזרחות: קו ייצור ותרגום לערבית.
10.10 אנגלית ז'.
10.30 רחוב סומסום: אופירה מגיעה.
11.00 צרפתית (על־יסודי).
11.15 חשבון ה': חיסור בשברים.
11.30 גיאוגרפיה של א"י: פני הארץ – תבנית נוף (בליווי כיתוביות).
12.00 גיאוגרפיה כללית (ז'-ט'): ליותם ומותם של הרים.
12.25 ספרות (על־יסודי): מקבת – איש הדמים הכמוס.
13.00 מוסיקה (על יסודי): שתי פנים של תאילנד ב'.
13.30 מדעי־הטבע: בכפר החסידות הלבנות.
14.00 עד כאן: רצף דפי הטלטקסט.

14.05 פרחים באבק. סיפורה האישי המלא של עדנה גלדני, שהקימה בראשית המאה את מעון־היום הראשון לילדי עובדים במיפעל של בעלה בטקסס. ניהלה גם מאבק מישפטי כדי למחוק את המלה "לא־חוקי" מתעודות־הזהות של ילדים שנולדו מחוץ לנישואין. וואלאס ברי וגריר גרסון בתפקידים הראשיים. זכה בשני פרסי אוסקר. 1941. ארה"ב. בימאי: מרווין לירוי. 99 דקות.

15.40 שעת כושר.
16.00 פרפר נחמד: המעיל השם של חזור נתים.
16.25 רובוטריקים. המשך מלחמת הרובוטריקים בשקרניקים.
17.00 ערב חדש. מנחה: רפי רשף.
17.30 שלוש, ארבע, חמש וחצי. הפעם: "מזל וביש מזל", עיבוד לסיפור של יצחק בשביס־זינגר.
17.50 ילדים בעולם. סידרה על חוויות של ילדים מכל מיני מקומות בעולם.
18.00 אלף. סידרה קומית לכל המשפחה. (ערבי־עברי).
18.25 הגיע זמן לשון. הצוענה והג'יפסי – שלוש ציפורים במילה אחת.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 תרבות המערב. (פרק ה').
19.30 חדשות. (ערבית).
20.00 כותרות מבט.

20.02 ימי בי"ס של תום בראון. סידרה בריטית. 5 פרקים. על־פי סיפרו של תומאס יוז. קורות נער שחי במאה ה־19. בתפקיד הראשי: אנתוני מרפי. בי.בי.סי. בימאי: גארת' דיויס. 58 דקות.

21.00 מבט לחדשות.
21.30 מבט שני.

22.20 גן־העדן המובטח. סידרה בריטית חדשה. 11 פרקים. אנגליה בשנים 48־'86, בזווית אישית של האריסטוקראי ג'ון מורטימור. סאגה משפחתית. תשוקה, תככים, מיסתורין. מבט ציני אל אומה משתנה. משתתפים: סר מיקל הורדרן, אנט קרוסבי, פטר איגן, פול שלי ודייויד תרלפול. בימאי: אלווין ראקוף. תאמז. 50 דקות.

23.10 קליקלות – סידרה אמריקנית משעשעת (22 פרקים) ופרק שביעי.
23.35 מסוף של מקום – מבט אל בית־שמש. חדשות הלילה.

ערוץ 2

18.30 הרפתקאות הדבורה מאיה. סידרת הנפשה לילדים.
19.00 פסטיבל עמים. מוסיקה, מחול ופולקלור.
19.30 פסטיבל עמים. מוסיקה, מחול ופולקלור.
19.30 מחול ישראלי. להקת "קול ודממה" בתכניתה "מיוסת".
20.30 אור וצללים. סרט תיעודי על הצלם ביל בראנדט.
22.00 סרט 2.

רביעי 9.12.87

08.00 עד כאן. רצף דפי הטלטקסט.
08.05 שעת כושר.
08.15 גיאוגרפיה של א"י: פני הארץ – תבנית נוף. (בליווי כיתוביות).
08.40 אנגלית ו'.
09.00 מדעי־הטבע (יסודי): האם אני נחמד?
09.20 אנגלית ד'.
10.00 שעת כושר.
10.10 מדעי־הטבע (ח'-י'): 70 פעימות ברקה (בליווי כיתוביות).
10.30 פרפר נחמד: במשפחה.
11.00 חשבון ו': רוחו של קפטיין פיל.
11.15 אנגלית (י"א-י"ב). הלו ישראל.
11.30 קשת וענן: פירסומי ניסא (בליווי כיתוביות).
12.00 אנגלית ח'.
12.25 אנגלית י'.
13.00 מדעי־הטבע (על יסודי): האבולוציה 6 – תהליך הברירה הטבעית.
13.30 גיאוגרפיה של א"י – פני הארץ: בצל חוות (בליווי כיתוביות).
14.00 עד כאן: רצף דפי הטלטקסט.
14.05 האוניברסיטה הפתוחה: ילדות – נצא לשחק: מוסיקה – ביתת אומן – נקודות מפתח תכנים.
15.00 טוב־טוב הגמד: מסיבה במחנה. לבן אחיו של טוב־טוב יש יום־הולדת. כשהחגיגה בעיצומה, נחטפת אשוה, סיורינה, על־ידי החתול השחור. הגמדים יוצאים להציל אותה.
15.25 ביקור רוח הרפאים. סיפור משעשע מאת ג'יימס טרבר. אנשי המשפחה חושדים שגנבים נמצאים בביתם. הם מועיקים את המשטרה, שאינה מוצאת כל גנבים בבית, ורק מצליחה להרגיז את הסבא. מי ביקר בבית? רוחות רפאים או גנבים?
15.35 שעת כושר.
15.45 טלטקסט: דפי מידע. מאתיים שניות למועצת הלול.
16.00 גברת פלפלת.
16.10 שביל באמצע שביל בצר. טיול השבוע: רמלה – לוד. יאצק מחפש את בריכת הקשתות וסיור באתרי רמלה ולוד עם ספי בן יוסף (בליווי כיתוביות).
16.20 פיצוחים. שעשועון טלוויזיה נושא פרסים.
17.00 ערב חדש. מנחה: גדעון רייכר.






17.30 שמיניות באוויר – מגזין לנוער בשידור ישיר.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 חקלאות היום והפעם: ראיון עם סגן שר החקלאות אברהם כץ עוז בנושא: עשור להסכם השלום עם מצרים ושיתוף הפעולה בין שתי המדינות בתחום החקלאות.
19.00 בקו הבריאות. ענייני רפואה. (ערבית).
19.30 חדשות. (ערבית).
20.00 כותרות מבט.
20.02 משהו מהסרטים. תכנית רו שבועית.
20.30 בין הכיסאות.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 תשדירי שירות.
21.35 מוקד.

22.05 מלון פלאזה. מבוסס על מחזה מצליח של ניל סיימון. בתפקידים הראשיים: וולטר מתיאו, מורין סטייפלטון, ברברה האריס ולי גראנט. 1971. בימאי: ארתור הילר. 110 דקות.

23.55 מסוף של יום.
חדשות הלילה.

ערוץ 2

18.30 הרפתקאות הדבורה מאיה. סידרת הנפשה לילדים.
19.00 מחול בשניים. בלט.
19.40 תוכנית בידור עם אבי טולדנו.
20.20 איזה קטע. נופים ואנשים.
20.30 ברנבוים על בטהובן. סידרה תיעודית. פרק ב'.
21.00 סרט 2.

חמישי 10.12.87

08.00 עד כאן: רצף דפי הטלטקסט.
08.05 שעת כושר.
08.15 קשת וענן: חשמונאים (בליווי כיתוביות).
08.40 ראשית הקריאה: בלי סודות – צ'-כ'.
09.00 ארץ מולדת: היציאה מן החומות (בליווי כיתוביות).
09.20 מדעי־הטבע (ז'-ט'): אלקטרונים ויונים במעגל חשמלי.
10.10 אנגלית ה'.
10.30 מה פתאום: חנוכה חג טוב.
11.00 אנגלית ו'.
11.15 ערבית מדוברת (ו'-ח'): טריק פי (אל) סחרא.
11.30 אנגלית ח'.
12.00 מדעי־הטבע (על־יסודי) – פיסיקה – רדיואקטיביות.
12.25 אנגלית ט'.
13.00 הסטוריה – מתולדות ישראל – פרשת דרייפוס 1.
13.30 מוסיקה: שירי חנוכה.
14.00 עד כאן: רצף דפי טלטקסט.
14.05 בלי סודות: מ' – ו'.
14.30 קשר משפחתי. (ש.ח. בליווי כיתוביות).
15.10 רחוב סומסום: מסיבת חבית. אלברט מתפקד במקצוע חדש. נראה מה קורה ליונה בעקבות המקצוע החדש של אלברט.
15.40 שעת כושר.
15.50 טלטקסט: דפי מידע. מאתיים שניות למשרד הבריאות.
16.00 זהריזה.
17.00 ערב חדש. מנחה: אילנה דיין.
17.30 ריקי ריק. תכנית המבוססת על רעיונות ויצירות של ילדים.
18.00 הבלבולים. סידרת הנפשה של וולט דיסני, שם הפרק: "בלבולי השרים" (ערבי־עברי).
18.25 סמוך של מקום. מבט אל לכיש.
18.30 קיצור החדשות (ערבית).
18.32 למשפחה – ענייני הבית והמשפחה: צרכנות, עיצוב פנים, בישול, אפנה ובעיות סוציאליות, הפעם: פינת הבישול – הכנת חראיימה בכמון, שהוא מאכל דגים: התאמת צבעים בלבוש – אופנה ייעוץ, צבע ותדמית: תצוגת תכשיטים שילוב התכשיט בתוך הבגד: צרכנות: אופנה – רשמים מתצוגה בסגנון ספורטיבי ורומנטי. (תרגום עברי).
19.00 ממגש.
19.30 חדשות.
20.05 מבט לחדשות.
20.30 סרטים יבואו.
22.10 האימהות של כיכר מאי. סרט תעודה, המתאר את מחאת האימהות של שלושים אלף הנעדרים שנעלמו בארגנטינה בעת המשטר הצבאי.

22.10 האמהות של כיכר מאי. סרט תעודה, המתאר את מחאת האמהות של 30 אלף הנעדרים, שנעלמו בארגנטינה, במלחמה שניהל המישטר הצבאי נגד אנשי השמאל. הסרט עוקב אחר צמיחתו של אירגון האמהות, מ־77' ועד מישפטי הגנראלים, ומראה כיצד השפיעו על הכת הצבאית השלטת. הופק ב־85' וזכה בפרסים בינלאומיים רבים. מוקרן לציון יום זכויות האדם ובמלאת 4 שנים למישטר הדמוקרטי בארגנטינה.

22.50 מטלוק. סידרה בלשית. בן מטלוק, עו"ד שנון, מטפל במיקרי רצח יחד עם בתו שרלין, עו"ד בראשית דרכה. מסייע טיילר הדסון, ידיד ותיק. משתתפים: אנדי גריפית, לינדה פרל וקן הולידיי. 50 דקות.

24.00 הגיע זמן לשון.
חדשות הלילה.

ערוץ 2

18.30 הרפתקאות הדבורה מאיה. סידרת הנפשה לילדים.
19.00 האנסה הגולה. סרט טבע.
19.45 מחול גולה: סרט תעודה על תהליך היצירה בתיאטרון ומחול הקונצרטי.
21.00 סרט 2.

שישי 11.12.87

08.00 טלטקסט: עד כאן.
08.05 שעת כושר.
08.15 קשת וענן: פרסומי ניסא (חנוכה) (בליווי כיתוביות).
08.40 ספרות (יסודי) – מסך לספרות: גשם יהי (בליווי כיתוביות).
09.00 מוסיקה (ד'-ו'): שירי חנוכה.
09.20 לשון ותקשורת (ג'-ה'): שלם ופרטים 2 (בליווי כיתוביות).
09.45 רחוב סומסום: סביבונים.
10.15 חשבון ו': רוחו של קפטיין פיל.
10.40 מדעי־הטבע (יסודי): ג'ירפה.
11.00 חברה ותרבות (יסודי): פרסומי ניסא (חנוכה) (בליווי כיתוביות).
11.30 אזרחות (ז'-ט'): כתבה שגרתית (בליווי כיתוביות).
12.00 חברה ותרבות (על־יסודי): הקופאי – גם אנו שופטים.
12.30 מוסיקה (על־יסודי): מגניני והכינור.
13.15 האוניברסיטה הפתוחה: אדם ומרינה – בורק ופיין.
13.45 עד כאן: רצף דפי הטלטקסט.
13.50 זהריזה (ש.ח. בליווי כיתוביות).
14.35 תבונה ורגישות. (פרק 5). למשפחתו של ארוואר נודע דבר ארושיו ללוסי סטיל, ואמו מנשלת אותו מירושתו. אף־על־פי כן: הוא נאמן להבטחתו ללוסי, ובכך הוא מוכיח לאלינור את הגינותו ושלמות אופיו. אלינור עדיין אוהבת את ארוואר ולבו נתון גם לה, אך התגינות מחייבת...
15.05 מפגשי בראשית: פרשת וישב. שיחתו של הפרופ' שלום רוזנברג.
15.30 ערב חדש: מוסף לשבת. מנחה: דן מרגלית.
16.30 קיצור החדשות (ערבית).
16.32 מבצע אפסילון. (פרק ג'): לאחר שהעיתונאי מצליח לאתר את חלקי הנשק הכימי, הוא מנסה להחזירו למערב. הנשק מורכב משלושה חלקים. אחד החלקים נשלח עם הרופאה קריסטין. הקולונל הרוסי, שעליו הוטלה המשימה לאצר את כל חלקי הנשק הכימי לפני קיום שיחות השלום, תופס את הנשק. (תרגום לעברית).
17.20 לקט שירים.
17.30 סרט ערבי.
19.15 על המירקע (תרגום לעברית). סקירת תכניות הטלויזיה, הסדרות והסרטים המשולבים בלוח המשדרים.
19.25 כללי נהיגה נכונה בכבישים. סדרה במסגרת המלחמה בתאונות הדרכים.
19.30 חדשות. (ערבית).
20.00 שבת שלום. והפעם: פרשת "וישב".
20.15 יומן.
21.15 ממני. תכנית ראיונות עם ני פאר.

22.30 חזיז ורעם. סרטו הראשון של מייקל צ'ימינו ("צייד הצבאים", "שנת הדרקון"). קלינט איסטווד בתפקיד ראשי. עוד: ג'ף ברידג'ס, ג'ורג' קנדי וג'פרי לואיס. 1974. 110 דקות.

00.05 פסוקים לשבת.
חדשות הלילה.

הירדנית

כל שעות הבוקר תוכניות לכל המשפחה באנגלית ובערבית (רק בערוץ 1).

שישי 4.12

13.30 כדורגל בינלאומי או ספורט עולמי.
14.50 סרט באנגלית לנוער (רק בערוץ 1).
17.20 סרט עלילתי בצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 לקט שירים.
19.30 חדשות בעברית.
19.45 לקראת שנות האלפיים. סרטון דוקומנטרי.
20.30 טרנר. קומדיה אמריקנית.
21.10 נגד הרוח. סידרה אוסטרלית.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 ברכבת לוקסוס. סידרה אמריקנית

שבת 5.12

14.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
18.00 הרוצח. סידרה בצרפתית.
18.50 תיאטרון האגדות (רק בערוץ 1)
19.00 חדשות בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 קומדיה אנגלית.
21.10 בידור חו"ל.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 סרט מתוך סדרת רבימכר.

ראשון 6.12

15.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
16.20 מנקי ברוסטר. סידרה לילדים באנגלית. (ערוץ 1).
16.45 מדע ודעת. סידרה דוקומנטרית לילדים באנגלית (רק בערוץ 1).
17.10 עולמו של וולט דיסני (רק בערוץ 1).
17.30 כדורגל בינלאומי (רק בערוץ 1).
18.05 ההיסטוריה של התהוות הצמחיה בעולם. (סידרה דוקומנטרית בצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 לקט שירים.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 צ'רלס בשליטה. קומדיה אמריקנית.
21.10 הממון. סידרה דוקומנטרית אנגלית בעיות והכלכלה בעולם.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 סרט מא. מכר. (המשך).

שני 7.12

15.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
17.10 ג'ק הלברון (רק בערוץ 1).
17.35 סרט דוקומנטרי על מדע (רק בערוץ 1).
18.00 ההיסטוריה של הטבע.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 מגאזין ספורט בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 קייט ואלי. קומדיה אמריקנית.
21.10 פלקון קרסט
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 רצח במרכז הכספים. סידרה אנגלית.

שלישי 8.12

15.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
17.10 מדע ודעת. סידרה דוקומנטרית באנגלית (רק בערוץ 1).
17.35 אלף (רק בערוץ 1).
18.00 רישליה. (צרפתית).
19.00 חדשות בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
20.30 פארינגטון. קומדיה אנגלית
21.10 רמינגטון סטיל. (סידרת מתח אמריקנית).
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 סיפורי המיסתורין של דורותי סיירס. סידרת מתח אנגלית.

רביעי 9.12

15.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
16.30 סיפורים עולמיים (רק בערוץ 1).
17.55 שאנז אליזה תוכנית בידור בצרפתית.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.15 ירדן היום (צרפתית).
19.30 חדשות בעברית.
20.30 ולרי. קומדיה אמריקנית.
21.10 החיים הטובים. סידרה אנגלית
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 האבטר. סידרת מתח אמריקנית.
23.00 היאבקות חופשית. מיטב התחרויות הבריטיות (רק בערוץ 1).
23.10 הוי די הוי. קומדיה אנגלית.

חמישי 10.12

15.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
16.45 עולם החיות (רק בערוץ 1).
17.30 חלומות ג'יני. (צרפתית).
18.00 רחוב קרנה. סידרה צרפתית.
18.30 סרט דוקומנטרי. בצרפתית על הטבע.
19.00 חדשות בצרפתית.
19.30 חדשות בעברית.
19.45 מגאזין ספורט.
20.30 רגעים מביכים. אוסף של צילומי קטעים מביכים, שקרו בעת צילומי סרטים וסדרות.
21.10 אלפרד היצ'קוק מגיש. סיפורי מתח.
22.00 חדשות באנגלית.
22.10 סרט עלילתי באורך מלא.

המזה"ת

שישי 4.12

13.00 מסע בעולם המצוייר.
13.30 ימי־העמק האבודים. מערבון.
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 ילדי־התבונות. מצוייר.
15.30 סופר־בוק מצוייר.
16.00 שוכני־הסלעים. תוכנית לילדים.
16.30 סרט: הקוסם המכושף. עם רוברט יאנג.
18.00 משפחת קוסבי.
18.30 קשרי משפחה. קומי.
20.00 פוליגאי. פעולה.
21.00 סרט (ערבית).
22.30 מעשיות משמחות (ערבית).

שבת 5.12

13.00 וודי וודפקר. מצוייר.
13.30 המשפחה הביונית.
14.00 דניס השובב. מצוייר.
14.30 מיסתריהים.
15.00 עולם החיות.
16.00 כדורעף. (בריה"מ–צרפת).
18.00 אירועי־ספורט בעולם.
19.00 כדורגל אנגלי.
20.00 היאבקות.
21.00 סרט: מאז שהלכתי (חלק א').
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים. סידרה.

ראשון 6.12

13.30 חיים אחרים. סידרה.
14.00 מועדון 700.
14.30 מעשיות משמחות (ערבית).
15.00 שעת סיפור.
15.30 הבית המעופף. מצוייר.
16.00 שוכני־הסלעים. תוכנית ילדים.
16.30 סרט (ערבית).
18.00 משפחת וולטון. סידרה.
19.00 60 דקות. מגאזין אקטואליה.
20.00 מופעים קלסיים. בלט אמריקני.
21.00 סרט: מאז שהלכתי (חלק ב')
22.30 מעשיות משמחות (ערבית).

שני 7.12

13.30 חיים אחרים. סידרה.
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 ילדי־התבונות. מצוייר.
15.30 סופר־בוק. מצוייר.
16.00 שוכני־הסלעים. תוכנית לילדים.
16.30 סרט: זקן החם. עם לינדה קרטר.
18.00 ימים מאושרים. סדרה קומית.
18.30 לורן ושירלי. סדרה קומית.
20.00 מאגנום. בלש.
21.00 פוטבול (וואשינגטון–לוס־אנג'לס).
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים. סדרה.

שלישי 8.12

13.30 חיים אחרים. סידרה.
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 ילדי־התבונות. (מצוייר).
15.30 הבית המעופף. (מצוייר).
16.00 שוכני־הסלעים. תוכנית לילדים.
16.30 סרט: שלושת המוסקטרים.
18.00 נסיעה בחלל. דמיוני.
20.00 צוות לעניין. פעולה.
21.00 מק'גייור – סוכן חשאי.
22.00 זאב מעופף. פעולה.
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים. סדרה.

רביעי 9.12

13.30 חיים אחרים. סידרה.
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 ילדי־התבונות. (מצוייר).
15.30 סופר־בוק. (מצוייר).
16.00 שוכני־הסלעים. תוכנית ילדים.
16.30 סרט: אבוט וקוסטלו.
18.00 תן לי הזדמנות. קומי.
18.30 משפחת קמבל. סדרה.
20.00 רצח במשיכת קולמוס.
21.00 המתנגד. סדרה.
21.30 נירהארט. סדרה קומית.
22.00 המשווה. בלש.
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים. סדרה.

חמישי 10.12

13.30 חיים אחרים. סידרה.
14.00 מועדון 700.
14.30 התעמלות.
15.00 ילדי־התבונות. מצוייר.
15.30 הבית המעופף. מצוייר.
16.00 שוכני־הסלעים. תוכנית לילדים.
16.30 סרט: בשם גלבר. עם קרי גראנט.
18.00 נובה.
20.00 סקירקו וגברת קינג. בלש.
21.00 הדרך לשמים. דרמה.
22.00 קונצרטים. תוכנית מוסיקלית.
23.00 מועדון 700.
23.30 חיים אחרים. סדרה.

קופסה כחולה

עדנה אדטו

כבר לא מצחיק

ביום ד' – וולטר מתאו בסרטו של ניל סיימון „מלון פלאזה" □ שלושה סיפורים המתרחשים בסוויטה מפוארת □ אפשר לוותר

ביום ד' תקרין הטלוויזיה הישראלית את הקומדיה של ניל סיימון „מלון פלאזה". הסרט מתרחש כולו בסוויטה מפוארת של מלון פלאזה. המלון המפואר נחנך לפני 80 שנה, באוקטובר 1907, ברח' 59 פינת השדרה החמישית במנהטן. הסרט מתחלק לשלושה סיפורים, כולם בכיכובו של השחקן הנפלא וולטר מתאו.

בסיפור הראשון חוגג איש־עסקים עצבני את יובל הנישואין עם אשתו. מורין סטייפלטון („אדומים") מגלמת את אשתו הסבלנית. בסיפור השני מנסה מפיק־סרטים הוליוודי לשכנע ידידה מן העבר, לבלות עימו את הערב הפנוי. ברברה האריס המצויינת („מזימות", „נאשוויל") מגלמת את האשה הנחשקת. בסיפור השלישי מנסים אבא ואמא להוציא את בתם שהסתגרה באמבטיה, כדי שתרד לטקס חתונתה באולם הנשפים של המלון.

הסרט מבוסס על מחזה־להיט של ניל סיימון, שהבכורה שלו נערכה בניו־יורק בחורף 1968. סיימון כתב את „מלון פלאזה" אחרי להיטי־במה ענקיים כ„דירת רווקים", „הזוג המוזר" ו„יחפים בפארק". כולם הפכו לסרטים מצליחים מאוד בקולנוע, מה שהביא גם את מלון פלאזה אל מסך הכסף, ב־1971.

אלא ש„פלאזה" הוא הסרט הפחות מוצלח מכל סרטי ניל סיימון שנוצרו באותה תקופה, משום שהבימאי ארתור הילר („סיפור אהבה") לא יצר מרווח־מחיה בין חדרי הסוויטה המפוארת. הסרט דומה לתיאטרון מצולם, וזאת בכר מגרעת המשרה רפיון ושעמום.

מלבד זאת, הרמיזות הבורגניות של סיימון, המצבים הקומיים, החיצים הסאטיריים והדיאלוגים שלו – נראו באנליים ומתוקים עוד בראשית שנות ה־70. היום בסוף שנות ה־80 הם ממש מעוררי פיהוק.

פה ושם יש כמה בדיחות לא רעות, וכמובן, וולטר מתאו הוא שחקן מצויין. אבל אפילו שעשועי וולטר קשישא אינם מצדיקים את הקרנת הקומדיה החבוטה של ניל סיימון.

■ יהודה סתיו

■ הרומן של וודי אלן

הערב בטלוויזיה – „הרומן שלי עם אנני", סרטו עטור האוסקרים של וודי אלן ● בדרן טלוויזיה משחזר אהבה מהעבר, בוחן את ילדותו והקריירה שלו ● לא להחמיץ

עכשיו, עם תום השביתה, מקרינה הטלוויזיה הישראלית סרטים, שהיתה אמורה לשדר בראשית אוקטובר.

הערב נוכל לראות את „הרומן שלי עם אנני" (1977), סרטו עטור האוסקרים של וודי אלן, שביים ומופיע בתפקיד הראשי.

מדובר בסרט אישי. אלן משתמש בחומרים מההוויה האלנית: רקע יהודי, פחדים, תיסכולים, חרדות, חולשות, דיכאונות, טיפולים פסיכולוגים, יצירה, הומור, הערפות תרבותיות.

סיפורו של בדרן טלוויזיה יהודי מניו־יורק המשחזר את אהבתו לאנני הול, וואספית טיפוסית (דיאן קיטון חברתו לחיים של אלן באותה תקופה). אהבה שהגיעה לקיצה. בנוסף הוא בוחן את ילדותו, את יחסיו עם שתי נשותיו לשעבר ואת הקריירה שלו.

למרות ההצלחה והפירסום, הוא מדוכא. נהגה מספרים ומסרטים שעוסקים במוות. השקפת העולם שלו מתבססת על שתי בדיחות, אותן הוא משמיע בראשית הסרט. האחת: „יהודיה שיצאה לנופש בהרי הקאצקיל רוטנת: המזון כאן איום ונורא. חברתה משיבה: נכון וגם המנות קטנות כל־כך". הבדיחה השניה מתייחסת לאימרתו המפורסמת של הקומיקאי גראוצ'ו מרקס: „לא הייתי מסכים להשתייך למועדון, שהיה מסכים לקבל אותי כחבר".

צילומיו של גורדון ויליס, צלם המעט קבוע של אלן, יפים כתמיד.

סרט בוגר, מגובש, משעשע ואינטליגנטי. אלן במיטבו. לא להחמיץ.

■ אמיר קמינר



וודי אלן. למרות ההצלחה והפירסום, הוא מדוכא. השקפת עולמו מתבססת על שתי בדיחות

■ מה קורה בכיתה?

„מלך הכיתה", סידרה קומית חדשה, מיום שני

„מלך הכיתה", סידרה קומית אמריקנית חדשה של „וורנר" תחליף את הסידרה הקומית „קשרי משפחה" החל מיום שני (ב־21.30).

„מלך הכיתה", 22 פרקים, מגוללת את קורותיו של צ'ארלי מור (האוורד הסמאן), מורה מחליף בבי"ס תיכון במנהטן.

מור, אדם מעשי ועשיר בנסיון חיים, מלמד בכיתה של תלמידים מחוננים, שרמת המישכל שלהם גבוהה משלו. הוא מצליח לעורר אצל תלמידיו המנוכרים השקועים בלימודים, עניין איש ברעהו, למורת רוחו של ד"ר סמואלס וויליאם סילינג, מנהל ביה"ס המעוניין אך ורק בהגברת הישגיהם של תלמידיו.

גיבור הסידרה האוורד הסמאן כיכב בסדרות טלוויזיה אמריקניות רבות כיניהן „בועות" ו„קינסי" שהוקרנו אצלנו. כיכב גם בסרטי קולנוע: „שמפו" ו„בי"ס לשוטרים מתחילים". בימאי: ג'ון טרייסי.





רובין גיונס ב„מלך הכיתה". מה קורה למורה מחליף בכיתה של מחוננים

טלוויזית המזה"ת – סרטי השבוע

פנטזיה, מלודרמה, קומדיה

מומלצים: הקוטג' המכשף, מאז שהלכת

יום ו', 16.30: הקוטג' המכושף (The Enchanted Cottage) 1945. פנטזיה מלודרמטית. טייס שנפצע קשה ומשרתת מכוערת, מוצאים את האהבה והאושר בניו־אינגלנד. בימאי: ג'ון קרומוול. עם דורותי מקגווייר ורוברט יאנג. כדאי. 92 דקות.

מוצ"ש, 21.00: מאז שהלכת (Since You Went Away) 1944. מלודרמה. חלק א': משפחה אמריקנית טיפוסית, מנסה להתמודד עם בעיותיה, בצל מלחמת העולם השניה. האב לוחם בחזית. בימאי: ג'ון קרומוול. מככבים: קלודט קולבר, ג'וזף קוטן, ג'ניפר ג'ונס ושרלי טמפל. מומלץ. 172 דקות.

יום א', 21.00: מאז שהלכת (Since You Went Away), חלק ב'.

יום ב', 16.30: הקו החם (Hotline) 1982. סרט טלוויזיה. פסיכופט מנסה להטריף את דעתה של סטודנטית, באמצעות הטלפון. בימאי: ג'רי ג'יימסון. עם לינדה קרטר, סטיב פורסט. 96 דקות.

יום ג', 16.30: שלושת המוסקטרים (The Three Musketeers) 1935. עיבוד לרומן של אלכסנדר דיומא. מעלליו של דארטניאן הצעיר, שמצטרף למוסקטרים של המלך ומגן על כבודה של המלכה. בימאי: רולאנד ו. לי. עם וולטר אייבל.

יום ד', 16.30: [illegible] (Abbott and Costello Meet Captain Kidd) 1952. [illegible] 70 דקות.

יום ה', [illegible] 94 דקות.

■ [illegible]

■ חולמים ואוהבים

„ארמון החלומות", סידרה דרמטית חדשה, ממוצ"ש

„ארמון החלומות", סידרה דרמטית אוסטרלית חדשה (10 פרקים) תוקרן ממוצ"ש (ב־23.10). הטלוויזיה תיכננה להקרין את הסידרה כבר במחצית אוקטובר, אולם שידורה נדחה בעקבות השביתה.

הסידרה עוקבת אחר קורותיו של טום ריינר (מייקל אוניל), סופר צעיר הנאבק על ראשית דרכו המקצועית בסידני, בימי השפל הכלכלי הגדול של שנות ה־30. בסידרה משולבים צילומים ארכיוניים אותנטיים מאותה תקופה.

טום עוזב את כפר הולדתו ומגיע לעיר הגדולה, סידני, עיר קשת־יום, מוצפת אלפי מובטלים מיואשים ואלימים. מאמציו של הסופר השאפתן למצוא עבודה עולים בתוהו. הוא מתגורר ב„ארמון דאנרי", אכסנייה ביתית המנוהלת ע"י משפחת מנדל, מהגרים יהודים מקייב. מתיידד עם הפונדקאי, רעייתו, בנותיהם היפות, בנם הצעיר והסבא.

הסידרה עוקבת אחר חלומותיהם, אהבותיהם ואכזבותיהם של גיבורי הסידרה המדברים באנגלית בניב אוסטרלי כבר מטובל באידיש.

ב„ארמון החלומות" מככבים שחקנים אוסטרלים ותיקים. כולם פנים חדשות לצופי הטלוויזיה בארץ. בתפקידים הראשיים: הנרי זפס (הפונדקאי), דידר רובינשטיין (רעייתו), לינדה קרופר (הבת מרים), סווי ליברמן (הבת רות), ז'וראנד סינקלייר (הבן) וסכרין פיג'קוביץ (הסבא).

זה מתבשל

סידרה קומית חדשה. „זהו מקור פרנסה", סידרה קומית אמריקנית חדשה, 13 פרקים, תוקרן בקרוב בשידורי הטלוויזיה בערבית. גיבורות הסידרה, שלוש מלצריות לא מיומנות, גורמות לשרשרת מצבים מביכים. מפיקי הסידרה, פול ג'אנגר וייט וטוני תומאס יצרו את הסידרה הקומית „בנסון" שהוקרנה אצלנו. בתפקידים הראשיים מככבות: מריון מרסר, ג'יל אדוארדס וקריסטל ברנארד.

סידרה דרמטית חדשה. „המפתח לרבקה", סידרה דרמטית חדשה, 4 פרקים, תוקרן בקרוב בשידורי הטלוויזיה בערבית. הסידרה המבוססת על רב המכר של הסופר קן פולט, מתמקדת בפרשיות ריגול ואהבה במיזרח התיכון. מככבים: דיוויד סול, קליף רוברטסון, דיוויד המינגס, לינדה ריימונד, רוברט קלף ואחרים.

איש השנה במבט שני. סרט תיעודי של פטר וינטראוב על מצבם העגום של אמנים עולים מבריה"מ, יוקרן במבט שני ב־15 בדצמבר. ב־22 בדצמבר תוקרן כתבה של רונית וייס על בעיית הקרטלים בישראל. מיכאל העיתונאי גדעון רייכר ושרהל'ה שרון. אהוד מנור יארח אותם באולפן.

אורחים במסעדה הגדולה. שידורה של הסידרה הקומית המקורית „המסעדה הגדולה", 10 פרקים חדשים עם ז'אק כהן (אבו־דאמי), באסם זועמאט (הטבח חכים), חליל חלדי (המלצר האילם), רסאן עבאס (המלצר החתיך) ונעים חכים (עוזר הטבח), נדחה בעיקבות השביתה לחודש מרץ. בפרקים החדשים מככבים בתפקידי אורח: ציפי שביט, קרולין לנגפורד, אשר צרפתי, יהורה אפרוני, מוניקה טסלר, דורית פלד, פולי רשף ואחרים.

שעת כושר עם דורי בן־זאב. דורי בן־זאב יגיש יחד עם אורה חיון תוכנית מיוחדת של „שעת כושר" המיועדת לשיקום חולי לב. התוכנית תוקרן בטלוויזיה החינוכית ב־22 בדצמבר.

מי ינחה את עד פופ? שדרני גלי־צה"ל אברי גלעד, מירב מיכאלי, מיכל ניב ולאה עוז, שצולמו לפני שביתת העיתונאים ברשות השידור למבחני בד שנערכו למועמדים חדשים להנחיית התוכנית „עד פופ" לצידה של ענת דולב, ממתינים להכרעתו של רפי גינת מנהל מחלקת הבירור בטלוויזיה.

היפנוזה בקשר משפחתי. ד"ר חיים עומר יצטרף החל מה־14 בדצמבר לנירית אברמסון ואחי יותם מנחי

דורי בן־זאב ואורה חיון. שעת כושר לשיקום חולי־לב

קרפין ודוד ויצטום יבחרו במבט שני שיוקרן ב־29 בדצמבר, ערב השנה האזרחית החדשה, את איש השנה, אשת השנה וצילום השנה.

שרופים על זהו זה. המגאזין „זהו זה" של הטלוויזיה החינוכית יארח בקרוב אוהדים שרופים של התוכנית, שיוכלו לבחור קטעים האהובים עליהם לשידור חוזר. בין האוהדים: חברי הכנסת יוסי שריד ומאיר שטרית, התוכנית „קשר משפחתי" בטלוויזיה החינוכית. ד"ר עומר, מרצה בחוג לפסיכולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים מתמחה בטיפולים היפנוטים.

הדמה ליום הזיכרון. ניצה גונן מכינה דרמה מקורית שתוקרן בטלוויזיה החינוכית ביום הזיכרון לחללי צה"ל. הדרמה מבוססת על סיפרה של סביון ליבריכט „כתוב באבן" העוסק ביחסים מיוחדים במינם בין אלמנת מילחמה ואם הבעל.

כיף לשחק אידיוט

פטר גדיש נכוס לנעלי שוויק בנווה־צדק

„שואלים אותי: איך זה לשחק אידיוט. כיף לא נורמאלי. הלוואי ויכולתי בחיים לעשות את זה". פטר גדיש מופיע בתפקיד שוויק ב„החייל הטוב שוויק", עיבוד חדש של רמי רוזן למחזהו הנודע של הצ'כי ירוסלב האשק „החייל האמיץ שווייק". ההצגה, בבימויו של אהרון אלמוג, מועלית, החל מחערב, בתיאטרון נווה־צדק בת"א.

גדיש: „שוויק, דמות גרוטסקית, חייל אידיוט, תמים, ילדותי, מלא חן ותעלולים, עושה מהומות, משגע את הסובבים אותו. באמצעות הטימטום שלו, מצליח להיחלץ מכל־מיני מצבים, ויחד עם זאת חושף את הצביעות של המימסד, את האבסורד וחוסר התועלת שבמלחמה. שוויק מייצג את האיש הקטן".

גדיש, 40, נשוי פלוס שניים, מקבוצת המייסדים של תיאטרון נווה־צדק. שיחק ברוב ההצגות שהעלתה הקבוצה, ביניהן „אדם בן כלב", „הפטריוט", „מוכרים בלבד", „המלך הלך לישון". שוויק, תפקיד ראשון גדול שלו.

– אתה לא שחקן מפורסם.

„אין לי שאיפות להיות כוכב. זה לא מעניין אותי במקצוע".

– אבל זה חלק מהמקצוע.

„נכון. חלק מאוד חשוב. יש לי בעיה. אני לא בנוי לזה. יכול להיות שזה גם מחסום. אין לי גם שאיפות לתפסידים. אני עושה תיאטרון בשביל קומוניקציה. רוצה לומר משהו לאנשים, רוצה שיבואו ויפגשו. ואני רוצה, כמובן, שיבואו כמה שיותר".

– מה התפקיד הבא שלך?

„האבא ב„נעורי ורדהל'ה" של חנוך לוין".

■ ירמי עמיר

גדיש. שוויק לא אידיוט מוחלט

אידיוט. לפעמים, אני אפילו מקנא בו".

– מה אתה שונא אצלו?

„את חוסר הבגרות שלו. בעצם, אני שונא את מה שגם חיובי אצלו. כי אני יודע שהוא יכול לעשות דברים איומים".

תקופה אפלה

„חגוג כפרוח" על בימת התיאטרון לילדים ולנוער

הם נלקחו ממשפחותיהם במעברות בשנות ה־50 ונשלחו למתנחמות על הכרמל [illegible]

[illegible]

שנים אחדות הוא גם מורה ומנהל המגמה לתיאטרון בביה"ס לאמנויות בת"א

אם בספר זירת ההתרחשות נפרשת במקביל על הקיבוץ, המעברה וזכרונות בגדאד, הרי בהצגה אוחדו המקום והזמן. ההתרחשות מתחילה כשמגיעה הקבוצה לקיבוץ, עוברת עימה את שלבי הקליטה, הניכור, המצוקה, המאבקים, ומגיעה לשיאה בסיפור אהבה, שהוא גם סיפור התבגרות, בו נכנסת חברתו של הגיבור, נורי, להריון. ההריון הוא נקודת־השבירה של הקבוצה. מעמיד את כולם במיבחן של זהות, בצורך להחליט.

10 שחקנים: 6 חניכים, 2 מדריכים ו־2 ילדי קיבוץ. מיגבלות תקציב הכתיבו בימת חשופה עם אביזרים בודדים. רב־שימושיים, שצבעות נעים בין השחור והלבן, על כל האפורים שביניהם. חולמיו היטב את צבעי מצב־הרוח של בני אותה קבוצה.

אלי עמיר עצמו, ש„תרנגול כפרות" הוא ספרו הראשון (שני

בבובאי [illegible]

[illegible]

שידורי ישראל

זה מה שיש

הגיבוש מחדש של לוח־המשדרים בשידורי ישראל לא הסתיים עד סגירת גיליון זה. בעמודים אלה – שידורי יום שישי ושבת, ללא „קול המוסיקה", וכן שידורי גלי־צה"ל. למידע מדוייק יותר, יש לעיין בלוח־השידורים המתפרסם בעיתון היומי.

שישי 4.12.87

רשת א'

08.05 מצעד הפזמונים היס־תיכוני.
10.05 שיריקוד. ניחולות ושירים משלנו.
10.35 בחלוף העונות. מוסיקה קלאסית לחג.
11.05 היום השישי. מגזין למסורת ופולקלור.
12.05 מעורב ים־תיכוני. עורך: אברהם דורון.
14.06 בראש צעיר. מגוון לילדים ולבני־נוער.
15.00 קבלת שבת.

16.05 נושא במוקד. אמנון אחרי־נעמי משוחח עם פרופ' יצחק גלנור על פוליטיזציה של מוסדות וצורות חיים.

17.10 שירים עבריים.
18.06 מוסף רדיו לספרות.
19.05 זמר לשבת.
22.05 כי טוב הזמר. מופע פומבי.
23.05 להיטים מסולסלים. הזמר המזרחי.

רשת ב'

08.05 כל צבעי הרשת. מגוון יומי עם יוסי גרבר.
12.10 שריקת פתיחה! לקראת משחקי הכדורגל בשבת.
13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.
14.06 לראות או לא לראות. יומן לתרבות ולאמנות.
15.06 בשנים לשבת. עם יהורם גאון.
16.05 עובר ושב. עם דוד מרגלית.
17.03 מאחורי הכותרות. מגזין לרדיו, לטלוויזיה ולעתונות.
18.06 השבוע שלי. עם העתונאי יוסף לפיד.
19.05 הטור השבועי. בעריכת יואל רפל.
20.05 ארץ אחת. יהודים וערבים בישראל 1987: שכנים.
20.05 השרשנה סורחת. רומנסות, שירים ופיוטים ממורשת יהדות ספרד.
22.05 הבה נצא במחול. ריקודי עם.
23.05 בין שישי לשבת. שיחה בשניים: יצחק לבני.
00.10 שיר אינו רק מנגינה. שירים עבריים.

רשת ג'

08.05 משהו משהו. עם מיכל שמואלי.
10.05 אגן הים התיכון.
12.05 להיום שם. שעה אחת, שפה אחת.
13.05 צפיחית בדבש. עם דן כנר.
15.05 לפנות ערב. שירים עבריים.
17.05 באן, שם ובכל מקום.
19.05 זמר שכזה. שירים עבריים.
20.05 צלילי שבת.
22.05 טיול לילי. שירים עבריים.
23.05 איזה לילה. מסיבת ריקודים.

שבת 5.12.87

רשת א'

09.05 עולם המדע. בעריכת יוסף טרגין.
09.30 דעת־קה. ת"ר בעניני מדע.

10.05 מלים שמנסות לגעת. עולם במשיכות מכחול. עם הופעת הרומן ההיסטורי חברתי „האחים אשכנזי", של ישראל יהושע זינגר, אחיו הבכור של יצחק בשביס זינגר. משתתפים: ישראל זמיר, ד"ר אברהם נוברשטרן והמשוררת אסתר אטינגר.

11.05 אמנות הסיפור.

12.05 חלקי חילוף. וקירות מיוחדת. לב, כליות, כבד, עור ועצמות – מצב ההשתלות בארץ. עורכת: איילת נגב.

14.06 בראש צעיר. פינות, שירים וברכות.
15.05 שבת אחים. הווי ופולקלור.
16.00 רדיודרמה.
17.10 סיפורדיו.
17.40 שירים עבריים.
18.06 מסביב לעולם בשעה קלה.
19.05 אנתולוגיה קטנה לשירה.
19.30 פרקי היום בתנ"ך.
22.10 מלווה מלכה.
23.00 דרכי ארם.

רשת ב'

09.05 שאלה של טעם עם חיים קינן.
09.55 עזריה אלון מכסר על נוף הארץ.
10.05 יומן השבוע.

11.00 בכל־זאת יש בה משהו. אליהו הכהן מגיש משדר מיוחד (שעתיים) המוקדש ליובל ה־75 של תל־אביב.

13.05 אוזן קשבת.
14.11 בדור בראש. קתדרה לכדורגל. עם טרי פרוים וחברים.
14.30 שירים ושערים.
16.30 הבו זמר.
17.05 ארץ חמדת.
21.05 כוכב הערב. עם אריה פיאף.
22.05 בקצה השבוע.
00.10 דוי ארצי מלודתי. שירים עבריים.

רשת ג'

08.05 גוונים. שירים עבריים.
10.05 על בטוח. להיטי כל הזמנים.
12.05 להיטים לוהטים.
14.05 כוכבים.
15.05 אתם זוכרים את השירים?
17.05 שיר בין־ערביים.
19.05 זמר שכזה. שירים עבריים.
20.05 סזמנדהמון. מחרוזת פזמונים.
22.05 טיול לילי. שירים.
23.05 רדיוטק. פזמונים בשצף־קצף.

גלי צה"ל

שישי 4.12.87

09.05 בילוי נעים. עם מולי שפירא.
11.05 קולה של אמא. עם אלכס אנסקי.
12.05 תזכורת לקראת מצעד הפזמונים הלועזי השנתי.
15.05 הדרן. „לשיר ביחד" עם אפי נצר ואמנים אורחים.
16.05 שיר בשקט בשקט.
16.55 אלף פנים. סיפור קצר עם דן שביט.

17.00 קרובים רחוקים. סידרה חדשה על קהילות יהודיות במערב אירופה. 5 תוכניות. בפרק ב', בין רומא לירושלים, משוחח עורך הסידרה, אהוד גרף, עם דריו כתן, צעיר יהודי מרומא, המסביר מדוע אינו יכול לחיות בישראל.

18.05 אגדת רשא – שירים עבריים

19.00 מראה מקום. שרה דורון משוחחת עם ח"כ מאיר שטרית על החיים בפנימיית כפר־בתיה, שעיצבה את השקפת עולמו החברתית.

20.05 לא על חלוף לבדו. מוסיקה ומשחקי רדיו.
22.05 עשן בעינייך. מוסיקה עם גדי ליבנה.

שבת 5.12.87

09.05 מקהלה עליזה. שירים וסיפורים לילדים עם שרה דורון.
10.05 טעם של פעם. מגישה: אורלי יניב.
11.05 במצב הטוב. עם יוסי עבאדי ודני ווסלי.
12.05 הדרן. עם מרסדס סוסה, בהופעה פומבית שהוקלטה בהיכל התרבות בתל־אביב.
13.05 שאלות אישיות. יעקב אגמון ודוד פרלוב.
14.05 הכל זורם. עורך: רובי לנץ.
16.05 סינימה שבת. תוכנית בענייני קולנוע.
17.05 ספרים רבותי ספרים מגאזין ספרותי.
18.05 גלגלי צה"ל. מצב התנועה בכבישי הארץ.
20.05 קוקטייל בטעם קאמפרי: שירים נאפוליטנים.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 שירים עבריים.
22.05 מסורת מסורת. במוצאי יום מנוחה.
23.05 עושים מדינה. מגיש: דודו דיין.
00.05 ציפורי לילה מארח. אבי קורן ועמרי ניצן.

צה"ל 2

09.05 משירי שלום חנוך.
12.05 להיט לתיאבון. להיטים עכשויים.
14.05 יופי של שירים. זמר עברי.
16.05 באים מאהבה. שירי אהבה.

ראשון 6.12.87

09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 עשר. שירים עבריים.
11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 דו רה יומי. עם דני קרפל ודובי לנץ.
14.05 פגישה יומית. עם יצחק בקרנר.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 קו פתוח. עם ראשי ההסתדרות הציונית.
16.55 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על בלבלה.
18.45 חמש־עשרה קטנות. צבא ובטחון.
19.05 רדיו ספורט. מגאזין ספורט.
20.05 עושים מדינה. מגיש: דודו דיין.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 אוניברסיטה משודרת. כלכלת המזרח התיכון: כוחו החברתי והפוליטי של הנפט.
22.05 על הדבש ועל העוקץ. שירים שהחבר'ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.55 שיחת חצות. עם הסופר יגאל לב.
00.05 ציפורי לילה. עם שלמה ארצי.

צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 צרי8. עם אברי גלעד.
22.05 הפסקת עשר. עם מיכל ניב.
23.05 קול הגיאו הזה. ג'אז. מגיש: דני קרפל.

שני 7.12.87

08.05 בוקר טוב ישראל. שעת אקטואליה יומית.
09.05 אילת בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 עשר. שירים עבריים.
11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 דו רה יומי. עם דני קרפל ודובי לנץ.
14.05 פגישה יומית. עם אורלי יניב.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 כמגע. שר הבטחון יצחק רבין ותלמידי ביה"ס בליך ברמת־גן.
16.55 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 כסרא וסיפא. ירחון לענייני ספרות צבאית.
19.05 בזל בירושלים. משדר מיוחד על יחסי ישראל והגולה.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 אוניברסיטה משודרת. תורתו של הרב קוק: המוסר התועלתני החילוני והקדוש.
22.05 על הדבש ועל העוקץ. שירים שהחבר'ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.55 שיחת חצות. עם עליזה מטיוריק, עובדת סוציאלית.
00.05 ציפורי לילה. עם יותם ראובני.

צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 צעיר וחצי. ספורט.
22.05 הפסקת עשר. עם מיכל ניב.
23.05 קול הגיאו הזה. מגיש: דני קרפל.

שלישי 8.12.87

08.00 בוקר טוב ישראל. שעת אקטואליה יומית.
09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 עשר. שירים עבריים.
11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 דו רה יומי. עם דני קרפל ודובי לנץ.
14.05 פגישה יומית. עם יצחק בקרנר.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. עם אבשלום קור.
17.05 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על בלבלה.
18.45 חמש עשרה קטנות. צבא ובטחון.
19.05 סימפוזיון ישראל והתפוצה: היש ציונות בלי עליה?
21.00 מבט לחדשות.
21.30 אוניברסיטה משודרת. כוכבים כפולים: מהירויות רדיאליות של כוכבים כפולים.
22.05 על הדבש ועל העוקץ. שירים שהחבר'ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.55 שיחת חצות. עם ג'פרי ויגדור, עורך אנציקלופדיה „יודאיקה".
00.05 ציפורי לילה עם אביהו מדינה.

צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 „צו 8" עם אברי גלעד.
22.05 הפסקת עשר. עם מיכל ניב.
23.05 כל הגיאו הזה. מגיש: דני קרפל.

רביעי 9.12.87

08.00 בוקר טוב ישראל. שעת אקטואליה יומית.
09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 עשר. שירים עבריים.
11.05 נכון לעכשיו. מגיש: רפי רשף.
13.05 דו רה יומי. עם דני קרפל ודובי לנץ.
14.05 פגישה יומית. עם אורלי יניב.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 יער משודר. צבא ובטחון.
19.05 תפוצות. מצב התקשורת היהודית בעולם.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 אוניברסיטה משודרת. הסתיו בשירה העברית: הדגם הפשטי מן האדם אל הטבע.
22.05 על הדבש ועל העוקץ. שירים שהחבר'ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.55 שיחת חצות. עם המחזאי מוטי לרנר.
00.05 צפורי לילה. עם נתן דטנר ואבי קושניר.

צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 צרי8. עם אברי גלעד.
22.05 הפסקת עשר. עם מיכל ניב.
23.05 קול גאו הזה. מגיש: דני קרפל.

חמישי 10.12.87

08.00 בוקר טוב ישראל. שעת אקטואליה יומית.
09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.
10.05 עשר. שירים עבריים.
11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.
13.05 דו רה יומי. עם דני קרפל ודובי לנץ.
14.05 פגישה יומית. עם יצחק בקרנר.
15.05 שירים לחג. עם ארז טל.
16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.
16.54 באופן מילולי. עם אבשלום קור.
17.00 ערב טוב ישראל.
18.05 שעה קלה על בלבלה.
18.45 חמש עשרה קטנות. ענייני צבא ובטחון.
19.05 פזמונים לכולכם.
20.05 יער משודר. מגאזין לענייני צבא ובטחון.
21.00 מבט לחדשות.
21.30 אוניברסיטה משודרת. ההיסטוריה האמריקנית ממלחמת האזרחים למלחמה הקרה: האימפריאליזם האמריקני החדש.
22.05 על הדבש ועל העוקץ. שירים שהחבר'ה אוהבים.
23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.
23.55 שיחת חצות. עם ד"ר אמנון כהן, מזרחן.
00.05 ציפורי לילה.

צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קוטנר.
20.05 מצעד הפזמונים הלועזים והמחשב. הלהיטים האהובים ביותר על מאזיני גל"צ.
22.05 הפסקת עשר. עם מיכל ניב.
23.05 קול הגיאו הזה. מגיש: דני קרפל.

נפלה מרגלית

שוש מיימון

יום שישי. אחת אחרי־חצות. המובלעת שמאחורי בורסת היהלומים ברמת־גן שוקקת חיים. המהזכמה מועדונים שזורים כשטח כ„קולגה" אנשים מתרפקים על הפתח, מנסים להידחף. „מלא, אין מקום", מסביר שומר גברתן, תוך שהוא הודף את הנדחקים. על פניהם ארשת אכזבה. הם באו לראות את מרגלית צנעני.

בשתיים בלילה בדיוק היא עולה. שמלת־ערב שחורה חשופה ומנצנצת, הרבה תכשיטים. צנעני מתנהגת על הבמה כאילו נולדה שם. שרה בערבית, באנגלית, באידיש, ביוונית. מזכירה זמרת־נשמה כושית. אתה לא שם־לב איך השעה חולפת. מרגלית מעוררת את כולם. המעברים מתמלאים בזוגות מרקדים.

אתה שוכח שאתה ברמת־גן. לרגע נדמה לך שאתה בניו־יורק, באחד מאותם מועדונים קטנים בהם ניתן לשתות כוס בירה כשברקע זמרת משגעת.

מרגלית כובשת את הקהל, עושה אתו מה שהיא רוצה. סוחפת, אנרגטית, מלאת־חיים. בבראנג'ה של הקאסטות, קוראים לה „טינה טרנר הישראלית". למחרת, כשאנו נפגשות, היא כובשת גם אותי. אי־אפשר לעמוד מולה.

צנעני, עד היום זמרת־קאסטות. בעצם, מלכת זמרי הקאסטות. אשה יחידה בתוך ים של גברים. יש עוד זמרות בשוק, מרגלית היחידה שמכרה עשרות־אלפי עותקים. אומרים, שעם „נערי שובה אלי" עברה את המאה־אלף.

צנעני נחשפה לקהל כבר לפני עשרים שנה. השתתפה במחזמר „שיער" ובסרט „קזבלן". אחר־כך נעלמה. הפכה לזמרת־חתונות. היום היא בעמדת־זינוק אל תוך הקונסנזוס. הולכת לקבל „הכרה לאומית". ואת־אומרת, ה'לבנים' הולכים לאמץ אותה חזק אל לבם.

אשר ראובני, האמרגן של חיים משה, פרש עליה את חסותו. הולך לעשות איתה מה שעשה עם משה. לחו־ההופעות של חיים משה מלא בהופעות ב...קיבוצים. נותן האפלה יסתיכונית.

ראובני משווק את צנעני סיפור־סיפין. מפיק לה תקליט בהפקה מקצועית וכורך לה הופעות. קרש־הקפיצה שלה: פסטיבל שירי הילדים, בחנוכה הקרוב. בעיניה, לא רק הצלחה אישית. היא יודעת שזה אפילו אקט פוליטי. עוד זמר־קאסטות צלח את הרוביקון, ומכאן, כמו שהיא אומרת, „השמיים הם הגבול".

▲

– „שיער" ו„קזבלן" היו נקודות־זינוק מיוחדות לזמרת־מתחילה. לפתע, הפכת לזמרת־חתונות. מה קרה?

„אחרי 'שיער' ו'קזבלן' פנו אלי מתזמורת־חתונות. אמרו לי: 'המטרמנט שלך מתאים לזה, תעשי כסף טוב'. להופעה בחתונות היה אז יחס נחות. כששמעתי את מוני עמרני ומתי הרדי, שגם זמרים מצוינים בעיני, שרים בחתונות, הצטרפתי גם אני ל'תזמורת השוקולדה'.

„הפכתי לכוהנת הגדולה של תזמורות החתונות. מאוד מבוקשת. הייתי מה שקוראים באנגלית אנטטיינר: מנחה, מבדרת, שרה, מפטפטת. אז, זמרות־נשים לא עשו את זה. זמרת־אשה עלתה כמו נסיכה. נתנה שניים־שלושה שירים. היתה מתעייפת מהר. האמת, לגברים זה היה נוח. שתרד מהר ותפנה להם את הבמה. באה מרגלית צנעני והראתה להם מאיפה הדג משתין".

– הסתפקת בלהיות זמרת־חתונות?

„הרגשתי נפלא בחתונות. לא עניין אותי שאין הד בתקשורת. ידעתי מה קורה בשטח. מעולם לא ניסיתי להתקבל ל'ג'מבו' ולכל מיני מיוזיקלס שהופקו אז. לא הייתי בשום קליקה. לא הייתי יוצאת להקת הוה ולהקת הוה. אז, זה לא הפריע לי. כריעכה, זה בנה אותי".

– לא רצית להיות ירדנה ארזי?

„לא".

– למה לא?

„לא יודעת. תמיד הייתי זמרת סולנית וריתקתי קהל עצום. ערב־ערב, עשר שנים, אצל כל הערות, גם אשכנזים. אוהבו אותי, מחאו לי כפיים. שרתי מסטיבי וונדר ואידיש עד שירים בערבית.

„כשאנשים באים למועדון־לילה ואומרים להם: 'המקום מלא', בשבילי זו מחמאה אדירה. אמנם, זה לא צוותא, אבל זה אנשים שבאים למרגלית צנעני. כהופעות האלה אני אוהבת את חוסר האמצעיות. ויש גם הופעות אחרות, שבהן אני 'הגברת מכינרת': עומדת על במה, רחוקה מהקהל. המון אנשים.

„חוץ מזה, גם החיים הפרטיים שלי לא היו שישו ושימחו. התגרשתי. זה לא היה קל. מצאתי את עצמי לבד, עם ילד בן 6".

> **„פתאום, אני אשה פלוס ילד קטן, לבד, חשופה, פגועה רגשית, מבויישת"**

▲

– כמה זה עשה לך?

„היום אני יודעת, שהמשבר הזה התניק אותי קדימה. לאן שאני היום, נתן לי את הלהט והכוונות. אבל אז, הפרידה כמעט גמרה אותי. הייתי בדיכאון מתמשך. זה לא נעים להיפרד. יש בזה מוות קטן.

„אחרי הרבה זמן שהיה לי נורא קשה, יום אחד אמרתי לעצמי 'מרגול, עכשיו את הולכת לעשות עם עצמך משהו'. החזתי את הרהיטים בבית, פתחתי את הוולנות, התאווררתי, חייכתי לשמש.

„הגירושים יצרו אצלי חלל. עד אז הייתי זמרת־חתונות. הרווחתי לא רע. ופתאום, אני אשה פלוס ילד קטן. לבד. עם כל הקשיים. חשופה, פגועה רגשית, מבויישת. גם לקחתי את הגירושים ככישלון אישי.

„פתאום נחשפתי לצרות, שלא היו מוכרות לי קודם. בייביסיטר שמודיעה לי, ברקה ה־90, לפני נסיעה להופעה בקריית־שמונה, שלא בא לה לשמור על הילד, ושכנה שממש חמלה עלי שמרה עליו.

„זה יצר אצלי כעס רב ועלבון צורב. הבנתי, שאני צריכה להתמודד לבד. אמרתי: אני לא אתן לחיים האלה לשבור אותי. נסעתי להופעות מאופרת ודומעת ושונאת את כולם. ברגעים האלה התחדדה בי תחושת הבדידות: גם לפרנס, גם לגדל את הבן שלי לבד, והילד שלי אסופי אצל שכנה מיקרית. זה הטריף אותי.

„כשאסף, בני, היה בן 5 הושבתי אותו על הברכיים ואמרתי לו: 'יש לך אמא ברדקיסטית, עם טמפרמנט של עשר אימהות. לפעמים אתה לבד, אבל דע לך שאני מתה עליך וכל מה שאני עושה - זה בשבילך'. היום הוא בן תשע. בחור גדול. עברנו חתיכת־חיים ביחד.

„לפעמים, כשלא היתה לי בייביסיטר, הייתי לוקחת אותו אתי להופעות. הוא מכיר את החיים מהצד הלא כל־כך שמח. גדל במשפחה חד־הורית לחלוטין. אני מגדלת את הבן שלי לבד. נטו. זה פרוייקט של מרגלית צנעני.

„לפעמים, אני חוזרת מהופעות בחמש בבוקר. קמה בשבע, מעירה את אסף, שולחת אותו לבית־ספר, רחוץ אכול ונקי, וחוזרת למיטה. אני לא אתן לבן שלי שיילך לבית־ספר בלי ברכת אמא".

▲

– היום את זמרת ריבגונית. מופיעה על כל־מיני במות. איפה את הכי אוהבת להופיע?

„האמת, הכי אני אוהבת בפני נשים במתנ"סים. מתנ"ס מפוצץ מנשים, שמוחאות לי כפיים מכל הלב, כי הן אוהבות אותי. את מרגלית. לא רק הזמרת, אלא את האשה, הלוחמת, הפייטרית.

„בהופעות בפני נשים חסר את המימד של ההתייפיפות והזיונון. אני אוהבת להיות בוטה לידן, ממורית. אנחנו כאילו 'חטאות' ביחד. הן קמות מהכיסא ורוקדות. אני נורא אוהבת את זה. זה מקסים אותי".

– איך לקחת את זה שקראו לך ולקולגות שלך בנגה הקאסטות „תת־תרבות", „שוליים"?

„כל מה שלא מוצא־חן בעיני מישהו וזכמיר, זה, אולי, הולך לפגוע בתרבות שלו – הוא קורא לזה תת־תרבות. מה זה תת־תרבות? איזו מין פטרונות מגוחכת. אם זמרי קאסטות זו תת־תרבות, אז גם הבלוז, הרמנטיקו היווני והמוסיקה הערבית הם תת־תרבות.

„ממה בדיוק הם פוחדים שהם לא משמיעים אותנו בינם לבינם, אני שומעת אותם אומרים איך 'השחורים' משתלטים להם על המדינה, רחמנא ליצלן. יש לי תחושה בשבילם: שום דבר לא משתלט על שום דבר בלי סיבה.

„עורכי תוכניות ברדיו צריכים להבין: מרגלית צנעני זה דה־פקטו. קיימת. אני לא תופעה. אני זמרת.

„זה שקוראים לנו זמרי־קאסטות מצחיק אותי. זה, יעני, נחות. הרבה זמרים שהם לא־קסטות היו מתים שישמיעו אותם בתחנה המרכזית כמו שמשמיעים אותי. מה שהכי משגע אותי זה כאילו גלי צה"ל זו תחנה לרמת־השרון. אנחנו נמצאים באגן הים־התיכון, ולא יעזור להם שום דבר. כאן אוכלים מלוות, ג'חנון וחומוס. הים התיכון מלחך את ארמונותינו, אנחנו מוקפים בארצות־ערב והשמש מכה בחוזקה. כאן זה לא וינה. והגיע הזמן שיבינו את זה.

„הנה, אנחנו יושבות עכשיו, מקשקשות כבר שלוש שעות, וגלי־צה"ל פתוח. עוד לא שמעתי שיר מזרחי אחד. גועל־נפש. מה רע באבנר גרסי, זוהר ארגוב, שימי תבורי, ג'קי מקייטן? למה לא לערבב קצת מזרחי, קצת אריק איינשטיין וקצת רוקנ'רול בתוכניות? ייצא סלט טעים מאוד. ותאמיני לי, אני מבינה באוכל.

„בבית־הספר למדנו 'שמלת השבת של חנהלה', אף פעם לא 'שמלת השבת של מזל'. כל הזמן דוחפים בנו פלמ"ח, פלמ"ח, פלמ"ח. די, מספיק, נמאס. נקעה נפשנו. נמאס לשמוע מה היה לפני 50 שנה. דגניה ומסחה. 40 שנה טוחנים לנו עם זה את השכל. מה עשינו ומה היינו, איך הפרחנו השממה, ואיך סללנו כבישים. אף אחד לא כותב שגם התימנים סללו כבישים. נמאס לי לשמוע על נוהל, השומר, על המשפחות האצילות, כביכול, של הקווקים שבאו הנה. מספיק עם המתים. בואו נדבר על כאן ועכשיו.

„הם עושים טרמפ על חגיגות ה־40 ומציגים פארסה מבחילה על ערות־המזרח, 'סאלח שבתי', קשקוש מוחלט. בחגיגות ה־40 לא יודעים על איזה עין לטפס. ככה נראה המזרחי? כתור קוריוז, מילא. אבל, שזה יוצג ב'הבימה', לציון שנות ה־40? שערוריה. למה שלא יבואו לעיירת־פיתוח ויראו אמא נהדרת, שמגדלת שבעה ילדים.

▲

– השנה האחרונה היתה לך שנת־מיפנה. קורים לך הרבה דברים טובים. איך הפכת למלכת הקאסטות?

„בעצת חברים, החלטתי להוציא תקליט. לא היה לי כסף. ידיד טוב שלי, חיים חדד, עזר לי במימון ואירגן נגנים ואולפן, שעברו בהתנדבות על־סמך רווחים שאולי יהיו.

„גמרנו את ההקלטה והלכנו עם המאסטר ממפיק למפיק. הם רצו, בתנאי שיהיו גם אמרגנים שלי. לא הסכמתי. לא רציתי פטרונים. נסים, מ'טל־הפקות', הימר והצליח. אלה שסירבו לי אכלו את הכובע. הקאסטה היתה בום שלא תיארו לעצמם. עשרות־אלפי עותקים".

– כמה הרווחת?

„לא הרווחתי גרוש. הכל הלך למפיק. אבל, השגתי מה שרציתי: פירסום וחשיפה. היום אני ליגה לאומית של שוק הקאסטות.

„'נערי שובה אלי' עשה אותי. הביא אותי לטלוויזיה, ל'סיבה למסיבה' אצל רבקה מיכאלי. רק אל תשכחי להזכיר את צדי צרפתי, שביים וערך והכניש אותי ב'סיבה למסיבה' ושמביים אותי עכשיו בפסטיבל הילדים, ואת רבקה מיכאלי, שהביאה אותי לתוכנית. רבקה היא הסנדקית שלי. היא קלטה אותי כתושים שלה. תמיד אזכור לה את זה. ההמשך ידוע. אחרי הטלוויזיה אי־אפשר היה לעבור ברחוב.

„עד אז הייתי זמרת־חתונות בלבד. בשנה האחרונה נהייתי 'מרגלית צנעני – סטאר', זמרת מפורסמת, עם כל מה שמשתמע, כולל פתיחות וסגירות, וטלפונים, ומחזורים בטונות. קודם היתה דממת־אלחוט.

> **„כל מה שלא מוצא־חן בעיני מישהו וזכמיר הוא קורא לזה תת־תרבות"**

„השנה האחרונה ליטפה לי את האגו. הרימה את כל השברים והרסיסים מהריצפה ואיחתה אותם ברגע־מגע שנקרא הצלחה".

– איזה טעם יש להצלחה?

„נהדר. כל הזמן אני מאושרת. אנשים חפצים ביקרי. נותנים כבוד. מפנקים אותי בכל מיני דברים טובים. מעצבות רוצות שאתלבש אצלן. יש לי ספר כלעור, מריש זון, ששינה לי את התספורת. יש כל־כך הרבה טלפונים, שהזמנו קו נוסף.

„עוצרים אותי ברחובות. אמרגנים מחזרים אחרי. בקטע הזה כחיי הבנתי, שאני חייבת אמרגן. חשבתי על זה הרבה. בסוף בחרתי באשר ראובני, האמרגן של חיים משה. ראובני מטפל רק בשנינו. עכשיו אני

בבית טוב. בחברה טובה. עוד מעט ייצא תקליט חדש שלי. ראובני מפיק לי. התקליט ירים אותי עוד יותר למעלה".

– איך הילד מקבל את המהפך הזה בחייכם?

„ברגשות מעורבים. פעם זה מוצא־חן בעיניו, פעם לא. לפעמים, הילדים מקניטים אותו ב'נערי שובה אלי'. אבל, היום הוא נרגע. התרגל לזה שאמא שלו זו מרגלית צנעני".

– את אשה עשירה היום?

„קודם הייתי אחת מתזמורת. היינו חמישה־שישה חבר'ה, שהתחלקו בכסף. היום אני מרוויחה אותו סכום לבד".

– כמה?

„לא יודעת. תשאלי את האמרגן שלי. זה הרי מאבק נצחי בין זמר לאמרגן. היום אני במצב כלכלי בסדר גמור. אל תשכחי שיש לנו שותף גדול, מס־הכנסה. גם קודם חיינו בסדר. רק נעשינו יותר כרונים ומפונקים".

– מה עושה לך ההופעה בפסטיבל הילדים בהיכל־התרבות?

„ואת אומרת, שהממסד קיבל אותי".

– הרי אמרת שאת מצפצפת.

„זה מרגש אותי, שילדים קטנים עם אמהות יקנו כרטיס ובתוכניה יהיה כתוב: מרגלית צנעני. זה מקסים בעיני. זה עוד נדבך בקאריירה שלי.

„זה לא עניין של לקבל לגיטימציה. לא צריכה את הלגיטימציה שלהם. זה עניין של 'לא יעזור לכם: תרצו או לא, אנחנו קיימים. צצים, מתפשטים, חודרים. כמו יבלית. וזה קורה לנו למרותכם, לא בגללכם. למרות כל החומות וההסגרים והגיטאות שהטלתם עלינו. משום כמו: וכאשר יענו אותו, כן ירבה וכן יפרוץ.

„סוף־סוף הם גם מתחילים לקלוט שאנחנו, 'השחורים', טובים. לנו יש קולות נטו. לא דיגיטאלי. לא כל־מיני בישולים ועיבורים באולפנים. כשאנחנו נתחיל לשיר רוקנ'רול, הם יישארו בבית. קחי את אבנר גרסי. יש לו קול כמו של ג'ו קוקר. תלבישי עליו רוקנ'רול. או על זוהר ארגוב. אנשים היו מתעלפים.

„אבל פה, בני־טובים צפון תל־אביביים ורדרדים ומפונקים שרים לי רוקנ'רול. הצחיקו אותי. מה הם

> **„תמיד אשיר שיר של זוהר ארגוב בתור הצדעה. הוא פתח לנו את הדרך"**

יודעים על רעב? מה הם יודעים על כאב, על סבל, על חיים בזבל. חסר להם את המימד הרוקי־פסחיסטי שיש לזמרים מערביים.

„הרוקנ'רול לא צמח בחממה. לא בא מחברת־שפע. חברה שבעה לא יכולה להוליד מוסיקה פסחיסטית־נשמתית, מהכטן. זה יכול לבוא רק כחזיקי. זה אף־פעם לא יישמע כמו ברוס ספרינגסטין. אצל ברוס, בכל טון שלו, את שומעת את הראונטאון של החיים.

„ושלא יבינו אותי לא נכון, לא חייבים למות מרעב, לגסוס ולהיות על הקרשים כדי להיות זמר רוקנ'רול טוב. אבל, צריך לעבור את מה שזמר אמריקאי עובר בדרך לצמרתו כל מיני מועדונים אפלים. ולשיר ולשיר ולשיר ולשיר תמורת פרוטות, עד שאתה מקבל את הצבע הרוקי הנהדר הזה.

„או איך 'צפוני', ושיהיה משכיל עד אימה ורגיש עד קצות האצבעות, 'יביא אותה' ברוקנ'רול? הוא הרי שר על מציאות שכלל לא חווה. ריקי גל, למשל, זמרת־רוק אמיתית. שרה כמו אחת שמכירה את החיים מכל הצדדים. אבל, גם־כן, יש לה מעצורים. לא נותנת את עצמה עד הסוף".

▲

– איך קיבלו בבראנג'ה של הקאסטות את מותו של זוהר ארגוב?

„הלם מוחלט. הרגשה של אובדן. כואבים ועצובים. חבל על הסיום הטראגי העלוב הזה. בכל הופעה אני שרה שיר של זוהר, בלי להגיד 'זכרונו לברכה'. תמיד אשיר שיר של זוהר. בתור הצדעה. הוא פתח לנו את הדרך. הוא הכריח את כולם להקשיב לו.

„זוהר, אגב, היה זמר בלוז אמיתי. היכולת הקולית שלו היתה ללא סוף. בכל מצבי־רוח הוא שר. בשירים שלו יש חותם של זוהר ארגוב. היה מחזיק את המיקרופון כמו שרק כוכב יכול להחזיק. היה זמר שאי־אפשר יהיה לשכוח.

„בהופעות שלו הייתי יושבת בצד, צופה בו ומעריצה את הנונשלאנטיות שלו. את הכאילו כלאחר־יד. יצא לי לשיר־אתו, להתחבק אתו על הבמה, לכאוב אתו, להרהר, להצטער. ראיתי אותו הולך לאיבוד בידי עצמו.

„וההזדהות של בני השכונות והחבורות אתו. הוא ביטא את מה שהם כואבים, מרגישים. הוא שר על הדיכאונות שלו ושלהם. ואני לא מבינה למה לא לשיר על דיכאון, כל זמרי הבלוז שרים על רגשות.

„אני רוצה לשיר 'בייבי, איי ניד יו'. בבלוז מותר לכתוב 'איי ניד יו סו', ובעברית להגיד 'אני מתה עליך, אתה כפרה שלי, אני חולה על הנשמה שלך' - זה לא יפה לומר. והרי כל שיר־אהבה הכי יפה הוא דיכאוני וכואב.

„אותי 'מורדות הכרמל' לא מעניינים. ולא התותים. אבל, אני לא מפסיקה לשכוח לרגע שאני אשה, שאני אוהבת, מייחלת, עורגת. שאני בודדה. שאני רוצה אהבה וליטוף וחיבוק עד אין קץ. ועל אלה אני גם שרה. אותי מעניינים החיים עצמם.

„אני מתרגשת כל יום כשאני רואה את העיניים של הבן שלי, בוכה, כואב, צוחק. אני רוחצת כלים ושומעת שירים של זוהר או שלי, וזה מזכיר לי את הכאב שבחיים.

„אלתרמן ואלכסנדר פן מדברים אלי. הם היו שטופי תאוות־חיים וסקס. כמו שירת הפלמנקו השוצפת, המקנאה עד חורמה. יום־יום אני חשה את גחמותי, את געגועי, את כאבי. לפעמים אני בוכה כמו עז, ולפעמים עשן יוצא לי מהבית, בסקס, באהבה. ולפעמים אני קוראת שירה ודמעה נושרת לי מהעין. אבל, שלא תביני אותי לא נכון. באופן כללי אני שמרנית מאוד".

– בסקס?

„בכלל. בתפיסת־העולם. אשה של איש אחד. נקודה. נאמנות כלבית. המעבר שלי מאהבה אחת לאחרת – כמעט נצח. האהבה אצלי באה בשלבים. חודרת לעור. אני מתבייתת על מישהו וזהו. הלוואי והייתי קצת פרפרית. אבל, אני אוהבת לאהוב. אוהבת להיות נאמנה. לא קל לנשים כמוני.

„אני גם מגדלת ילד, לא ילדה. כיוון שהוא כל הזמן חי עם אשה, יש לי מזה קצת פחדים. לפעמים, אני שומעת את עצמי אומרת לו: 'אתה בן. אתה גבר'. אני מגלה, שגם אני לא יכולה להימלט מ'פולחן הזין'".

– ???

„אני אוהבת את ההבדל העמוק הזה, בין זכר ונקבה. אוהבת את ההתנצחות. אני רוצה ממול זכר, מתנצח, כואב, מתרגז, אוהב אותי, מפרה אותי, דוחף אותי, מגן עלי, מחבק אותי. אני אוהבת את הזכר הטוטאלי. הכאילו לא מתחשב. הכאילו לא מבין. שלא מכיר את עולמי. אני רוצה להיות עלומה קצת. מתנצחת אתו.

„לא רוצה גבר פמיניסטי. אני אוהבת את המאצ'ו. הוא רגיש לאללה. אחרת לא היה עסוק כל־כך בלהרשים אותי. זה נורא נוגע־ללב בעיני. אני אוהבת שהגבר מולי יהיה קצת אוייב שלי.

„לנשות תימן יש שירי סגידה לקשר הזה עם הצר והאוייב. עם הזכר המפתה, המכשיל, המרמה. שירה מינית־נשית. כשאני שומעת אותן אני מבינה שלא המצאתי שום דבר, שאין חדש תחת השמש".

– אהבות חדשות?

„פתאום גיליתי, שאחרי מבול וסערה בא שקט, וריחה. וצומח לו עלעל וולול נחמד מאוד. ואת מבינה שמה שהיה נדמה לך כאהבה זה עורבא פרח. הפצע מגליד, ואת מתאהבת ונהנית מכל חיבוק ונשיקה, כמו ילדה בת 15.

„חשבתי שלעולם לא אוכל לסבול חיבוק של גבר אחר. ופתאום גיליתי את האהבה הסוחפת, המטמטמת, שאת הולכת להתעלף, שהדם שלך מזנק למוח. אני כל־כך יצרית, ובנישואי חיי־האהבה שלי היו שקטים. חייתי כמו נזירה בודהיסטית על הר נפאל. הייתי כל־כך עטופה בבתוליות מגעילה.

„אני לא בחורה שמשרכת דרכיה, אבל אני נותנת לעצמי את הדרור להחליט אם אני רוצה אותו או לא. היום, אני האשה המפתה. היום, אני בוחרת את הגברים שלי. אותי לא יבחרו יותר. וזה כיף. וזה שיחרור".

גדי צרפתי, במאי פסטיבל הילדים, על מרגלית צנעני

[illegible]

> **„מרגש אותי, שילדים קטנים עם אמהות יקנו כרטיס לפסטיבל ובתוכניה יהיה כתוב: מרגלית צנעני. זה לא עניין של לקבל לגיטימציה. לא צריכה את הלגיטימציה שלהם. זה עניין של 'לא יעזור לכם! תרצו או לא, אנחנו קיימים. צצים, מתפשטים, חודרים. כמו יבלית. וזה קורה לנו למרותכם, לא בגללכם. למרות כל החומות וההסגרים והגיטאות שהטלתם עלינו"** ● **„בני־טובים צפון תל־אביביים ורדרדים ומפונקים שרים לי רוקנ'רול. הצחיקו אותי. מה הם יודעים על רעב, על כאב, על סבל, על חיים בזבל"**

„אני רוצה ממול זכר מתנצח, כואב, מתרגז, אוהב אותי, מפרה אותי, דוחף אותי, מגן עלי" צילום: ציפי מנשה

איציק יושע

בין ארז טל, אורלי יניב, אברי גלעד, שירה גרא ולאה עוז, קיימת גם מיכל ניב. יכול להיות שניב, שדרנית גל"צ, לא תאהב את הרעיון הקנטרני, שקיומה כשדרנית ייחודית בתחנה מעצים את התחושה שיש חיים אחרי לאה עוז. אם עוז, שדרנית פופולארית, היא הצד ההמוני, העממי, המתחנף של הסקאלה בגל"צ, ניב היא הצד האחר. לפעמים אפל, פעמים לא קומוניקטיבי, איזוטרי, והמתנגדים יאמרו: מתנשא.

מה אומרים לכם השמות הבאים: וורן טופס, פול, קיזר, קילינג ג'וק, 13 ירחים, צעקה ראשונית, שינד אוקונר? אם אתם חובבי־פופ ממוצעים מהצד של רשת ג', לדוגמה, סביר להניח שהם לא אומרים לכם דבר. אבל, אם יש מהם שמדברים אליכם, סביר להניח שאתם חלק ממאזיני התוכנית 'הפסקת־עשר בלילה' בגל"צ, שעורכת ומגישה מיכל ניב. שדרנית אינטליגנטית, חוש תזמון נפלא, קול מתעגל בפינות.

כשנחמן שי תפס פיקוד בגל"צ, ביקש לרענן את שידורי הבוקר. מישהו נזכר בתוכנית 'חמים וטעים' – רצף של פזמונים למולם, בתוספת מערכונים, פינות ושעשועונים – כאפשרות לפיתרון. הבחירה נפלה על ניב,קריינית טרייה. חודשים ספורים קודם לכן עוד תיאמה בדבקות ישיבות ראשי מחלקות בגל"צ ותייקה מכתבים סודיים כמזכירתו של רון בן־ישי, המפקד הקודם.

„הייתי נסערת", היא נזכרת, „תוכנית אישית, פריים טיים. נלהבת, אבל גם היסטרית. בכיתי על כתפו של ארז טל, רמ"ח קריינים: 'מה יהיה?' הוא הרגיע אותי ואמר: 'תעשי תוכנית לעקרות־בית, לסטודנטים ולחיילים במשרדים'. הצמידו לי עורך מוסיקאלי, שרחוק מלהיות קרוב לליבן של עקרות־הבית, אבל ניסינו למלא אחרי הרעיון. התחלנו לשדר סמנתה פוקס לצד הקיוז, מדונה צמודה לקילינג ג'וק ובאמצע, מערכונים של הגשש.

„אט־אט נעלמו פוקס ומדונה, ובמקומם התחלנו לשדר יותר פסח, דברים פחות מוכרים. המערכונים נעלמו יחד עם פינת הגלשנים, שאיבדה ערכה כשהחורף פרץ. התוכנית הפכה למבצר לאניני־טעם. הביקורת בתחנה גברה. כעסתי מאוד, היום אני מבינה. בעגת התחנה היינו לא קומוניקטיביים. שרון מולדבי, העורך, עזב, וניסיתי לערוך לבד. אחרי ארבעה ימים התוכנית מלאה כ'משיח לא בא, משיח כבר לא מטלפן'. ראיתי, שאני לא מסוגלת יותר. שלא צריך אותי בעשר בבוקר, כדי לשדר את עפרה חוה".

אחר־כך הצטרפה למשלחת עיתונאים צעירים שיצאה לארה"ב. כשחזרה, כעבור חודשיים, מצאה עצמה מחוץ לשעת־השידור היוקרתית. אורלי יניב תפסה את מקומה כשואו רדיופוני אישי. נותר לה להתבטא רק בעשר בלילה. שעה נידחת. ניב לא עשתה פרצוף. בשעה הזאת יכולה היתה לערוך, להגיש ולהגות נהמוסיקה שהיא אוהבת.

▲

שנים מנסים להשמיץ את גל"צ כתחנה אליטיסטית, מקדש הסנובה המוסיקאלית, הצפון תל־אביבית. אפשר, שמיכל ניב היא אולי ההוכחה, שיש ציווק למגמה. מוסיקת־הרוק ניתחרשת ומתגוונת בקצב הקומפקט־דיסק. מסגרות־השידור הסטנדרטיות צרות מלתת ביטוי ללהקות ולזמרים כמו אלה שהוזכרו כאן. מישהו חייב לתת להם מקום. ניב עושה את העבודה בשמחה גלויה, גם אם היא כרוכה במבטי שיטנה וצרות־עין. אפשר לומר, שהמגמה התגבשה, שלא במכוון, כהתאם לאישיותה והעדפותיה המוסיקאליות.

– פינוק שאין לכל קריין. איפה כאן, לדעתך, התנשאות, אם יש.

„אני חושבת שאין, למרות שלא כולם בתחנה חושבים כך. לפעמים זורקים לי, בלעג מוזר, שאני עושה מוסיקה לצפון תל־אביבים שואפי לונדון. אני לא נעלבת. גם אני רוצה להשתחרר מהצבא, אחרי הקבע, ולנסוע ללונדון ולניו־יורק. בכלל, מאז ומתמיד נחשבתי סנובית. אני לא נכנסת לתקליטיה ומחפשת את התקליטים שאיש לא משדר, רק כדי שיגידו: 'וואו! איזה ראש אוונגארד יש לה, היא בטח יוצאת־דופן'. כל חיי חיה עם הקטע, שמה שלא אעשה – תיווצר סביבי התגרות".

– אז למה התחנה, ציבורית, גם צבאית, הולכת איתך?

„התחנה הולכת איתי עד גבול מסוים. נוהג מסוגל לפגוש אותי במדרגות ולומר, שהוא לא שומע מספיק שירים עבריים ומבקש שאעשה משהו בעניין. ואני עושה, כי הוא קובע אם תהיה לי בכלל תוכנית. לא שאני רוצה לעצב טעם של קהל, אבל אני שומעת את גזן קייל וכוכו, אז למה שלא אחלוק תחושות אלה עם המאזינים בכך שאשדר אותו? עכשיו, שעברתי לעשר בלילה, ירדו טונות של מאזינים, אבל נשארו אלה שבאמת רוצים לשמוע אותי ואת המוסיקה שאני בוחרת בשבילם. אין לי בעייה עם זה. כמו שאני לא רוצה ללכת ברחוב ושכולם יאהבו אותי".

„10 בלילה"

לראשונה חושפת מיכל ניב, 22, עורכת־מגישה ייחודית בגל"צ, את חייה מאז שלח אביה יד בנפשו על קבר אחיה. „המון זמן הסתובבתי עם התחושה של איך הוא העז. מה פתאום הוא הלך?" ● על אמא: „היציבות השקטה שלה, העובדה שלא התפרקה, עזרו לי" ● על תוכניתה, 'הפסקת עשר בלילה': „אני לא בוחרת תקליטים רק כדי שיגידו: וואו, איזה ראש אוונגארד יש לה"

– ואיפה הצורך, מעצם העבודה ברדיו, להביא את מה שאת אוהבת למקסימום קהל?

„בעייה. ביקשו ממני להיכנס להגשת 'עד פוס'. לא יכולה לקלוע לטעם של קהל רחב. מצד שני, קיימת החשיפה, הפירסום שעומד, אולי, מאחורי העיסוק שלי. דילמה קשה. זו אולי גם הסיבה, שדחיתי עד עתה ראיונות וחשיפה. מעדיפה ללכת ברחוב בלי שיסדירו אותי. או לשבת בים, ושלא יעצרו ויגידו: 'זואלה, שמנה'. ויש הטלפונים האנונימיים, שכבר עכשיו אני די סובלת מהם. חלק מהמטורפים נשמים ונושפים לי בטלפון ומספרים לי כך ככה מה בדיוק הם עושים לי, מאיזה כיוונים ותמיד שלא כדרך הטבע, זה הסיכון. אבל אם יתנו לי לעשות בטלוויזיה מה שאני עושה ברדיו – שיגעון. הייתי מוכנה לעשות הרבה בשביל זה. לא הכל, אבל הרבה".

▲

– קשה לך להתפשר.

„מאוד. ברור לי, שלא אוכל לעשות תוכנית כמו 'סבבה בבסיס'. לארז טל היה פעם רעיון, שלאה עוז ואני נגיש אותה ביחד. נראה לו שילוב פראי. אש וקרח, שחור ולבן, ארום וצהוב. יום אחד הייתי כמצבידות טוב ונכנסתי עם לאה לאולפן, פתחנו מיקרופון ולא סתפנו את המה שעתיים. צילצלה חיילת שעבדה במחלקת בריאות הנפש. פיתחתי איתה שיחה שלמה על סטיות והפרעות מטוריות. בדיעבד, זה היה מביך. אני לא מסוגלת לפתוח מיקרופון בלי לדעת מה אני הולכת להגיד, כי אני לא ביקיך, לא זורמת עם המאזינים. לא מעניין אותי איך קוראים לתינוק של המאזין ולאיזה מסעדה הוא רוצה ללכת איתה. אחרי השידור ההוא ברחתי מהתוכנית כל עוד רוחי בי".

– לא היית רוצה להידבק במשהו מלאה עוז?

„אין בי ולא יהיה בי מנונה. הרבה פעמים אני חושבת: 'איזה כיף, שכל־כך הרבה אנשים אוהבים אותך'. ללאה יש יום־הולדת ויש הרגשה, שכל האומה בהיסטריה. מקבלת מתנות, מכתבים. לא יכולה להיות כמוה, לא רוצה וטוב לי איפה שאני. לאה עושה מה שהיא עושה, באופן נוכח, בצורה טובה. אם אני אוהבת, זה עניין אחר".

– הריחוק שאת מסגינה מיקך אלייך הרבה רכילויות, לשונות רעות.

„יום אחד מישהו שלח מכתב לרחל המרחלת ופירט בו רשימה של 70 זכרים, שלדעתו הגעתי איתם למצבים אינטימיים קיצוניים. ברשימה כיכבו, בין היתר, רון כרישי, ארז טל, הלל סומר, אברי גלעד. כך, בפירוש. הוא לא כתב, שקיבלתי תוכניות ברדיו בגלל אותם מצבים. זה היה מכתב של רשע כשביל הרשע. הייתי בשוק פראי".

– שאלת את עצמך מה הדבר, בך, שמביא עלייך יריות מסוג זה?

„יודעת ולא יודעת. אני חסרת סבלנות ולא תמיד נחמדה. פעמים רבות יושבת בחברה מרוחקת ושקטה, מרגישה מיותרת, מסכנה, עלובה ומשעממת, ואנשים מבינים את השקט כהתנשאות".

– מצב לא קל.

„קשה, אבל אני רגילה. יודעת, שזה מביא עלי צרות. מה לא אמרו? שאני מורפת גברים. הזהירו בחורות, שלא יכירו לי את החברים שלהן, פן אגנוב אותם. יש לי דימוי של פאם־פאטאל, מייחסים לי רוע־לב חסר־תקדים".

– את עוררת ביצירת המסתורין סביבך. זה משתה.

„יש לי חמישה חברים וזה לא שאני אומרת: 'הבל שאין לי שלושים'. בגיל 18 היתה לי תקופה סוציאלית. במשך ארבעה חודשים כעדך יצאתי ובאתי בכל המסיבות האפשריות. הבנתי, שאני מסוגלת להיות גם סוציאלית וחזרתי להסתגרות היחסית".

– ההתעסקות בחומר פחות פופולארי הוסך אותך ל„מבינה" בתחום?

„באים כל מיני אנשים ומבקשים שאמליץ להם על תקליטים. זה מחמיא, אבל גם מביך, כי אני לא מרגישה 'מבינה' גדולה. יש לי חורים היסטריים, אבל אין לי רגשי־נחיתות. אף־פעם לא באה בפוזה של 'בואו, חבר'ה, ואגלה לכם את האור', אלא 'אתם באוניברסיטה, בבית־ספר, במשרד, ולי יש זמן לנבור בערימות תקליטים חדשים, חלקם מיובאים. מקבלת תקליטים חדשים ועושה בשבילכם חלק מהעבודה, גשר'. לא יותר. זה אולי עונה על שאלת זכות הקיום של התוכנית".

▲

כשהיתה בת 13 נהרג אחיה, אייל, בתאונת־נשק בצבא. ארבע שנים אחר־כך הסעירה את המדינה התאבדות אביה, תת־אלוף מתי ניב, קצין שלישות ראשי בצה"ל, שירה בעצמו על קבר בנו. כשרותה, עד היום, את הפניות להתראיין, ידעה שתתבקש לדבר גם על אביה ואחיה. עד עתה לא אזרה כוחות לכך. כאן, לראשונה בפומבי, בלי הסבר מעמיק, היא עושה זאת. אף לא דמעה, מעט מאוד שתיקות למחשבה. לפעמים, בקור־רוח מקפיא.

– מה משקל הפרידות המכאיבות האלה בעיצוב יחסייך עם הסביבה?

„החברים המעטים הם תחליף למשפחה שאין לי. יש אמא שלי, שהיא נפלאה ונהדרת, אבל זה לא מספיק. צריך אח. בכל מערכת־יחסים מחפשת את הקירבה המשפחתית. יודעת, שזה כפוי. קשה לחברים שלי. בודקת אותם הלוך וחזור. הדרישות שלי גבוהות ומעט אנשים מסוגלים לעמוד בהן. לכן, אולי, יש לי מעט חברים. הם ממלאים את החללים שהשאירו אבי ואחי, שאני מרגישה צורך עז למלא. כשיש משפחה, יש קו, קשר בלתי־אמצעי. ידיעה, שאפילו העולם יתהפך, הם תמיד יהיו לך.

„אבא שלי, הגיונית, יכול היה להיות קיים בשבילי עד גיל 40 לפחות. כשחי, לא חשתי בצורך הבסיסי באבא. כמו כל הדברים החשובים, שמרגישים את חשיבותם רק בהיעדרם. הרגעים הכי קשים בלעדיהם הם בלילות כמו ליל־הסדר. אז אני מרגישה הדבר הכי מיותר בעולם. זה מוזר, כי כשהם חיו זה היה הערב שהכי שנאתי. לכן, בשבילי, חברים זה אחים".

– תפקיד קשה.

„נורא. לכן, גם לא מאשימה אף־אחד. לשמחתי, לא זוכרת סיטואציה שאנשים עזבו אותי. בדרך־כלל זה הפוך. יש בזה משהו אכזרי. אני באה ודורשת איקס דרישות, ובשלב מסוים קמה והולכת. עשיתי את זה כמה פעמים. מרגישה או רעה. הצורך להיות עם מישהו ולקבל את מה שאתה צריך לקבל מהמשפחה מקביל בעוצמתו לצורך לתת לקרובים".

– יכול להיות שאת מקדימה לעזוב, כדי לא לתת שוב הזדמנות לאף־אחד לעזוב אותך.

„יכול להיות. אני עוזבת כשאני מאבדת עניין, אבל יכול להיות, שאני משכנעת את עצמי שאני מאבדת עניין. זה קורה לי גם ביחסים עם נשים, למרות ששני האנשים שעזבו אותי באופן מפתיע ולא צפוי היו גברים".

– מתגעגעת אליהם?

„איך לא. במיוחד בסופי־שבוע ובחגים. מרגישה או ריקה. יותר משאני מתגעגעת אליהם, מתגעגעת להרגשת הבטחון שיש כשאתה חלק ממשפחה. לא מתגעגעת לדברים ספציפיים, לא לפעילויות משפחתיות שתמיד תעבתי והשתדלתי להתרחק. אני גרה בבניין מלא זקנים. בסופי־שבוע באים הילדים לבקר. ארוחות־צהריים על המרפסת. הניכור הזה לא חסר לי. חסרה לי האפשרות לוותר על זה. מרגישה או תלושה".

▲

– איפה מצאה אותך הידיעה על התאבדות אביך?

„בבית־ספר. הייתי בשביעית. קראו לי לחדר האחות. נורא שמחתי. זה היה באמצע שיעור מתמטיקה איום ונורא. כשנכנסתי לחדר, היא מיהרה לצאת. עוד שמעתי אותה ממלמלת משהו כמו 'מיכל, תחזיקי מעמד', והיא נעלמה. בחדר ישב שמלוק, שמואל מתרובסקי ממכבי תל־אביב, שהיה החבר הכי טוב של אבא. ישב על הכסא, הסתכל עלי. הוא לא נראה לי עצוב. זו היתה סיטואציה מוזרה. הוא לא בכה, לא היה היסטרי. היה לו מבע של חיים בזבל. התפלאתי לראות אותו שם ואז הוא אמר לי במין כעס מוזר: 'אבא שלך הַזֶה'. אם אני זוכרת טוב, עניתי לו: 'הוא מת, האם?'"

– זה מה שיצא לך מהפה?

„כן. לא יודעת למה. עד היום לא יודעת להסביר. הרי יכולתי לחשוב על אמא שלי, או משהו רע אחר. נכון לאו, זה נראה לי טבעי. יכול להיות שבפנים, באופן לא מודע, ידעתי שזה הולך לקרות. אולי התקרים של אייל עזר לתגובה הזאת. כשראיתי את שמלוק בחדר, משום־מה היה ברור לי שזה קרה. שמלוק לקח אותי הביתה. הבית היה מלא קצינים. ראיתי שם את האלוף משה נתיב שהיה אז ראש אכ"א, יונה אפרת, המון אנשים. לא בכיתי. נכנסתי לחדר וסגרתי מאחורי את הדלת. לא היה לי כוח לקטעים רגשניים במיוחד. כשקורה משהו טראגי, קשה לי עם ביטויים סנטימנטליים בפרהסיה, אפילו בפני שני אנשים. אין לי את הרצון של 'הבה נתפרק, נבכה יחדיו על מר גורלנו'".

– מה נשאר לך מאייל?

„כל תקליטי הביטלס. לכן, לא מסוגלת לשמוע אותם. זה אולי קטע פסיכולוגי פשוט וקל, למה אני לא אוהבת את ולהקה שאין צורך להרחיב עליה את הדיבור. כילדה, זוכרת את הביטלס מתנגנים ברעש מאחורי הדלת הסגורה של אייל. לא היינו קרובים נורא, כאלה שמחלקים מחשבות אינטימיות או שותפים לקואליציות נגד ההורים, אבל היינו אחים. זה בולשיט שאומרים: 'טוב חבר קרוב מאח רחוק'. עדיף אח בחו"ל מחבר ברחוב שלי. לא הייתי מגיעה למסקנה הזאת, מן הסתם, אם אייל לא היה נהרג".

▲

– ומה נשאר לך מאבא?

„אבא לא היה הולך לשחק איתי בשישי בצהריים בפארק. יש קצינים שמורידים את המדים ונעשים אנשי־משפחה. אבא היה איש־צבא בכל רמ"ח אבריו. הצבא היה הדבר העיקרי שעניין אותו. כן, אהב גם ספורט. בצעירותי, הפכתי למומחית לכדורסל ולכדורגל בגללו. רק כך הרגשתי קרובה אליו. מאז מותו, זנחתי את מכבי תל־אביב.

„אחד הדברים שהיה לי קשה איתם, כשהוא חי, והיום, אחרי כמה שנים של תיסכול ובלאגנים, זה לגלות כמה אני דומה לו. ויזואלית, הייתי הולכת ברחוב והיו אומרים: 'הנה הבת של מתי'. עד היום. אנחנו דומים בצורה בולטת. גם באופי. הקטע של התבודדות, ריחוק, 'התנשאות', חוסר־סבלנות לאנשים, ביקורתיות יתר, פרפקציוניזם פראי בענייני עבודה. אני בין הבודדים שעובדים ארבע שעות על תוכנית תקליטים של שעה. אם אני טועה אינפורמטיבית בשידור, אני שונאת את עצמי שבוע".

– כועסת עליו, על הירושות האלה?

„היום כבר לא. בגיל 18 זה הפריע. אקט הנטישה נורא טראומטי. המון זמן הסתובבתי עם התחושה של 'פוס אממו, איך הוא העז. מה פתאום הוא הלך?' אחרי כמה שנים גיליתי, שאני מבזבזת זמן בלכעוס בלי מטרה. הוא לא חי, או לאן יוביל הכעס? והתחלתי להכיר בזה שאני דומה לו, כשהפסקתי לכעוס שעזב אותי. וזה היה קשה, קשה מאוד, כי קודם לא יכולתי לחשוב על דימיון בינינו. לא הייתי מוכנה בשום פנים להכיר בכך".

– מה הזכרון הכי חזק ממנו?

„זכרון מצחיק, מגיל שלוש בערך. תמיד היה מגיע הביתה אחרי שהייתי הולכת לישון ועוזב בבוקר, לפני שקמתי. לילה אחד ירד גשם, היו רעמים. התעוררתי מבוהלת ורצתי, כהרגלי, למיטת הורי. זו היתה תקופת־כוננות והודתי, שגם בעלה קצין בצבא, ישנה אצלנו. אז רצתי למיטה, להתחבא בין אימי לדודתי, מפני הרעמים. הרמתי את השמיכה ובמקום של דודתי שכב אבא. הייתי מופתעת. שאלתי אותו בתמימות: 'אבא, מה אתה עושה כאן?' הייתי המומה. או קלטתי, שזה יכול להיות אחרת. שאפשר שיהיה אבא בבית, כמו לכל הילדים. עם זאת, לא זוכרת שיבכתי על זה שאין לי אבא שחוזר בשש בערב הביתה. אבל, זה חסר".

– אחרי שאייל מת, השתנה בו משהו?

„על מות אייל הוא הגיב כמו כל הורה שהילד שלו מת. סוף העולם. זה מה שהוא הקרין. זו הסיבה, שאני מעריצה את אימי. אשה חזקה. מקנאה בה נואשות. יושבת מולה ושואלת איך זה קורה לה לעזאזל. היא נראית צעירה בעשר שנים מגילה. מלאה פעילויות, מלאה פתיחות וסקרנות שכי כבר אין היום".

– במבט לאחור, את יכולה לסמן את הדרך שהובילה אותו ממותו של אייל לסוף הטראגי שלו?



בהלוויית אביה, עם סבה. „לא התייפחתי בזרועות אף־אחד" צילום: אהרון יוסלביץ

„יש שאלות שאני לא יכולה להשיב עליהן. זו אחת מהן".

– מדברת עליהן עם אימך?

„כן, אבל לא רוצה להרחיב".

– כי התשובות עלולות להעמיד אותו באור לא נעים?

„כן. זה לא פייר כלפיו. זה כרוך בכעסים שהיו לי עליו – ודי. בעצם, לא הייתי עומדת בסיטואציה של לאבד ילד. לא יודעת מה זה להיות הורה. זה מסקרן אותי, אבל לא מרגישה שום צורך ללדת ילדים בשלב זה של חיי. גם לא רואה את עצמי בעוד עשר שנים אמא עליזה ומאושרת. מסתכלת על אמא שלי. היא מקרה מוזר. לעבור מה שהיא עברה זו טראומה פראית. לאבד ילד ובעל בהפרש של כמה שנים... וזה לא שבעלך מת מהתקף־לב בגיל 79. הוא היה בן 46 ואייל בן 19. היא כל־כך חזקה ובשום אופן לא מעוררת רחמים".

▲

– האירועים האלה קרבו אתכן?

„פתאום, זה היה לדבר רק עם הורה אחד. זה לא שהקטנו פתאום חברות הכי טובות בעולם. זה לא הקטע הדרמטי של 'מי נותר לי בעולם חוץ ממך, אמא'. אם גיל 18 עדיין גיל של מרד, אז הוא נמשך. אפילו עזבתי את הבית, אחרי מותו של אבא, למרות הביקורת של 'איך את עוזבת את אמא שלך המסכנה'. עברתי לגור בהדר־יוסף, בבית פרוץ חלונות, ידיות ברחוב, המדור עובר ברחובות השכונה, השכן מרביץ לאשתו, אמבולנס בא לקחת אותה. הרגשתי מאוד עצבנית. כולם ביקרו אותי, חוץ ממנה. כשנשארנו לבד, רק שתינו, העקנו זו על זו רק בדברים הקטנים. כעסה, שאני שמה רגליים על השולחן, או לא רוחצת כלים, או יושבת עם חברים עד ארבע בבוקר, כשאני יודעת שהיא מתעוררת מכל דלת שנטרקת".

– לא הרגשת, שנטשת בדיוק כשהיתה זקוקה לך.

„חלילה. אמי לא היתה צריכה אותי למשענת. הייתי מאוד מבולבלת ואם הייתי מרגישה ממנה את האחריות האיומה של טיפול באם אלמנה, מסכנה, שכולה, שהחיים שלה בזבל, הייתי משתגעת. הייתי שונאת אותה עד סוף ימי. חסכה את זה ממני. בכל מקרה, אין אצלה שמץ של מרירות כלפי. ייתכן, שבאופן שקט היא עזרה לי. לא החזיקה את ידי ועודדה, אבל היציבות השקטה שלה, העובדה שלא התפרקה, עזרו לי. לא התייפחתי בזרועותיה. בכלל, לא התייפחתי בזרועות אף־אחד, כי לא חשתי צורך בזה".

– גם היום?

„גם. לפעמים מרגישה חרדה, שוברת עציץ וזה עובר".

– לא מוזר לך, שלא הרגשת ועדיין לא מרגישה צורך לבכות?

„זה מוזר בכיוון אחר. מוזר לי לראות את זה כתוב בעיתון. במקרה של אחי, בחרתי תקופה ארוכה לא להכיר במוות שלו. הזכרה באה לי יום אחד ברחוב בלונדון, כשחזרתי מבית־ספר. היינו שם, כשאבא עבד בנספחות צה"ל בשגרירות. חזרתי הביתה ובדרך קרה לי משהו מצחיק. חשבתי, שאני חייבת לספר אותו לאייל. שנתיים אחרי שהוא מת. עמדתי ברחוב ופתאום זה בא לי. 'על מה את מדברת', אמרתי לעצמי, 'הוא איננו, איננו'. רק אז קלטתי, שעד אז לא התייחסתי אליו כאל מת. זה היה זבנג, אמנם מרוכך, אחרי שנתיים של הסתגלות איטית. פתאום הבנתי, שמת וזה מת".

– מה הזכרון הכי שמח שלך מאייל, מאביך?

פעם ראשונה שהיא נעצרת, משתתקת ואחרי דקה ארוכה מאוד מודה ביובש: „אין לי".

מיכל ניב. „יש לי דימוי של פאם־פאטאל, מייחסים לי רוע־לב חסר־תקדים" צילום: מיכל היימן

נ ש א ר י ם ב ב י ת

ו י ד א ו

חיילים מתעסקים • איכר חושק • מלך מוריד • צעיר מכניס • נהג מחלץ • צעירים מבינים

השאלה

ג'ינג'ר ופרד.
קומדיה רגשנית של פליני מ־1986. ג'ולייטה מסינה ומארצ'לו מסטרויאני נפגשים אחרי 40 שנה באולפן־טלוויזיה. משחזרים את ימי־הזוהר, כשהיו צעירים ואוהבים והתפרסמו כ„רוג'רס ואסטר האיטלקיים". אגב כך, מבכה פליני את מות הקולנוע ומחסל חשבון עם הטלוויזיה. תענוג. (אימפריה של קולנוע).

קציר הזעם.
דראמה קאמרית ממערב־גרמניה. איכר פולני מחביא במרתפו יהודיה שנמלטה מרכבת־המוות לאושוויץ. מצד אחד הוא שונא יהודים, מצד שני הוא קתולי צדקן. המוצף ברגשי חמלה למראה העלובה המפרפרת בין חיים ומוות. זה יוצר בו מתח אינטלקטואלי. מה גם שהוא חושק באשה שחייה נתונים בידיו. בויים בסיגנון מחוספס ובוטח בידי אניישקה הולנד, הפולניה שהיתה שנים רבות יד ימינו של הבימאי אנג'יי ויידה. עם ארמין מילר־שטאל, שחקן מזרח־גרמני, המפליא לגלם את האיכר הנתון בלחץ נפשי. (ערוץ 1).

אן של אלף הימים.
למה המלך הנואף הנרי ה־8 הוריד את הגרזן על ראש אשתו השנייה, אן בולין היפהפיה? ואיך רעדו אמות־הסיפים של הכנסייה, כשתומס מור רצה להכשיל את הנישואין? פרק היסטורי במלודראמה ראוותנית, שצולמה באנגליה ב־1969. ריצ'ארד ברטון, עדיין במלוא כוחו באותם ימים. עם הקנדית ז'נבייב בוז'ולד. כעזות־המצח. הרבה תלבושות, שיחזור היסטורי מפואר. (ערוץ 1).

ירח רומנטי.
עוד סרט־נעורים, שבו מאבד הבמאי ריצ'ארד בנג'אמין את החן וההומור שאיפיינו את סרטו הראשון „שנת חיי היפה ביותר". הפעם הוא מספר על שני צעירים בחג־המולד 42', ימים ספורים לפני צאתם למלחמה. שון פן אוהב צעירה עשירה, שבעצם היא ענייה. ניקולאס קייג' מכניס את חברתו להריון. נוסטלגיה. שירי התקופה. אובדן התמימות – כל הקלישאות של הז'אנר עדיין מדשדשות כאן. ללא הצלחה יתירה. (ערוץ 1).

צרות גדולות בצ'יינה־טאון.
סרט־פעולה בידיוני. נהג־משאית (קורט ראסל) מחלץ שתי יפהפיות מידיו של שד מקולל. הבימאי ג'ון קארפנטר מאבד כאן את המגע המסוגנן שאיפיין את סרטיו הראשונים. אבל מה איכפת לילדים מגיל 8? נראה כמו קומיקס אמריקני טיפוסי. מלא פעלולים. שדים וקרבות קראטה. לא מבריק, אבל מבדר. (אימפריה של קולנוע).

זהב רטוב.
הרפתקאות עם מוסר־השכל. ברוק שילדס וחברים מוצאים מטמון־זהב באונייה טבועה. רבים על הזהב. הורגים זה את זה ובסוף מבינים כי לא בעושר האושר. לא זהב, לא רטוב וגם הסרט יבש מאד. (ערוץ 1).

רב־סרן דאנדי.
צ'ארלטון הסטון עומד בראש קבוצת חיילים פורקי־עול. בסוף מלחמת־האזרחים בין הצפון לדרום. רודפים אחרי שבטי אפאצ'ים, מתנכלים לגדודים צרפתיים במכסיקו ולבסוף, משתכרים ומתעסקים עם זונות בבתי־מרזח. סוף עגום לחיילים מהוללים. סם פקינפה, מחשובי הבימאים של הקולנוע האמריקני („חבורת הפראים", „הבריחה"), ביים את אחד מסרטיו הפחות חשובים. טימור מתמשך, עם תפניות ללא הגיון פנימי. בסרט חסרות 20 דקות, שאולפני „קולומביה" קיזזו בשעתו, על אפו וחמתו של פקינפה. סך־הכל בגירסה הנוכחית: 135 דקות. עם ג'ים האטון, ריצ'ארד האריס, ג'יימס קובורן וסנטה ברגר. (ערוץ 1).

שורשים.
סידרת־טלוויזיה מפורסמת מ־1977 – בשש קלטות, 90 דקות כל אחת. סדרה ששברה את כל שיאי הצפייה באמריקה והביאה בעקבותיה את סדרות־הענק של המסך־הקטן („שוגון", „שואה", „ציפורים מתות בסתר"). הכותב, אלכס היילי, חוזר לשורשי מוצאו הכושי, באפריקה של המאה ה־18. סוחרי־עבדים הביאו את אבות־אבותיו ל„עולם החדש" והם נרמסו ברגלי הגזע הלבן. אפוס ענקי מאופיין בתמימות ובגסות־רוח. השוכנים זה בצד זה. „שורשים" עשתה לכושים מה ש„שואה" עשתה ליהודים: כוונה טובה שטבעה בביצה השמנונית של הוליבוד. (החברה הכללית למוסיקה).

תמיד.
סרט בירבורים. הבמאי הנרי יגלום ואשתו־לשעבר משחזרים מול המצלמות את סוף־השבוע, שבו נפגשו לחתום על הסכם־גירושין. ידידים מצטרפים. חוגגים ביחד את יום־העצמאות האמריקני ולא חדלים ללהג ולקשקש. סרט המתבשל במיץ של עצמו. (אימפריה של קולנוע).

מכירה

צ'פלין הלא־נודע.
לחובבי תולדות הקולנוע. סוף־סוף הגיע הפרק השלישי בסדרה המצויינת של היסטוריון־הסרטים קווין ברונלאו, משחזר „נפוליאון". מבחר קטעי־צילום שהתגלו בכספת של צ'פלין בשווייץ – ולא נכללו מעולם בסרטיו המוגמרים. הפרק בוחן את שיטות הבימוי של צ'פלין בשנות ה־20 וכיצד עיצבו את חותמו האישי. מרתק! (35 ש"ח, „בית־התקליט").

„ג'ינג'ר ופרד". תענוג

צ'יפ־נ־דייל.
וולט דיסני. שני הסנאים העליזים משטים בדונאלד דאק ומוציאים מדעתה את הפילה דולורס. שישה סרטונים משעשעים משנות ה־40. חגיגה לילדים, אל תחמיצו. (60 ש"ח, „בית־התקליט").

סאקר־מאניה.
וולט דיסני. גופי מארגן את החיות לקבוצת כדורגל אמריקני, אבל פושעים שמים רגליים ומקלקלים את כל הנאת המשחק. גם את ההנאה שלנו. קשקשני, מאכזב. (60 ש"ח, „בית־התקליט").

נבוקו.
אל תחכו עד פסטיבל ישראל 88', כבר עכשיו כדאי לשטוף את העיניים בהפקה גראנדיוזית, שהועלתה ב־81' בארנה די־ורונה המפורסמת, באיטליה. קולות אדירים של רנאטו ברוסון (נבוקו) וג'נה דימיטרובה (אביגיל), המוני משתתפים, עיצוב־במה מרהיב, תלבושות כמו פאזוליני. מנצח מאוריציו ארנה. (93 ש"ח ב„בית־התקליט", 92 ש"ח ב„תקליטור").

■ יהודה סתיו

ת ק ל י ט

המורשת של קאימי • המרץ של מדונה • היובש של קטש • השילוב של שיץ • הגיבוש של ווינווד • הסיכוי של אולדפילד • הסיכום של האריסון

לועזי

מדונה – אתם יכולים לרקוד.
מכבש־הכסף עובד. ובמלוא הקצב. כאילו המדונה עוד רגע גומרת את הסוס. שני אלבומים באותו פרק־זמן. קשה שלא להתפעל מהכשרון ומהעבודה של הזמרת הנמרצת. באלבום זה שבעה קטעים. כולם רה־מיקסים. גירסאות־ריקוד מיוחדות. לא מבחר הלהיטים, אלא אוסף נבחר של פיזמונים בעלי פוטנציאל בלתי ממומש. המותאם כאן לרחבת הריקודים. אחד חדש, שלושה מ„מדונה". אחד מ„כמו בתולה". אחד מ„עצובה באמת". ואחד. „לתוך הקצב". שטרם ראה אור בישראל, ורק בגללו כדאי לקנות. ההפקה מקצועית לעילא. לא הורסת את השירים. כפי שעושים רה־מיקסים בדרך־כלל. אי־אפשר להבחין בתפרים בין המפיקים השונים. ובכל־זאת. כל העסק קצת מייגע. (החברה הכללית).

מייק אולדפילד – איים.
מה נברך לו ובמה יבורך, זה העלם בעל פני המלאך? הרחק מעבר לשיאו. אולדפילד אינו מצליח לשחזר הישגים והצלחות. דומה שנוסחת־הכתיבה שלו זקוקה לריענון מהותי. „הרוח מפעמת". היצירה שבצד הראשון. חוזרת על תבניות־עבר. מעייפת ומשמימה. בצד השני, חמישה פיזמונים. זהו צד צבעוני ותיווני יותר. אך חסר פלפל וקורט השראה. הקולות הנשיים (בוני טיילר ואניטה הגרלנר) מצטלצלים כפעמונים. אך דווקא בחריפות של ג'ים פרייס („מגע קסם") טמון הסיכוי של אולדפילד. אולי באלבום הבא. (סי.בי.אס).

סטיב ווינווד – כרוניקה.
העיסקה הטובה ביותר השבוע. [illegible] וחצי הפציץ עם „המשך לרוץ" בלהקתו של ספנסר דייוויס) וזמר הנשמה הלבן הטוב ביותר בבריטניה. ברטרוספקטיבה מרהיבה. 10 פיזמונים מקאריירת־הסולו שלו, שעתה מלאו לה עשור. שלושה מכל אחד משלושת אלבומיו שראו אור בארץ, „קשת של צוללן", „מדברים לתוך הלילה" ו„בחזרה לחיים הטובים", ואחד. „כסא פנוי", שריד מניסיון בוסר. ווינווד זמר אדיר, כאן במיטבו. כאלבום בוגר, בשל ומגובש מאוד, כאילו נכתב היום. אם אין לכם ווינווד בספריה, זה הזמן וזה האלבום להתחיל. מחרתיים תשלימו את החסר. (החברה הכללית).

סי סי קטש – כמו הוריקן.
את „מודרן טוקינג" כבר התחלנו להספיד. עכשיו, כנראה, מגיע תור הגברת ההולנדית סי.סי. קטש. אם היורופופ עדיין לא מת. דיטר בוהלן – הכותב, המלחין, המעבד והמפיק – ידאג לקבור אותו. אמנם הוא „ספץ" בעיבודים ובהפקה, אבל החומרים בהם משתמש יבשים, צחיחים וחסרי רגש. רק הבל נשימת סינתיסייזרים עולה מהם. האלבום השלישי של קטש. יאה, אם בכלל, לדיסקוטקים בלבד. אל תכניסו את זה הביתה. (הד־ארצי).

■ עמוס אורן

בלאק – החיים נפלאים.
בלאק נועד לגדולות. את זה שומעים כבר מצליליו הראשונים של „חיים נפלאים" – שיר, המתנגן אצלנו כבר כמה חודשים. בלאק, או בשמו האמיתי, קולין וירנקומב, ומפיקו המוסיקאלי, דייב דיקס, יוצרים פופ מלודי, אלגנטי ועכשווי – מסחריות בטעם נכון שתופסת את האוזן. „חיים נפלאים" כבר עשה חיל באנגליה. שאר השירים כמו „הכל יוצא בורדים". „לפעמים בשביל השאלה" ו„החיוך המתוק ביותר" מבטיחים לבלאק הצלחה דומה. (הליקון).

פסקול הסרט „מטאל ג'אקט".
בניגוד לצה"ל, פסקול הסרט „מטאל ג'אקט" מתחלק לשני חלקים. צידו הראשון של התקליט מוקדש ללהיטי־עבר כמו „אולה פולה" של „סאם והפרעונים". „מגפיים אלה נועדו להליכה" של ננסי סינטרה ו„כנסיית האהבה" של ה„דיקסי קאפס". המעגנים את הסרט בתקופת מלחמת וייטנאם. הצד הראשון מסתיים עם „המנון המארינס", הלהיט של הסרט, המשובץ בניבולי־פה וגסויות. בצד השני יש מוסיקה מקורית שנכתבה בידי אביגיל מיד. אפשר היה להסתפק בצד אחד בלבד. (הד־ארצי).

הידידים הגדולים של קאימי – ננה, דורי, דאנילו ודוריבאל קאימי.
איזו חגיגה. דוריבאל קאימי הקשיש שר עם צאצאיו את המוסיקה שלו. הסיגנון שנולד בבאהיה והפך לדגל של המוסיקה הברזילאית. קאימי, זמר ויוצר גדול. העמיד דור־המשך שאינו מבייש את המורשת המפוארת: ננה, בתו הבכורה. זמרת מפורסמת בברזיל, דורי ודאנילו. כולם נושאים את התורשה המוסיקאלית המופלאה של אביהם. את רוב השירים תזהו כבר מהצלילים הראשונים, זו הקלאסיקה של המוסיקה הברזילאית. תקליט חובה. (סי.בי.אס).

יוריתמיקס – פראי.
היוריתמיקס הם זיקות מוסיקאליות. בתחילת דרכם היוו סינתיזה מושלמת בין הפופ לגל־החדש האלקטרוני. בתקליטיהם האחרונים הצדיעו למורשת הריתמ'נ'בלוז. בצליל המבוסס על גיטרות. ב„פראי" הם שוב משנים כיוון. לצליל אלקטרוני עם אוריינטציה רוקיסטית בבדה. אני לנוקס שרה כמו כושית אמיתית את „אני צריכה גבר" ומציגה קריקטורה של פאם־פאטאל – פיאה בלונדינית מגוחכת, איפור מוגזם ושפתיים משוחות באודם. „אני זקוקה לך" כאילו הוקלט במסיבה פרטית, עם דייב סטיוארט על הגיטרה האקוסטית. גם ב„שמיים" וב„בטחובן" מוכיחים היוריתמיקס את יכולתם לומר את המלה האחרונה בפופ ולהסתכל על השאר מלמעלה למטה. (איסטרוניקס).

ג'ורג' האריסון. הפרישה החלקית עזרה לו

ג'ורג' האריסון – ענן תשע.
לאחר חמש שנות שתיקה ושורת אלבומים חלשים, „ענן תשע" הוא לחיות או לחדול עבור האריסון. הפרישה החלקית עזרה לו. זהו אלבומו הטוב ביותר מאז „כל הדברים הם בני־חלוף". בנוסף ל„מחשבתי נעולה עליך" – החידוש להיט הריתמ'נ'בלוז הוותיק של ג'יימס ריי – יש כאן את „רק להיוסף" – בלאדה רומנטית יפה, במעט שמאלצית, עם איכות לנונית, „בדיוק מה שצריך" – שיר מינורי מעניין, ו„When We Was Fab", המזכיר ברוחו את „אני ארידהים", אחד מהשירים היותר מרתקים של הביטלס. טוב לגלות, שגם האריסון מתכוונן לכיוון הזה, בבואו לסכם את תקופת הביטלס. הוא אמנם לא יקים אותם לתחייה, אך עם „ענן תשע" הוא אינו מתפלש בעפרם. (הד־ארצי).

אירוסמית' – חופשה מתמשכת.
איירוסמית'. מוותיקות להקות הרוק־הכבד האמריקני, יצאה לחופשה כבר לפני שנים. עד ש„ראן די.אם.סי." גייסו אותם לצורך חידוש להיט־עבר שלהם – „צעד באופן זה". ההצלחה הובילה אותם להקליט אלבום חדש, בו הם מוכיחים שלהרבה להקות־רוק יש עדיין מה ללמוד מהם. יש להם אנרגיה. פילינג בלוזי ואיכות של מה שמכונה „להקת גאראז'". בנוסף לשטיקים הרגילים של הרוק־הכבד. יש בתקליט ביצוע מעולה ל I'm Down של הביטלס ו„הסרט", קטע אינסטרומנטלי מעניין. הזקנים האלה יודעים את המלאכה. (הד־ארצי).

■ דני בלושטיין

קלאסי

פוגורליץ' מנגן שופן.
ההקלטה הראשונה של המטאור של הפסנתר, איוו פוגורליץ', בקונצרט פומבי שנערך בוארשה ב־1980, בעת תחרות שהתקיימה שם. הקונצרט נערך כמחאה מצד הקהל נגד קנוניית־שיפוט שמנעה מפוגורליץ' לזכות בתחרות. היוגוסלבי הצעיר – כאן רק בן 22 – מנגן מבחר אטיודים, פרלודים ומזורקות של שופן. הוא שועט על הפסנתר ברגישות רבה. אפשר לחוש, שזהו ביצוע בתולין: רומנטי, מלא הבעה, לא מקולקל. שופן עם כל הקרביים, לא הסכאריני נוסח המסורת הפולנית. הקלטה דיגיטאלית משופרת, גם בתקליט וגם בת"ק. (קפריציו).

האורטוריה חג־המולד – שיץ.
אני מכיר כמה אנשים טובים, שמתרגשים למשמע יצירותיו של שיץ. להם ולכל האלפים. חובבי מוסיקת הבארוק, מחכה פנינה – אורטוריית חג־המולד שלו. שיץ הגרמני יצא בשעתו לוונציה של מונטוורדי ללמוד תורה מפיו, וכך, נפגשו ביצירה זו כובד־ראש הגרמני עם האלגנטיות האיטלקית. זו יצירה דרמאטית, בעטיפה של לוריקה מעודנת, המשלבת מתיקות, מרירות וחריפות. רודולף צבלי מנצח כעידן הנבון, עם מקהלת המדריגל של מינכן. (אורפאו).

■ חנוך רון

קולנוע

מועדי ההקרנות – ראו גלוון בוני־הקולנוע

שבוע ראשון

■ גבי, סיפור אמיתי.

דראמה. נכה שנולדה עם שיתוק מוחי, גוברת על מגבלותיה הפיזיות, לומדת באוניברסיטה ומחברת ספרים בבוהן רגלה. ליב אולמן כאם יהודיה העושה הכל למען בתה, המגולמת בידי רייצ'ל לוין. חכלת, ת"א.

■ הקשר הקובני.

אסיר פוליטי, שהשתחרר מהכלא הקובני מגיע לחופי פלורידה ומשכנע שני הרפתקנים להצטרף אליו למסע חזרה למולדתו. הוא רוצה למצוא את חברתו. הם – את אוצר הזהב, שהוטמן בקובה. בתפקיד הראשי: ראול ג'וליה („נשיקת אשת העכביש"). ביים מייק הודג'ס. תל־אביב, ת"א; אור 4, ים.

■ טמפופו.

קומדיה יפאנית. פארודיה פרועה הצוחקת על הרגלי אכילה, על תולדות הקולנוע ועל התעצמות כלכלית בארץ השמש העולה. לב 4, ת"א.

■ מאנון.

פרק־המשך ל„ז'אן דה־פלורט". עשר שנים לאחר מות אביה, יוצאת מאנון היפה לנקום באיכרים שגישלוה מאדמתה. עם איב מונטן, דניאל אוטיי ועמנואל ביאר היפהפיה. צפון, ת"א; תיאטרון ים; שביט, חיפה.

חודש חודשיים

■ את, אני והמהפכה. (★★★)

קומדיה הונגרית. הדיכוי הסובייטי של '56 מבעד לעיני משפחה פשוטה, שאינה תופסת את משמעות ההתרחשויות הפוליטיות. חביב. גן 3, ר"ג.

■ בוקר טוב, בבילוניה. (★★★)

שני אחים איטלקים מהגרים בראשית המאה לאמריקה, עובדים כתפאורנים בהפקת סרטי־ענקים וחוזרים לאירופה הקורסת במלחמת־העולם הראשונה. עם וינסנט ספאנו וגרטה סקאצ'י היפהפיה. סרטם של האחים ויטוריו ופאולו טביאני („פאדרה פאדרונה"), הפעם לא כמיטבם. נאכוב. גת, ת"א.

■ היהודיה לשעות המוריה. (★★★)

סרט־פעולה. שני בלשים ממשטרת סאן־פרנציסקו נאבקים בכנופיה של סוחרי־סמים. עם רוברט קורדין, בילי די ויליאמס, פיטר גרייבס. מקצועי. מופתרון, עפולה.

■ המורד. (★★)

מלודראמה. אשת חייל אוסטרלי שיצא למלחמה, מנהלת רומן־אהבים עם עריק אמריקני, שנואש ממלחמת המארינס ביפאנים, במלחמת־העולם השנייה. קיטש. עם מאט דילון, דבי בריאן. אורות, ב"ש.

■ המקצוען 2. (★★★)

סרט־פעולה צרפתי. ז'אן־פול בלמונדו, עדיין בכושר, כקצין־משטרה הנוקם בפושע שרצח את חברו הטוב. שיגרתי. דרייב־אין, ת"א; רון, חיפה.

■ הפורצת מסאן־פרנציסקו. (★★★)

קומדיית־מתח. ווּפי גולדברג מגלמת מוכרת־ספרים, שנוהגת לפרוץ לבתים בלילה. אחת הפריצות מסבכת אותה בפרשיית־רצח. לא מלהיב. חן 4, ת"א; אורנע, ים.

■ הצייד. (★★★)

מותחן על בלש הדולק בעקבות רוצח פסיכופאט. בימוי מסוגנן והנופל קורבן לחוסר־אמינות. ביים: מייקל מאן, יוצר „מיאמי וייס". עם וויליאם פטרסן. היכל, הרצליה.

■ הקשר המקצועי. (★★)

סרט־פעולה. מלחמת־סמים בטקסס, בין שוטר קשוח (ניק נולטה) לבין ארכי־פושע ופאוורס בות'). ביים וולטר היל („48 שעות" ו„רחובות לוהטים"), הפעם לא במיטבו. חלש. פאר, חיפה; ספיר, ק. ביאליק.

■ זקוף תיאוון. (★★★★)

סיפור חייו הסוערים של המחזאי הבריטי ג'ו אורטון, שנרצח בגיל 34 בידי מאהבו. עם גארי אולדמן, אלפרד מולינה, ואנסה רדגרייב וג'ולי וולטרס. בימוי אינטליגנטי של סטיבן פרירס. לב 3, ת"א 14.00, 17.00, 19.30.

■ יומיו של החטא. (★★★)

יוגוסלבי. משרתת כפרית ענייה עובדת באתר־טוריסטים, מגלה כי יש חיים גם מחוץ לכפרה הנידח. סרט על סתירות בחברה היוגוסלבית, הנקרעת בין מחוייבות למסורת לבין הצורך להסתגל לרוחות חדשות. ביקורת חברתית מתובלת בסקס ובמצבים קומיים. פאר, ת"א; אור 3, ים; לילי, ר"ג.

■ בלא הנשים מס' 2. (★)

סקס, פעולה ואלימות. פושעים פורצים לכלא, אונסים ורוצחים אסירות חסרות־ישע וכולם רוהרים אלי תופס. תת־רמה. עצמאות, בת־ים.

■ לאבד הבתולים בטיחואנה. (★★)

קומדיית נעורים. צעירים אמריקנים מבייפים בחופש הגדול. הרפתקאות, התיכות, סקס, עם טום קרוז ושלי לונג. מוכר ולא חביב. גורדון, ת"א.

■ לו היית כאן. (★★★)

דראמה בריטית על נערה מעיירה קטנה באנגליה, הפורצת מוסכמות חברתיות בשנות ה־50 ומשלמת מחיר יקר. אמילי לויד מצויינת בתפקיד הראשי. דיזנגוף 2, ת"א; אורות, ק. מוצקין.

■ ללא מוצא. (★★★★)

קצין־ימיה צעיר ושר־ההגנה האמריקני מאוהבים באותה אשה. המשולש הנצחי יוצר זוויות מסוכנות על גבעת־הקפיטול. מלודראמת־מתח מרתקת. קווין קוסטנר, ג'ין הקמן, שון יאנג. בן־יהודה, ת"א; לימור, ת"א; עצמון, חיפה; כפיר, ים; היכל 1, פ"ת; רינה, חולון; אתיו, ערד.

■ מגדל הדבורים. (★★★★★)

ימיו האחרונים של כוורן, המחפש את טעם־הדברים שאבד לו. מרצלו מסטרויאני בסרט של גדול בימאי יוון, תיאו אנגלופולוס. מוסיקה: יורגו דאלארס. יפהפה. לב 1, ת"א.

■ מוטאל ג'אקט. (★★★★)

משל של סטנלי קובריק על החיה שבאדם. קבוצת טירוני מארינס עוברת אימונים מפרכים בהדרכת רס"ר קשוח - ונשלחת לתופת בווייטנאם. יצירה פילוסופית, הרבה ממלים. מתיו מודין, ארם בלדווין. חן 2, ת"א; גן 2, ר"ג; היכל 2, פ"ת; זהר, רחובות; מאור, אשקלון; געמן, ראשל"צ; אורנים, בת־ים.

■ מי הנערה הזו. (★★★)

קומדיה מטורפת עם מדונה המקסימה. אסירה משוחררת מחפשת את האיש שהפליל אותה ומוצאת יאפי אמריקני הנכרך אחריה. אפרת לביא בהופעת־יוטא. מוליך. אוניברסיטת ת"א; רב־גת, חיפה; אואזיס, ר"ג; גילת, ב"ש; בית־העם, רחובות; אשרוה, אשרוה; יד־שיטרית; סביון, ק. ביאליק.

■ מלך ליום אחד. (★★★)

הקרנה חוזרת לסאטירה האנטי־מלחמתית של פיליפ דה־ברוקה מ־'66. חייל סקוטי נוכחר למלך ע"י יושבי מוסד לחולי־נפש, בעיירה צרפתית במלחמת־העולם הראשונה. מה שהיה פעם סרט־פולחן, איבד עכשיו את כל כוחו. מאכזב. עם אלן בייטס וז'נבייב בוז'ולד. תמוז, ת"א.

■ ריטה, סו ובוב גם הוא. (★★★)

קומדיה חיננית מאנגליה, על בורגני נשוי המתעסק עם שתי גימנזיסטיות משכונת־עוני. החן הטבעי של השחקנים אינו מציל את הסרט מעלילה פשטנית. היכל־התרבות, ב"ש.

■ ריקוד מושחת. (★★)

סיפור אהבה עם ריקודים ומוסיקה פופולארית, על רקע שנות ה־60. ליבה של צעירה בת 17 יוצא אל מדריך ריקודים חתיך (פטריק סווייז מ„צפון ודרום"). ריקוד מתיש. אורלי, ת"א; הוד, ת"א; אדיסון, ים; אורה, חיפה; היכל 1, פ"ת; רון 1, ראשל"צ.

■ תרו. (★★★)

צעירה בסוף המאה שעברה מקדישה עצמה לישו, מקבלת על עצמה חיי נזירות סגפניים ומחזירה את נשמתה לבורא בגיל 24. בימוי מסוגנן של אלן קבאלייה. מקורי, לשוחרי אמנות הקולנוע. הקולנוע, בית ציוני אמריקה, ת"א.

יותר מחודשיים

■ אהבה בשחקים. (★★)

חניך בקורס־טייס עובר אימונים מפרכים, מאבקי כוח, תאונה טראגית -- ואוהב את מדריכת־הטייס שלו. הסרט הקופתי ביותר באמריקה. לחובבי טייס. עם תום קרוז וקלי מקגיליס היפהפיה. אור 5, ים.

■ אני והחבריה. (★★★★)

דראמה על ימי נעורים אבודים. ארבעה נערים יוצאים למסע־הרפתקאות ומגלים את טיבעם האמיתי, באמריקה של שנות ה־50. מהנה ומרגש. היכל־התרבות, עפולה.

■ בייבי אריזונה. (★★★)

קומדיה עם הומור שחור. אסיר מקועתר, שנשא שוטרת עקרה, חוטף תינוק של מיליונר. החטיפה גוררת שרשרת אירועים מטורפים. סרטם של האחים יואל ואיתן כהן („רציחות פשוטות"). עם ניקולאס קייג' ו„בירדי". ניטרי, אך לא תמיד מצחיק. עממי, נווה־שאנן; אורן, כ"ש.

■ גברים גברים. (★★★★)

קומדיה גרמנית חביבה ובלתי־שיגרתית. בעל שנונח עובר לגור עם מאהבה של אשתו, הופך אותו לבורגני מצוי ומחזיר את אשתו לחיקו. אור, ים; מלון רגיאל, הרצליה.

■ גבר מאוהב. (★★)

כוכב־סרטים אמריקני (פיטר קויוטי) מתאהב בשחקנית מתחילה (גרטה סקאצ'י), לפורת ליבה של אשתו הקשוחה (ג'יימי לי קרטיס). מלודראמה מתמשכת. סבוי, חולון.

■ האלמנה השחורה. (★★★)

מותחן בלשי. חוקרת נחושה בהחלטתה ללכוד קטלנית־גברים. דברה ווינגר ותרזה ראסל, שתי יפהפיות, המנהלות מישחקי חתול ועכבר. ראינו מישחקים מוצלחים יותר. גן 4, ר"ג; דור, נתניה; תפארת, הרצליה.

■ הבלתי־משוחדים. (★★★★★)

סרט־פעולה מקצועי. סוכני הי.אפ.בי.איי. כוננים מלכודת לגנגסטר אל קאפונה. עם שון קונרי, קווין קוסטנר. רוברט דה־נירו מגלם את קאפונה. מותח, עם קריצת־עין, של הבימאי בריאן דה־פאלמה. שחף, ת"א; הוד, גבעתיים; מיטסל, ים; רון 2, ראשל"צ; חן, כפ"ס.

■ החנות מעבר לפינה. (★★★★★)

הקרנה חוזרת לקומדיה אנושית נפלאה משנות ה־30, הכובשת על רעננותה גם היום. ג'יימס סטיוארט בסירטו של ארנסט לוביץ'. אל תחמיצו: חן 5, ת"א; אורגיל, ים.

■ המכשפות מאיסטוויק. (★★★)

שלוש נשים עריריות וכו', סוזאן סרנדון ומישל פייפר, באיסטוויק הנרדמת, מגלות בעצמן כוחות על־טבעיים. השטן בא לעזרתן, אך עד מהרה מתחוור לו, כמה נחלש כוחו בעידן הפמיניסטי. ג'ק ניקולסון במיטבו. כשפן, חן 1, ת"א; אסתר, אשקלון; שביט, גבעתיים; חוף, חדרה; חן, רחובות; אילת, אילת.

■ המשפחה. (★★★★★)

חיי משפחה איטלקית בורגנית, מתחילת המאה ועד שנות ה־80, מבעד לעיניו של אחד מבניה ויטוריו גסמן. בימאי: אטורה סקולה. עם פאני ארדן וסטפניה סנדרלי. דיאלוגים אינטליגנטיים, מישחק מעולה. לב 2, ת"א.

■ הניצרין. (★★★)

הקרנה חוזרת לסרט־בלהות מסוגנן של סטנלי קובריק. סופר מתבודד (ג'ק ניקולסון), שטירוף משתלט עליו, מאיים על חיי אשתו ובנו. ימכיני וארוך. סינמה, ת"א.

■ הפרוטוקול הרביעי. (★★)

מייקל קיין נופל קורבן לתככי סוכנים חשאיים ממזרח וממערב, כאחד. מותחן ריגול מיושן ואריכאי. לפי ספרו של פרדריק פורסייט („נשיא על הכוונת"). מתנ"ס, תנור האליליות.

■ השוטר מבברלי־הילס מס' 2. (★★★★)

קומדיית־פעולה. השוטר האמיץ, החצוף

להיות „איך"

איור: גלינסקי

והמשעשע (אדי מרפי) נלחם בפושעים, שפגעו בחברו הטוב. משעשע. עם בריגיט נילסן, האקס של סטאלונה. ערן, ים; עמל, כפ"ס.

■ ז'אן דה־פלורט. (★★★★★)

איכרים תמונים במחוז פרובאנס, דרום־צרפת, מנשלים איכר תמים מאדמתו. דראמה מרשימה, מישחק מצויין של איב מונטן, ז'ראר דפארדייה ודניאל אוטיי, הגונב מהם את ההצגה. דיזנגוף 1, ת"א; חן, חיפה; תיאטרון ים.

■ זכרונות אהבה מפירנצה. (★★★)

עיבוד מתוחכם לספרו של א.מ. פורסטר „חדר עם נוף". צעירה אנגליה וחסודה מטיילת באיטליה בתחילת המאה. נשיקה חושנית פוקחת את עיניה לראות את הצביעות והחנופה בימי המלכה ויקטוריה. ג'יימס אייבורי ביים סרט יפהפה, אך במישקל נוצה. מכב, רמת־השרון (21.30).

■ ימי הרדיו. (★★★)

וודי אלן חוזר אל ימי ילדותו בניו־יורק של שנות ה־30 וה־40, כשהרדיו מלך בכיפה. כל שידור מזכיר לו בדיחה, כל מנגינה מזכירה לו מעשיה. את מקום אלן האינטלקטואל תופס וודי הרגשן, קטן ונחמד. עם ג'וש מוסטל, מיה פארו, דיאן וויסט. מתנ"ס, רמלה (21.00).

■ לא שם זין. (★★★)

נכה־צה"ל צעיר מתעמר בהוריו, באהובתו, בידידיו הטובים. סרט של שמואל אימברמן בעיקבות ספר של דן בן־אמוץ. מלודראמה. עם איקה זוהר ועינת וקסמן. שניר, ק. שמונה.

■ לורי אנדרסון - בית האמיצים. (★★★★)

רוקומנטארי. לורי אנדרסון תיעדה, ביימה וערכה מיצג מרתק של עצמה, מ־1985. בית־ליסין, ת"א.

■ ליבו של אנג'ל. (★★)

מותחן־בלהות ריקני. מיליונר מיסתורי שוכר בלש פרטי שיגלה אליליזמר שנעלמו עקבותיו. דרך־האימים מובילה מניו־יורק לניו־אורלינס, בשנות ה־40 וה־50. סקס ואלימות, דת ובשמים. מיקי רורק, ליזה בונה ושרלוט ראמפלינג בתפקיד קטן. רימונה, רימונה.

■ מותו של מוכר. (★★★★)

גירסה מצולמת למחזה של ארתור מילר,

שהועלתה בברודוויי ב־1984. סוכן־נוסע, בערוב ימיו, מגלה שכל חייו היו זיוף. הופעה מרשימה של דסטין הופמן בתפקיד הראשי. ארמון, חולון.

■ משהו פראי. (★★★)

מרובע לומר לעשות חיים עם חתיכה שובבה. קומדיית־סקס סהרורית המסתיימת כסיוט אלים. פסטול גרוש להיטים. עם ג'ף דניאלס ומלאני גריפית. מתנ"ס, ק. אונו.

■ משפחת המלוכלכים. (★★★★★)

קומדיה אבסורדית על משפחה איטלקית ענייה, המתגוררת בשכונת פחונים בפרברי רומא. יצירת־מופת של אטורה סקולה („המשפחה"). סינמה 2, ת"א.

■ משפחת סלודר. (★★★)

קומדיה הולנדית. משפחה „זרוקה" נסלפת מערימות הזבל החברתי ועוברת לשכונת־יוקרה. תושבי השכונה מתקוממים והמשפחה מחזירה מלחמה. סרט פרוע, וולגארי, מצחיק. חן, ב"ש.

■ נרדפי החוק. (★★★★)

שלושה עלובי־חיים בורחים מן הכלא, בקומדיה זרוקה של ג'ים ג'ארמוש. סרט מקורי, מרענן. לצעירים וגם למבוגרים שנותרו צעירים בלבבם. מסוגנן, עם הופעה מבריחה של ג'ון לורי, טום וויטס ורוברטו בניני. לב 3, ת"א (22.00).

■ נשיקה אדומה. (★★★)

נערה יהודיה שהיגרה מפולין מתבגרת בצרפת, טועמת ממנעמי הקפיטליזם ופוקחת עיניים לראות סדקים באמונתה המרקסיסטית. סרט אישי, של ורה בלמון. פוליטיקה רומנטית. קרן־אור, חיפה.

■ סילברדו. (★★★)

מערבון. דרכיהם של ארבעה טובים מצטלבות, כדי להתלכד נגד הרעים. סוסים, שליפות, שריף, סאלון – פלוס הומור, מינוס אינדיאנים. הם לא חסרים. מטהרים את סילברדו: קווין קליין, סקוט גלן, קווין קוסטנר ודני גלובר. ביים לורנס קסדן. שווה את הברטים. דקל, ת"א; אריסון, ים.

■ קרוקודיל דנדי. (★★★★)

עיתונאית אמריקנית מוקסמת מצייד־תנינים אוסטרלי ומביאה אותו לניו־יורק. הצייד משתאה לנוכח מוזרויות העיר הגדולה. קומדיה אוסטרלית מצחיקה. כוכב, רמת־השרון (19.00); היובל, ק. חיים.

■ רובוקופ. (★★★★)

מותחן בדיוני. שוטר מקוף נרצח על־ידי חבורת סוחרי־סמים. מנהל חברת־אבטחה מלביש על גופתו קליפת־מתכת והופך את השוטר לרובוט חסין־כדורים, המשוטט ברחובות ומשליט סדר. עם פיטר וולר וננסי אלן. ביים: פול וורהובן. אקשן משובח. אודיטוריום, עכו.

■ רוז. (★★★★)

החיים, האהבות, הסמים, השירים והטמפרמנט הבלתי־נדלה של אלילת־רוק המידרדרת לתהום האבדון. בט מידלר בתפקידה הקולנועי הגדול ביותר, שנוצר על־פי מירותיה של ג'ניס ג'ופלין. עם אלן בייטס כאמרגנה. עומר במיבחן הזמן. היכל־התרבות, כרמיאל.

■ רמבו. (★★★★)

סרט־פעולה מוליק. חניך של שיטת הלחימה הקוריאנית סינאנג'ו נשלח בהשראת נשיא ארה"ב למגר אילנשק מושחת. שם בכיס הקטן את רמבו ושאר ההמבו. פרד וורד הגברי הוא רמו ווילאמס, וג'ואל גריי השמימי הוא צ'יין מדריכו. גאי המילטון ביים לכל המשפחה. סמדר, ים.

■ שיחות מלוכלכות. (★★★★)

קנרי. 4 גברים ו־4 נשים, רוכס מרצים

...אמריקנית מאת אנדרו ברגמן. רבקה מיכאלי באהבת חורף מול יוסי כרבר. פחות מאושרים רחל הפלה, ערי לב (כבנותיה), מוני מושונוב ועזרא כפרי (חתניה). אילן רונן ביים. הערב, רינה חולון; מוצ"ש, באר־טוביה; ג', בית־החייל ת"א.

תיאטרון

הצגות הרצה

■ אופרה שיגעון.

„מרגניות" בשיתוף „התיאטרון". קומדיית־טעויות מאת האמריקני קן לודוויג, בתרגומו של נסים אלוני. טנור מהולל נופל לחרוף עמוק לפני עלות המסך. לצידו של טוביה צפיר: ששון גבאי, אסנת וישינסקי, חני נחמיאס, נירה רבינוביץ' וגילת אנקורי. ביים ישראל גוריון. הערב, הוד נהריה; מוצ"ש, היכל־התרבות כפ"ס; ה', בית־החייל ת"א.

■ ברוורס.

שירין הפקות. הצגת־יחיד, ממופעי פסטיבל־ישראל 87'. אלכס אנסקי מתחת לכובע (במקום שלמה ניצן), כמנחה בסמינר לחוזרה־בתשובה שבתסות ישיבת „אור אחרי". אור קרמי גדול על המיסיון היהודי. ליקס־כתב־עיבר־שיפץ־ב־מיכאל־מוצ"ש (21.00), מופת חולון.

■ האביב מתעורר.

החאן. על צעירים בתקופת התבגרותם ופריחתם המינית. נקרעים בין לחצי־החברה לבין היצרים שבתוכם. כתב הגרמני פרנק וודקינד. תרגם שמעון לוי. בימה אסתר איזביצקי. עם יהודה אלמגור, אורה מאירסון, אבי חרש, איילת מרגלית, חגית רסברג ואחרים. מוצ"ש, א' (א' 2 הצגות), ב', החאן ים.

■ החייל הטוב שוויק.

קבוצת התיאטרון. המחזאי רמי רוזן הזור לשם המקורי של הרומן של האשק. שוויק משתמש באידיוטיזם לניגוח הטימטום החברתי. פטר גריש בנעלי מאיר מרגלית הנצחי. עם שבתאי קונורטי, עמי כץ, דרור טפליצקי, אוריה כהן ואחרים. ביים: אהרון אלמוג. ג', ה', נווה־צדק ת"א.

■ כשאנו נשואים.

חת' האנגלי בחיפה. קומדיה מאת ג'. ב. פריסלי. שלושה זוגות חוגגים יומולדת 25 לנישואיהם. בימוי: ג'ויס ליווינגסטון. אנגלית. מוצ"ש, ב', ג', ה', מויאן חיפה.

■ למה ישראל - שווייצריה הקטנה.

ת' הקיבוץ. רביו על הירידה מאת דן אילן (מנרה) והילה אילן (יטבתה), שגם ביימה. מעלליו של ילויקיבוץ, שיצא לאמריקה וממשיך לגלות אותה עד עצם היום הזה. מוצ"ש, נאות־מרדכי; א' (10.00), הר וגיא; א', מנרה.

■ מים ושמים ותיבה.

בימת קרם. מנחם עיני בהצגת־יחיד מאת יצחק גורמזאנו. דמותו של ר' יהודה הלוי (1075־1141) מזווית־ראייתו העממית של שלמה אבוגבאי, משרתו של המשורר היהודי־ספרדי. מוסיקה: עידן זילברשטיין. ו' (21.00), נווה־צדק ת"א.

■ מנגר.

ת' חזית. מחזהו של מוטי כהרב, שנחל הצלחה ב„הבימה", מוצג הפעם בתיאטרונו הפרטי, ובבימויו. על האימה והשיעבוד שבמות הלבן. עם נתום שליט, חי סביט, יוסי קינן ואחרים. א', רחל אשקלון; ג', צוותא ת"א.

■ עד 120.

יוסי בשיתוף שירה. גירסה ישראלית לקומדיה

■ שבנוע עדין. (★★★★)

אביב הנעורים המתוק של נערה בת 15. מבויים ברגישות בידי ג'ויס צ'ופרה, האורגת מירקם פסיכולוגי אמין של גיל ההתבגרות. עדין ומשכנע. חן, שדרות.

■ שם הוורד. (★★★★)

מותחן על רקע מאבקי־הכוח של הכנסיה במאה ה־14. מיתות משונות במנזר איטלקי שבאיטליה, נחקרות ע"י אורחיו – האח־הבלש וויליאם מבאסקרוויל (שון קונרי) ושולייתו, הנער אדסו (כריסטיאן סלייטר). יצירתו של הבימאי ז'אן ז'אק אנו עפ"י רב־המכר מאת אומברטו אקו, שהתכוון לגלויה ציורית. צילום מרהיב. דיזנגוף 3, ת"א (ערב); יובל־אור, ק. טבעון; הוד, נהריה; מתנ"ס, צפת.

עונה ראשונה

■ אהבה מאוחרת.

הקאמרי. חנה מרון ויוסי ירין כקאתולית ופרוטסטנטי המעיזים לעת זיקנה להתאהב בבלפאסט הסוערה. הילדים משני הצדדים, מתנגדים... כתב גראהם רייד. ביימה הלן קאוט־האוסון. מבקרנו: ווירטואוזיות בשניים. עונה שנייה. מוצ"ש, א"ה' (ה' 2 הצגות), תיאטרון חיפה.

■ אהובת החייל.

תיאטרון ב"ש. אהבתם הבלתי־אפשרית של נערה קתולית וחייל בריטי בבלפאסט השסועה והסוערת. שירלי ג'יי כתבה וגדי רול ביים. עם אלונה קמחי, יגאל שדה ועוד. במיסגרת „הבימה הצעירה". מבקרנו: ביצוע בינוני למחזה בינוני. ג'-ה', תיאטרון ב"ש.

■ אילוף הסוררת.

תיאטרון ב"ש. פטרוקיו (נתן רטנר) מכניע את קתרינה הגאה. ביים האנגלי רוברט ווקר, שהקפיץ את שקספיר לשנות־המאפיה העליזות. עם אבי קושניר. מבקרנו: קומדיה עשויה היטב. עונה שנייה. א', אילת; ב', רימונה.

■ אלבום משפחתי.

ת' הסימטה. כל האמת הנבזית שמתחת למשפחה מבית טוב. נפתלי יבין ז"ל כתב (65') ואחיו חנן יבין ביים. טיפול נבון באלבום מצהיב, לדעת מבקרנו. עם אסתי קוסוביצקי, בת־שבע נועם, רמי ברוך ועוד. עונה שנייה. הערב (22.00), הסימטה יפו.

■ אני לא רספוטין.

הקאמרי. שני זקנים מנהלים את מילחמות־היומיום שלהם מעל ספסל בגן־הציבורי. עם אבנר חזקיהו, מוני מושונוב ואחרים. הייי קיילוס ביים את מחזהו של האמריקני הרב גארדנר. עשוי היטב, לדעת מבקרנו. עונה שנייה. מוצ"ש, ד', הקאמרי ת"א.

■ אנשים קשים.

הבימה. מחזה ותיק של יוסף בר־יוסף (והופק ב־73' בחיפה), המגורר על־ידו כ„מין קומדיה". מעשה בשידוך שלא מתממש בעיר־נמל אנגלית. עם יוסי פולק כחתן מירושלים, רבקה גור ונסים עזיקרי כאחיה הרוצח־לא־רוצח

מחול

תקוה חשדיישי

על חשבון הברונית

כ־20 שנה עברו מאז נוסדה להקת בת־דור, להקה פרטית, שהוקמה ונתמכת עד היום מכספי הברונית בת־שבע רוטשילד. בימים אלה מרבות השמועות על מהפך. המנהלת האמנותית של הלהקה, גב' ג'אנט אורדמן, שהיתה גם הרקדנית הראשית, הפסיקה לרקוד. מנכ"ל הלהקה, בארי סבירסקי, עומד לפרוש. הברונית בת־שבע רוטשילד, שפירנסה משפחות רבות, מבקשת שיפסיק להיות על חשבון הברון.

בת־דור הולכת לכיוון הנהלה ציבורית. ייבחרו אנשים, שתפקידם יהיה לגייס כספים מוסדיים ומתאימים. עד עתה, המימסד האמנותי לא היה נדיב. שיקול־הדעת היה ענייני ומוצדק: מדוע לתמוך בלהקה עשירה, שמבחינה אמנותית היא על גבול הקוריוזי?

אבל אי־אפשר היה להתעלם מבת־דור. אדמיניסטרציה מתוחכמת חיפתה על אמנות כושלת. לא להאמין איך מכונה אירגונית משומנת, שרופסת כמו שעון שווייצרי, מצליחה לסמא עיניים.

בהנהלה ידעו, שקשה להביא קהל לבת־דור. קשה מאוד. הציעו פיתיון: עיסקת חבילה, שכוללת צפיה במופעי בת־דור ולהקת מחול. כך ראינו את המובחר: מרתה גראהם, אלווין איילי, ג'ירי קיליאן. חגיגה נפלאה. בת־דור זכתה גם על תקן של שגריר. הביאה את „באלט האוטרחט" של האיג, הופיעה בפולין. אבל גם הקימה בית־ספר מעולה למחול, העמידה רקדנים ויוצרים, בנתה אולם ומיכנה עלותיה.

[illegible]

מלה רעה

עמוס אורן

כסאות מוסיקאליים

העימותים של איגוד־הנגנים כבר היו לזרא. עושה רושם, לנוכח שפע המאבקים, האיומים וההתחשבנויות, שנגני ישראל עסוקים בכל דבר, חוץ מלנגן.

כששלום חנוך הציע לעבוד רק איתו, ביקשו שתישמר להם זכות האלטורה. כשז'אק יעקב מציע עבודה באופרטה מיובאת, אינם מוכנים למשוך יד מהצעות נוספות. זה מקובל, יגידו, לשלוח נגנים־מחליפים. שהרי אין צורך בהשקעה אמנותית. צריך לדעת רק לקרוא תווים. נגן במקום נגן במקום נגן, חלטורה בתוך חלטורה בתוך חלטורה. כסאות מוסיקאליים. ושמוסיקים יעמדו מנגד ולא יביאו נגנים מבחוץ?

לאיגוד־הנגנים אבד המוסר. תאוות־הבצע – פרנסה קוראים לזה – מעבורה על הדעת, צליל הכסף עדיף על מפתח סול. כמו המיידים במערכות של תגשם. התהלות של עבודת, יצירת תלות לעזאזל האמנות, ולכל הרוחות הביקורת. הנגנים – היום הם פה, מחר הם שם. והכל על גב הקהל.

וידאו

נורית אלדר

סרט קצר

סרט ל־48 שעות, האם זו קביעה שרירותית, או שיש הגיון מאחוריה? יצאנו לברוק.

קובי מלמד, מנהל הספריות הארצי ב„אימפריה של קולנוע", רבק בהגבלת על אחזקת הסרט אצל הלקוח ל־48 שעות. „אם כי", הוא אומר, „גם אם מחזירים אותו אחרי 58 שעות, עדיין לא קורה כלום". כוונתו: לא מחייבים את המנוי בתשלום נוסף.

לדבריו, כשהתחילה האימפריה לפעול לפני ארבע שנים, אפשר היה להחזיק בסרט שבוע. אחר־כך עברו ל־72 שעות ולפני כשנתיים ל־48. „כשהסיבה לכך נעוצה בהחלטה להגדיל את מהירות הסבב. אם לקוחות מחזיקים את הסרט במשך שבוע, רבים אינם מצליחים להגיע לראות אותו. כשהסבב קצר, יותר אנשים נהנים".

מלמד מוסיף, שמחצית מהצרכנים לוקחים סרט ביום חמישי ומחזירים אותו ביום ראשון, כך שלמעשה הם משאירים אותו בבית שלושה ימים.

וידאו קובי בדיאליט, מול חולון־הטכניון, קשור עם מג"מ יחד עם שאר החברות חוץ מאימפריה. סרטים מבוקשים נותנים למנויים ל־24 שעות, סרטים רגילים – לשבוע. מנהלת באימפריה „לא", הוא אומר, „התחרות היא עם חנויות־הכבלים".

ואילו קובי מ„אימפריה" של קולנוע" טוען שהלקוחות מרוצים ואין תלונות.

אירוע

דני בלושטיין

רוק צעיר בבית־ליסין

ביום ראשון הקרוב ייערך בבית־ליסין מרתון להקות־רוק צעירות. מאז ירידת קרנם של מועדוני־הרוק התל־אביביים, לא היה ללהקות צעירות היכן להופיע, עד שבית־ליסין איפשר להן להופיע בין כתליו, במרתף העליון. ההופעות שזכו להצלחה מרובה אצל הקהל, הוכיחו שהרוק הישראלי עדיין חי ובועט.

במרתון ישתתפו הרכבים ידועים יותר, המופיעים באופן קבוע – אהוד בנאי ו„הפליטים", קורין אלאל ולהקתה וסי חימן ו„להקה מקומית" – כבר הרכבים, שכבר הופיעו במרתף העליון של בית־ליסין, אך עדיין מחפשים אחרי הכרה רחבה יותר, כמו „מנדי", „טאטו" ו„הסניף" של גדעון כהן.

במרתון, שייערך במקביל באולם ובמרתף העליון, החל מ־20.00, יופיעו לראשונה גם שלושה מגוונים ...

הכל טוב

תחיה אדר

איציק יושע

מני פאר

ינחה את פסטיבל־הילדים, עם הרבה חששות בלבו: „הילדים שנולדו בזמן השביתה לא יזהו אותי", אמר. ועוד בענייני פסטיבלי ילדים: באי הפסטיגל, שמפיק מיקי טלר, אולי לא יודעים, אבל הם הולכים לפרנס דווקא את המתחרים, מפסטיבל שירי הילדים. אלכס ברנע, מפיק פסטיבל הילדים, קיבל את הזיכיון להשאלת משקפות לבאי המופעים בהיכל־הספורט השנה. המופע הראשון בו יועעל הזיכיון יהיה הפסטיגל.

דודו פישר

לא נסע לכור אל אליזבת מלכת אנגליה. הוא לקח איתו שני זוגות חברים, וכמובן הצ'יצ'ולינה שלו, כך הוא קורא לה לא מזמן, טובה. פישר, כזכור, סיפר איך פתאום הוא מרגיש כמו סטאר והתרגשויות ותפילות לכבוד המלכה. אחרי שלושה ימים פישר חזר לארץ. החברים ואשתו נשארו עוד יומיים באוויר של לונדון. כן סטאר, לא סטאר – פישר חזר על תקן של נושא כלים, נכון יותר: בגדים. החברים העמיסו עליו את כל חליפות הטוקסידו ששכרו בארץ לכבוד האירוע. ההופעה שלו עברה בשלום. מי שכשל קצת היה דווקא זוכה האירוויזיון, ג'וני לוגן. התזמורת לא הספיקה לפתוח בצלילי השיר הזוכה, „אחוי בי עכשיו", ולוגן, מפחד עיני המלכה, פצח בשיר. שנייה של מבוכה, הפסקה קלה – ומהתחלה. קורה.

באחת ההופעות

של מנחם זילברמן ישבה בשורה הראשונה בחורה בהריון מאוד מתקדם בשם ענת פלדמן. היא צחקה הרבה במהלך ההופעה. זילברמן, שהבחין בה, פנה אליה ושאל אולי כדאי שימתן את הבדיחות, כדי שהיא, במצבה, לא תצטרך להתפקע מצחוק. כשנתנה לו ארקיי להמשיך להצחיק, אמר לה: „תראי, אם תקבלי פתאום צירים ותסעי לבית־חולים ותלדי בן – אני רוצה שתקראי לו מנחם". וזה בדיוק מה שקרה. ענת קבלה צירים עם תום ההופעה, ילדה בן, קראה לו מנחם, ווילברמן היה אפילו הסנדק בברית־המילה.

רקדנית הבטן

דבי גולדמן הצטרפה להצגה „חתונה במסעדה הגדולה". כל־כך יסודית, שלא מצאה בגדים בתל־אביב ונסעה כל הדרך לתורכיה כדי למצוא אותם. על חשבון המפיקה, מרים עציוני.

מה מקור הצלקת

הארוכה, הורקה והמתעקלת, על מרפק ידו השמאלית של מכופף־הכפיות אורי גלר? חרי־עין, שהבחינו בצלקת, שאלו, אך לא קיבלו תשובה. אורי העדיף לשמור את העניין בסוד. שתק וחייך בסלחנות כל פעם שמישהו ניסה לקשור את הצלקת לכוחותיו העל־טבעיים.

השבוע, יצא המרצע מן השק. גלר, הנמצא בארץ, קפץ לביקור אצל ידידו משכבר הימים, ד"ר רפי טיין, אורטופד מומחה לרפואת ספורט, בבית־החולים קפלן ברחובות. במהלך שיחת הרעים אמר גלר לחברו האורטופד: „אילמלא הטיפול שלך ביד שלי, לא הייתי מכופף כפיות".

מה עשה טיין ליד של גלר? ד"ר טיין: „במלחמת ששת־הימים שירתתי כפיזיותרפיסט בבית־החולים תל־השומר. בין הפצועים שבהם טיפלתי היה חייל צעיר, בן 21, שנפגע בזרועו בקרב על שחרור ירושלים. שמו: אורי גלר. במקרה, באותה תקופת אישפוז ארוכה שבה טיפלתי בשיחזור מרפק שהתקשה, אורי גילה את הכוח המיסטי שלו".

גלר מאשר את הסיפור: „אני בטוח, שהפיזיותרפיסט המוכשר הזה, שהציל לי את היד, הוא אורטופד מצויין. אבל, לא בטוח שכל מי שיעבור אצל ד"ר רפי טיין יישר־יד יוכל לכופף כפיות".

דודו טופז

מבשר, שהקרנת־הבכורה של סרטו, „תל־אביב – לוס־אנג'לס", תיערך בפברואר בניו־יורק ובלוס־אנג'לס, שבועיים לפני הבכורה בתל־אביב. אגב, אחרי שאלדד שרים כתב את השירים לסרט, חיפשו מלים. חיפשו ולא מצאו, עד שטופז אמר: אני אכתוב. וכתב. אחד בעברית, אחד באנגלית. בעברית ישיר רני ליטני ובאנגלית ליבי, והיא מהפלאש.

להקת המחול בת־שבע

גייסה את האמן רן רייזינגר לשורותיה. לא לרקוד, אלא לעצב את הבגד החדש של הרקדנים והרקדניות. הוא קרא לעיצוב קבוצה בתנועה בורישה. החלצות ימכבות, בכל הופעה, גם לאלה שאינם רקדנים.

חיה ארד

היתה פעם זמרת בלהקת חיל־הים, ואפילו היה לה שלאגר שנקרא „על אם הדרך". שנים שהיא שכחה איך נראה מיקרופון, כעת היא עוברת למועדונים. בשבוע הבא תפתח מועדון־לילה בחיפה, שיישא באופן מאוד מקורי את השם „המועדון של חיה ארד". פתיחה נאה תהיה לה: כל אמני הפסטיגל יבואו.

עוד סודי־סודות

פסטיבל הרוק במדבר קורם, כנראה, לאט־לאט, עור וגידים. השבוע ביקרו כאן בחשאי כמה אמרגנים רציניים, כדי לבדוק אם העניין אכן יכול לקום. הגיעו: רני גולדברג, אמרגן אמריקני שעומד בראש תנועה של אמני רוק־דול נגד סמים, קן מריין, שהוא, בין היתר, מנהלו של דון ג'ונסון, הידוע מ„מיאמי וייס" ומאמו מורה, מבעלי אחת מחברות־ההגברה הגדולות בעולם. עדיין אין תוצאות.

אליהו נאווי

יו"ר ההנהלה של תיאטרון־מחול „ענבל", הוזמן להצגה „אהבה אפשרית", סיפור אהבה בין בחורה תימניה לבחור אשכנזי. אחרי ההצגה התרברב נאווי, יליד עיראק: „אני נישאתי לאשכנזיה יפהפיה. היא היתה כזאת יפהפיה, שנשימתם של רבים היתה נעצרת כשהיתה עוברת ברחוב. אבל, הייתי צריך לבקש מדודי רשות לשאת אותה, כי אבי כבר לא היה בין החיים. היתה בעיה. הדוד דיבר רק ערבית. הוא שאל מאיפה היא. אמרתי: מאלמניה, היא גרמניה בערבית. הדוד ענה: לא טוב. שאלתי למה? הדוד ענה לי: כי לא אלמן ישראל..."

הבטלנים

רשתי וקרשנו, והתחילו בהכנות לצילומי הסרט בכיכובם. עובדים בסודי־סודות ולא מגלים אפילו על מה הסרט. ביקשו מריטה שתשתתף כאחת הסצינות, ורוני בראון, אמרגנה, אומר שבכלל לא פנו אליה. „כשיפנו – נשקול". ומה הסצינה? בראון לא יודע. אז ככה: הרעיון המרכזי של הסרט הוא צילומי מצלמה־נסתרת, תחום אמנותי ידוע, שיגאל שילוח, הבימאי, די התמחה בו. אלא מה צריך משהו מקורי: סתם עמך ישראל מתבזה מול המצלמות – כבר לא גימיק. הבטלנים רוצים לירות סלבריטיס, כלומר חשובים. עכשיו הבנו למה ריטה.

התאומות המנגנות

מאיה ויפעת ולטמן, הן גם תאומות־זהות, שקשה מאוד להבחין ביניהן. לשתיהן יש צמות, אבל מאיה, הפסנתרנית, הרכיבה משקפיים, ויפעת, הצ'לנית, היתה עם עדשות־מגע. זה היה הסימן שעל־פיו הבחינו ביניהן. השבוע הן עלו לנגן בערב של „ראייטי", וראה זה פלא: שתיהן היו עם עדשות־מגע. אז איך אפשר היה בכל־זאת להבחין ביניהן. קשה, אבל זאת עם הצמה היא מאיה, וזאת שבאה קצוצת־השיער, כמו ילד, היא יפעת.

יהודה ברקן

תרם את כל הפדיון של שלוש הקרנות־הבכורה של סרטו, „אבא גנוב" – בחולון, בירושלים ובהרצליה –לטובת ילדים חסרי־בית.

לא אנחנו המצאנו

את השנור. עודד פלדמן, מנכ"ל התיאטרון הקאמרי, חזר מהופעת האופרה המלכותית של לונדון, שמציגה עכשיו בהצלחה את „ריגולטו" של ורדי. פלדמן גילה, שלפני כל הופעה עולה מנהל־האופרה ומבקש מכל צופה לתרום לירה סטרלינג אחת. זה שהאופרה מסובסדת על־ידי ממשלת בריטניה, ב־11 מיליון סטרלינג לשנה, לא מפריע לו בכלל. והאנגלים? תורמים. ופלדמן? אולי חומר־למחשבה.

סוף־סוף חתונה

אחרי שלוש שנים. השחקנית אסתי קוסוביצקי והשחקן רמי ברוך. מגשימים את שם ההצגה, שבה הם מופיעים כעת יחד: „אלבום משפחתי", תיאטרון הסימטה.

הזמר אלי לוזון

מרשה לעצמו הומור־עצמי. מרוכר כהיותו לבקן. השבוע נפגש, באולפני הרולר, עם רבקה זוהר, להקלטת הדואט שלהם, „הסילסולים". זוהר הקליטה את חלקה לפניו. לוזון נכנס אחריה. כשגמר, אמר לבני נגרי, המעבד, שישב מעבר לזכוכית: „גמרתי לשיר בדיוק כשרבקה גמרה – ויצא ילד". „איזה?", שאל נגרי. „רמקה", ענה לוזון.

לא כל אמא

רוצה לראות את בתה ממשיכה בדרכה. הדוגמניות ביאטריס גייר ותבנו שחורי חותמות על מישפט זה. השתיים נפגשו ב„קפה של חמש" במלון קרלטון בתל־אביב, לתצוגת מוצרי איפור של „קטי". כדי שנבין למה הן מתכוונות, אחזה שחורי בבתה, מעיין, והאכילה אותה בעוגת־קרם. פיגורה של דוגמנית – לא תהיה לה. ביאטריס חושבת על דרך מוצלחת יותר עבור בתה, סטיו.

הבימאי עמוס גוטמן

נעלם. ביום שני בערב אמור היה להרצות על תולדות המחזמר, בגלריה בגרשוב בת"א. לקומץ שוחרי המיוזיקל, שהגיעו לגלריה, הודיע מישהו, שעותק הסרט שיועד להקרנה נמצא באיכות ירודה ולכן גוטמן לא בא. אודי אלוני, מנהל הגלריה, תיקן: „לגוטמן יש טחי־שהל".

צמד הקוסמים

ציקי וריקי היו מופתעים, כשגילו את תמונתם במגאזין בינלאומי לקוסמים, שיוצא באנגליה מדי כמה שנים. בתמונה הם מציגים את הקסם האכזרי, בו הם חותכים בחורה לשני חלקים שווים.

באולפני הבירה

בירושלים די מתרגשים מבואו של קליף ריצ'ארד לתגיגות הי40. האולפנים יפיקו את מישודי־היוקרה של הטלוויזיה ההולנדית, מאולם הספורט בירושלים. גבי רוזנברג, ממנהלי האולפנים, אומר, שאמנם עסרית חות וקליף זה הדובדבן, אבל מתכננים עוד כמה אירועים. כמו: ברכות של מנהיגים עולמיים למדינה בת ה־40. נורא הציט שירהן התאצר יעשו את המחוח – מוכים לתשובה.

להשיאה. ביים חנן שניר. מהנה מבלי להתיר מישקע, וחבל. מוצ"ש, א"ה וא' 2 הצגות, הבימה ת"א.

■ ביקורת חצות.

מהצגות פסטיבל־עכו '87. שב"כניק מפוחד ומבקרת תיאטרון כזוג נשוי, בחברה התל־אביבית, על רקע חקירה אחת, מוצלחת מרי. כתב וביים סיני פתר. עם נויה לנצט ויונתן צ'רצ'י. מבקרנו: מארג מורכב מדי. ב', נווה־צדק ת"א.

■ בית־ספר לנשים.

הבימה. קומדיה. מעשה בזקן, המגדל נערה ומועיד אותה לנישואין עימו. אצל מולייר תמיד יש „מתחת לפני השטח". תירגם אהוד מנור, ביים ההונגרי לסלו מרטון. עם ששון גבאי (הזקן), ליאת גורן (הצעירה) ושמואל וילוז'ני. מבקרנו: מלאכת בימוי למופת. מוצ"ל. א', ב' (מוצ"ש, א' 2 הצגות), הבימה ת"א.

■ במטבח – אדם אינו ציפור.

ת' הקיבוץ. סודות מהמטבח הקיבוצניקי. נשים מתוסכלות בין סירים – בחברה שיוויונית. כתבה וביימה רות חוו. עם אורית ברגל, איריס שביט ועוד. הבעה כנה, לדעת הביקורת. עונה שנייה. הערב, רמת־רחל.

■ הזמן הצהוב.

ת' יובל. דוד גרוסמן רשם שיחות מהגדה המערבית – והבימאית אלה אלתרמן עיבדה לדראמה תיעודית. משחקים אורי אברהמי (העיתונאי המסוטט), אריה אליאס, חנה אזולאי ועוד. מבקרנו: על רגל אחת. עונה שנייה. הערב, יד־לבנים רמת־השרון.

■ הקיץ של אביה.

בית־ליסין ות' חיפה. גילה אלמגור בהצגת־יחיד עפ"י ספרה האוטוביוגראפי. חניכת־מוסד בת 10 מגיעה לחופשת־קיץ בבית אימה, ניצולת־שואה מעורערת בנפשה. ביים איציק ויינגרטן. מעולה, כך הביקורת. עונה שנייה. הערב, מופת פ"ת; מוצ"ש, מופת קרית־אונו; א', ב', תיאטרון ב"ש; ג', מופת הרצליה; ד', בית־ליסין ת"א.

■ הקרייריסט.

צוותא ת"א. קומדיה. בני זוג – הוא בינאי, היא עיתונאית – אחרי 14 שנות נישואין, פרסקסים את החיים ואת הסיבויים. מאת יורם גל, בבימויה של דורית ירושלמי. עם משה איבגי ובהט קלצ'י. מבקרנו: לא מצחיק, עונה שנייה. הערב, נכת; ג', גבעת־חביבה.

■ חבלי משיח.

הקאמרי. קנאי יו"ש מצליחים לפוצץ מו"מ לשלום עם ירדן – וגוררים את ישראל למלחמה. כל צבעי גוש־אמונים במשפחה אחת – ביכורת מחזהו של מוטי לרנר בבימוי אילן רונן. משחקים עודד תאומי, עליזה רוזן, יגאל נאור, רב נבון ועוד. לא יורק אש, אבל אמיר להתיין. עונה שנייה. מוצ"ש, א' (2 הצגות), ב', תיאטרון ים.

■ חמורו ובנו.

ת' הסימטה. מסע לילי של מנהי־רחובות ערביים, אב ובנו, אל תוך עצמם. זכריה ביים את מחזהו של יצחק כוכון. עם יוסי כנישויון, אריב ג'הסאן ורוני עקריש. הצגה מעניינת, לדעת מבקרנו. עונה שנייה. ד', הסימטה יפו.

■ יתומים.

בית־ליסין וביכורת־זוברים. דרקור על בדידות בדראמה האמריקנית של לייל קסלר. עם מכרם חורי, דליק ווליניץ וגיל פרנק בבימוי אילן אלדר. זר שנכנס לעולמם העקר של שני יתומים מנודלים, מעניק להם עידוד – ומשנה את מסלולם. גם המחזה משווע לעידוד, שלא מתקבל מהביצוע. עונה שנייה. מוצ"ש, בית־ליסין ת"א; ב', אוניברסיטת בר־אילן.

■ מירהילה אפרת.

הבימה. מלודראמה יהודית שנכתבה ע"י יעקב גורדין ב־1898. ליא קניג ומרים זוהר מגלמות לסירוגין את האם שנשלה בידי בניה. גם שמואל רודנסקי, עמי ויינברג ויעל פרל בדראמאטיסט מרופע. עברית ובכעתיד גם באידיש. מבקרנו: שמאלץ אידי מבוצע היטב. עונה שנייה. מוצ"ש, א', רחובות; ג'־ה', ב"ש.

■ מעגל הגיר הקווקזי.

הבימה. משפט־שלמה נוסח הבזק המוסרי של ברטולט ברכט. עם יוסי בנאי, יונה אליאן, מיקי קם ועוד ועוד. המקתיעתק בביצועו של הבימאי עומרי ניתן. מבקרנו: מקומקל בכל מחיר. ה', הבימה ת"א.

■ סיפים סינים.

ת' הסימטה. קומדיה: סיני ואהובתו היהודיה

כנגד כל הסיכויים

„גבי, סיפור אמיתי". נתיב השיקום של משותקת־מוחין, היכולה ליצור קשר רק באמצעות כף־רגלה השמאלית. רחל לוין, ליב אולמן.

הנושא הוא שיתוק־מוחין והצורך בביטוי־עצמי למרות המגבלה הנוראה. הסיפור אמיתי. גבי ברימר נולדה במכסיקו להורים יהודים, סובלת ממום נורא: היא אינה יכולה לדבר, לא ללכת, אף לא להניע את ידיה. הרופאים אף לא ידעו לומר להורים אם בגוף מעוות זה מצויה ילדה נבונה, או שמא מפגרת. מהר למדי מגלה המשפחה – בעזרת העוזרת המכסיקנית הפרימיטיבית, אך הנאמנה, האנושית והעשירה בחוכמה טבעית, שבתוך הגוף מסתתרת ילדה נבונה. מעתה ואילך היא לומדת ליצור קשר עם הסביבה באמצעות כף רגלה השמאלית, האבר היחיד בגופה שהיא יכולה להניע באופן רצוני. לוח א"ב הצמוד לרגלה יאפשר לאצבע לרוץ על פני האותיות.

הסרט מתאר את אופן גידולה, את אהבתה הראשונה לנער בן גילה, המוכה מעט פחות ממנה (מסוגל, לפחות, לדבר), את הגילוי הראשון והנורא של הצרכים הגופניים והרגשיים המתבטאים במין, את החלטתה להתמודד עם לימודים רגילים בחברת בני־גילה „הנורמאליים", את ההכרה הטראגית שלעולם לא תהיה ככל האדם. הסרט מסתיים כשהיא הופכת לאישיות מוכרת במכסיקו וזוכה להצלחה גדולה כסופרת הכותבת את סיפור חייה.

הבימאי המכסיקני הצעיר לואיס מאנדוקי ראה את גבי בטלוויזיה והחליט להסריט את סיפור חייה. הוא החל לבקרה, לצורך ישיבות־עבודה על התסריט, והשניים התידדו. עבדו יחד עם שני תסריטאים צעירים נוספים וניסו לכתוב תסריט אמיתי, בלתי סנטימנטלי ככל שניתן. מאנדוקי ראה את הפוטנציאל של הסיפור לקהל בינלאומי, ולכן התעקש לעשותו בהוליווד. הוא נדחה מכל הפתחים והמקובלים, ורק צוהר קטן אחד נפתח בפניו, דלתו של עורך־דין ישראלי שישב אז בהוליווד, פנחס פרי, שחיפש נושא טוב לסרט שרצה להפיק.

פרי ומאנדוקי הציעו את תפקיד אמה של גבי לליב אולמן. היא הסכימה, למרות שתפקידה אינו המרכזי. הסכמתה סללה את הדרך למימוש הסרט.

התפקיד הגדול באמת בסרט (להוציא זה של גבי) הוא זה של העוזרת, האומנת ובת־הלוויה, פלורנציה, הגדלה בכל המובנים יחד עם גבי עצמה. לתפקיד נבחרה שחקנית התיאטרון הארגנטינאית נורמה אליאנדרו, שהמיסה את לבנו במישחקה בסרט „הסיפור האמיתי". תפקיד כמעט רומס, אצילי, שרק שחקנית ברמתה יכולה להתמודד אתו.

רחל לוין, השחקנית שנבחרה לגלם את גבי, היתה בחירה כמעט טבעית. לפני שמונה שנים, בהיותה שחקנית תיאטרון מתחילה בניו־יורק, חלתה בניוון־שרירים ואיבדה בהדרגה את השליטה על גופה, עד לשיתוק מוחלט. היא החלימה מהמחלה, אך היא זוכרת אותה מבפנים.

גם היא וגם לורנס מונוסון, המגלם את חבר־הלימודים, פרננדו, עברו הרבה בחברת משותקי־מוח וסיגלו את תנועותיהם והתנהגותם. כך יכלו להיכנס לעורן של הדמויות שגילמו.

פרי רתם בינתיים את משולם ריקליס למימון הסרט, וסוף־סוף ניתן היה לצאת להסרטה. צילם ההונגרי לאיוש קולטאי, הנוהג לצלם את סרטי אישטוואן סאבו („מפיסטו", „קולונל רדל"). את התוצאות תוכלו לראות החל מהשבוע. הפקה ראשונה של עורך־דין ישראלי בהוליווד.

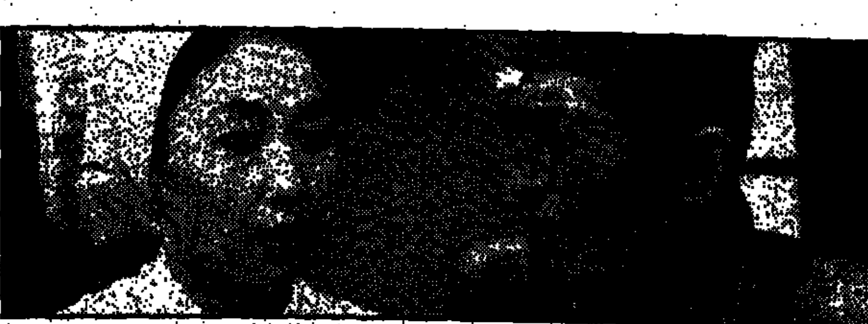

רחל לוין וליב אולמן ב„גבי". בחירה כמעט טבעית


עמנואל ביאר ב„מאנון". נולדה לשחק את המדונה הקדושה

נקמת מאנון

„מאנון". חלק שני ל„ז'אן דה פלורט". התגלית: עמנואל ביאר

כל אלה שראו את „ז'אן דה פלורט" ולא יכלו להסכין עם נצחון הרשע על התום, מוזמנים בזה לראות את החלק השני של הסרט, „מאנון" (במקורו: „מאנון מן המעיינות"), ולצפות בנצחון ההכרחי של הצדק הטבעי. עשר שנים אחרי שבני משפחת סוברן העשירים והערמומיים, סזאר הפטריארך המודע העריך ובן־אחיו הגלהב אוגולן מוליכים שולל את הגיבן התמים, משתלטים על מקורות־המים באדמתו וגורמים למותו, גדלה מאנון, בתו של ז'אן, והופכת לרועה יפהפיה ונושקת, המשוטטת עם עדר העיזים שלה בין הסלעים הצחיחים, וחולמת על נקמה. היא מתאהבת במורה צעיר, בעל רעיונות מתקדמים ואוהבת כבע ומדע, ואילו אוגולן, הרואה מקרוב את


נבוקו מיאמוטו וטסוטומי יאמאזאקי ב„טמפופו". העכברה הפכה לברבור, המסעדה — לפנינה

יופיה הטבעי בכל הדרו, מתאהב בה בצורת נואשת המעודנת בסגפנות גופנית.

עלילת סיפורו של מרסל פאניול מתגלגלת במסלול הבלתי נמנע שלה אל העקם והשילם, כשהיא אוגרת יותר־ויותר מוטיבים של הגורליות הבלתי־נמנעת. הנרמות במנגינת הרקע מתוך „כוח של גורל" לורדי, ונעשית דומה יותר־יותר לטרגדיה יוונית. הסודות המלודרמאטיים, שבלטו בחלק הראשון, מגיעים לשיאם, שוב מגלה פאניול את תכונותיו כסופר היודע את נפש קוראו: עיצוב נפלא לפרטי־פרטיו של מקום וזמן, גילגול מרתק של עלילה סוחפת ואנושית, תיאור שאין דומה לו של היחס שבין אדם לאדמתו, כולל הסלעים, המעיינות, העננים, הרוח, המראות והצלילים, ועיצוב דמויות־ענק, חצובות בסלע הפרובאנסלי, של איכרים שורשיים, נטועים באדמתם, גדולים מן החיים. ועל הכל: אוזן קשובה לניואנסים של ביטוי מילולי ויכולת של כתיבת דיאלוגים.

„מאנון", כזכור, נעשה במקורו ע"י פאניול כסרט (היה גם אחד הקולנוענים הגדולים בתולדות הסרט הצרפתי). רק לאחר־מכן הפך לספר. הסרט נעשה כ־1952, כמתנת נישואין של פאניול לאשתו הצעירה, שגילמה את מאנון. אורכו היה 5 שעות ופאניול ראה בו את היפה שבסרטיו. לקהל הרחב הוקרן בגירסה מקוצצת, ונכשל. פאניול המאוכזב חזר לאהבתו הראשונה, הספרות.

קלוד ברי הבין את המשמעות הגלומה בסיפור „בשרי" כל־כך, העומד בניגוד משווע לרזון הסיפורי של הקולנוע המודרני. הוא הבין מדוע אנשים רואים תוכניות גרועות כמו „דאלאס" ו„שושלת" בטלוויזיה, והחליט לחזור אל הקולנוע של הסיפורים המלאים והמספקים, מבלי לרדת ברמת העיצוב הקולנועי. ההימור שלו הצליח. שני הסרטים שברו שיאי־קופה בארצות רבות.

הוא החליט לעשות את הסרט בשני חלקים, לצלם אותם במקביל (בשניהם חשובות, לדוגמה, עונות השנה. לכן, צריך היה לצלם כהי־בעת את סצינות החורף של שניהם), בתקופת צילומים שארכה תשעה חודשים, כדי שתכלול את כל העונות. הוא גם תיכנן להקרין אותם בבתי־הקולנוע בזה אחר זה. הימורים מסוכנים, שברי נטל על עצמו והצליח בהם. גם סכום ההשקעה בסרטים היה ללא תקדים בצרפת (17 מיליון דולאר), שאת רובם כיסה מכיסו הפרטי.

איב מונטאן ודניאל אוטיי ממשיכים את תפקידיהם מהסרט הקודם. התגלית היא עמנואל ביאר, יפהפיה זכה ומהממת, שנולדה לשחק את המדונה הקדושה. היא בתו של גי ביאר, זמר שהיה פופולארי בצרפת בשנות ה־50 וה־60. אם צריך סמל לתמימות, היא נולדה כזאת.

אטריות חמות

„טמפופו". קומדיה־פארודיה יפאנית על הקשר שבין מנעמי החיך והחיק

סרטו השני של בימאי יפאני צעיר יחסית (יליד 1933), ג'וזו איטאמי, שקנה קודם־לכן שם כשחקן קולנוע, כגרפיקאי מצליח ואפילו כמחבר הגיגים מצחיקים לנשים. כבנו של אחד מחלוצי הקולנוע היפאני, נמשך לבימוי קולנועי וסרטו הראשון, „מינהגי קבורה ביפאן" (1984), זכה להצלחה עצומה. היה זה קטלוג קומי מטורף של כל המוזרויות והאבסורדים הקשורים בתהליכים המשפחתיים והדתיים המלווים את אקט ההסתלקות מן העולם בחברה היפאנית. הוא הפליא להתבונן בתרבות מתוחכמת, המסוגננת הזאת, שנוצרה רק כדי להקשות על המת ללכת לדרכו.

בעקבות ההצלחה, ביים את סרטו השני, „טמפופו", גם הוא בהשתתפות אשתו, נבוקו מיאמוטו, בתפקיד הראשי. גם זו קומדיה מטורפת, אבסורדית, עתירת אפיזודות סרדוניות.

יש אפילו קו עלילתי מסויים, עליו נשזרות כל הסצינות הצדדיות. נהג משאית יפאני, גבר בגברים, הבלאה חוזית מעניינת בין צ'ארלס ברונסון לג'ק פאלאנס, עם קמצוץ אלכסוני בעיניים וכובע בוקרים רחב לראשו, מגיע עם עוזרו אל מזנון־דרכים עלוב למימכר מרק־אטריות. בעלת הפונדק היא אלמנה עכברית, בנה הוא ילד המוכה ע"י חבריו, הכל תוצאת היעדר גבר בבית. המאצ'ו נותן עינו בעכברה, מגלה תחילה עניין במזמציה, עוכר למחמדיה, ומוכן לסייע לה בפיתוח דרכנה הקטן למסעדה של ממש. עניין של איכות, תוכן, צורה, נימוסים.

מאמציו נושאים פרי: הילד מכניע את חבריו, האשה שינתה תופעתה מעכברה לברבור, המסעדה הפכה לפנינה.

כל הסיפור מוצג כפארודיה – על סרטים בכלל ועל מערבונים בפרט, במיוחד „שיין" ו„שבעת המופלאים". עשרות פארודיות מבודחות על כל סרט שבעולם. גם פארודיה משעשעת על סיפור־ההצלחה הכלכלי של יפאן. בקטע משעשע מספר הכבוין, שותחמתה 40 שנה באטריות, כיצד להתבונן במבט עורג באטריות, ללטף בעיניים את בשר החזיר, ולעשות מעשים מגונים בשאר מרכיבי המרק.

מעשים מגונים. זהו עיקרו של הסרט. הקשר שבין אכילה למין. זוכרים את תמונת הזלילה מתוך „טום ג'ונס" ילדותי, זוכרים את „הזלילה הגדולה"? תמים. מה שהיפאנים מסוגלים להוציא מהקשר שבין בשר לבשר, שבין הנאת־החיך להנאת־החיק, זה כבר עניין לעצמו. „הסאנגו והאהבה בפאריס" העלה בארץ את תודעת התמאה חשימוש בה. „טמפופו" יעשה להלמוד־ביצה מה שחמאה עוד לא חלמה שאפשר לעשות.

ועכשיו, „לה בוהם". הבימאי, דייויד הולדן, על רנסאנס האופרה בעולם, תרבות של זמרים־שחקנים, יציאה מהאמבטיה החמה ● „יש לכם קהל תובעני, קשה לרצות אותו. זה מפחיד ומחייב"

פנטום האופרה

אני רוצה למשוך לך את המבט אל הרשימה הזאת. אני רוצה לעניין אותך מחדש, כשליח־לדבר־מצווה מטעם האמנות, שמבקשת לכבוש מחדש את ההתעניינות ואת האהבה שלך. האופרה נדברת. כן. אליך, צרכן־התרבות העכשווי, הצעיר, שאין לו זמן וחשק לחיטוטים בארכיאולוגיה של התרבות. המסר אינו נוסטאלגיה. לא אחורה בכמיהה לחלוחית, אלא קדימה בקולות־ערב חדשים.

רק לפני כמה שנים נחשבה האופרה, בכל העולם, לאמנות הולכת ונעלמת. כל מודעת־אבל בעיתון, אמרו, מוחקת עוד חובב־אופרה. המחזה המוסיקאלי אכל אותה. התיאטרון המודרני, הרלוואנטי, נגס בשאריות. למי יש סבלנות, בעידן נטול תמימות, לתפארת האנאכרוניסטית הזאת.

מאז ומעולם, וביתר־שאת בדור האחרון, היתה האופרה אמנות שהתקיימה בזכות כוכבים. האמנות הכי סטאריסטית. טול ממנה את פווארוטי, את דומינגו, את קאלאס, ומה טעם לקיומה. לפעמים, ייעשה בה שימוש כחזיון־ראווה („אאידה", „נבוקו"). בתי־אופרה גדולים התקיימו כמיקדשים אחרונים של אמנות, ההולכת ונכחדת בשיטת הסלאמי.

ופתאום קם דור חדש של אנשי־אמנות, חלקם הגדול מהתיאטרון ומהקולנוע, שהחליטו להרים את האופרה מהקרשים. הולכת ומשתרשת הכרה, שניתן להביאה אל קו־התחלה מודרני. שלא רק הסבתא הייקית שלך תרוץ לראותה, אלא גם אתה. לא כתחליף לספרינגסטין ולמייקל ג'קסון, אבל כחלק מהרחפים המביאים אותך לקונצרט קלאסי, לתיאטרון, לסרט. שתמצא בה מיפגש של כל הערכים שאתה מוצא שם.

אתה, בן ה־20 וה־30, אתה קהל־היעד.

האופרה הישראלית החדשה לא קמה רק כדי לתת שירותים לקשישים. תהיה לה תקומה – והיא מתכוננת להתמסד במרכז גולדה שיקום – רק בתנאי מודעות כאן־ועכשיו. אם יצליח להם, הזמן ייתן תשובה. בינתיים, קלסתר האופרה עלום מאחורי מסך־התחרה של הכוונות. הרקורד של שנה־פלוס עדיין לא מצטרף לשום דבר.

לכאורה, „לה בוהם", של פוצ'יני, אינו בדיוק מתכון של אופרה חדשנית. מלודראמה מקדמת־האופרה, שהאריות הנפלאות שלה העניקו לה שרידות. כאן כולם אותך כירין דייויד אולדן, הבימאי. „חכה", הוא אומר, „חכה רגע".

לוגם מכוס הסודה ואומר: „הו, כן. זו באמת אופרה מסורתית. אבל, חומר־גלם בלבד. עכשיו, כל הרשות נתונה. החוכמה היא לקחת אופרה מהמאה ה־18 או ה־19 ולהתבונן בה בעיני בן־הזמן".

– כלומר?

„בעשורים האחרונים, ריכזו את תשומת־לבו של צופה־האופרה רק אל האלמנט המוסיקאלי. האופרה היתה שילוב סולנים, מקהלה ולהקת־באלט. האופרה עברה תהליך רדוקציה. במשך הזמן, חדלו לראות בה את הצד של התוכן ואת הצד של התיאטרון. אנשים באו לאופרה כמו לאמבטיה חמה של וירטואוזיות ווקאלית. באופרה יש גם עלילה, יש גם מישחק".

לדייויד, 36, אח־תאום, כריסטופר. כתובת־הקבע: ניו־יורק, גריניץ'־וילג'. לשני האחים הבימאים יש שם להקת־אופרה נסיונית. הם בנים לאב, מחזאי תיאטרון וטלוויזיה, ולאם, רקדנית בנעוריה. דייויד למד ספרות באוניברסיטה, שיחק וביים בתיאטרון. לאט־לאט התביית על האופרה. בגיל צעיר־יחסית, הספיק לביים, בין היתר, את „פידליו" ואת „וויצק" כ'מט', את „מאופה" ואת „סימון בוקאנגרה" באופרה הלאומית האנגלית בלונדון, את „דרכו של הולל" באמסטרדאם. הרזומה מוסיף ורושם שובל ארוך של פעילויות ועבודות־בימוי בבתי־אופרה, באקדמיות, בפסטיבלים.

אלינו הגיע לראשונה, עם „דרכו של הולל", בהפקה של אמסטרדאם. גרעון פז, אז מנהל פסטיבל־ישראל, ראה, התלהב והזמין. „עד היום", הוא אומר, „זו אחת היצירות שאני הכי מזוהה איתה".

אחר־כך, ביים ערב יפהפה של שירי ברכט/וייל, בהפקה תיאטרלית מלאה. השנה, ביים את „אמריקה", האופרה של שלמה גרוניך ויורם פורת.

הולדן, שיער ארוך, משקפיים, ג'ינס. נמוך ושמפאקטי. רוצה להוציא את צופה האופרה מן „האמבטיה החמה". מרגיש שהוא חי בתוך רנסאנס. „סגנון־המישחק השתנה לגמרי ב־20 השנים האחרונות. כבר לא זירה של זמרי־צמרת. פעם כולם היו עושים חזרות, והכוכב היה בא שלושה ימים לפני הפרמיירה, מגיש את שלו וכולם מוחאים כפיים. באופרה החדשה, כבר לא תראה את הזמרים השמנים והם, שעומדים במקום ושרים. עכשיו, נדרש מהם גם לשחק. זו כבר אמנות של שחקנים־מזמרים".

כל זה מהפכה של 20 – 30 שנה. כמאי תיאטרון וקולנוע רבים עוסקים באופרה. די אם נזכיר את בוב וילסון, ג'ורג'ו סטרלר, פיטר ברוק ופראנקו זפירלי. הקולנוע מתעניין באופרה, מפיק אופרות כיצירות קולנועיות. לא כאופרות מצולמות אלא כסרטים לכל דבר. „לה טרוויאטה", „אותלו", „בוריס גודונוב". גם „לה בוהם" בדרך למסכים. אצל אולדן, זה סימן נוסף להתחדשות האופרה. שהרי הקולנוע, אמנות שהכסף שר בה את האריה הכי מצלצלת, אינה מתעניינת במצבות, מפוארות ככל שלא יהיו.

צילום: הרמתי

ז'יזל קפוסטו ודון ברנדיני בחזרות ל„לה בוהם"

מוקדי הרנסאנס – בגרמניה ובצרפת. „שם, צמחו סגנונות חדשים. שם, שמור לאופרה יחס מכובד. שם האוונגארד האמיתי".

– במה זה מתבטא במיבנה, בתוכן, בצורה?

„לפעמים, התוכן רדיקאלי, פוליטי. לפעמים, עניין של מיבנה – אנטי־תיזה ביקורתית לאופרה, כפי שהופקה עד כה".

– איך זה מיושם ב„לה בוהם"?

„לה בוהם היא לא רק סיפור מלודרמאטי. יש לו משמעות חברתית ופוליטית, על רקע תקופת פוצ'יני. המהפכה התעשייתית. רה־אירגון של המיבנה החברתי־מעמדי באירופה".

– ממה אתה מושפע?

„מהכל. תיאטרון, קולנוע, טלוויזיה, רוק, וידיאו־קליפס".

– ניו־יורק היא לא מי־יודע־מה מבחינת האופרה האוונגארדית.

„נכון. אמריקה קצת שמרנית. מסורתית. לא מסתכנת. כך גם, למעט כמה חריגים, התיאטרון האמריקני. שנות ה־60 מתו. באירופה ובישראל הרבה יותר מעניין. לתיאטרון שלכם יש קשר עם החיים".

– היית שמח לעבוד עם סטארים, כמו פווארוטי?

„רק בתנאי שישתתף בחזרות, כמו כולם. שיהיה חלק מהתפיסה הכוללת ולא כוכב בודד. פווארוטי הוויה נדירה, ללא ספק, אבל לא בשבילי כבימאי".

להקת „לה בוהם" רובה־ככולה ישראלית. רובם עובדים בחו"ל, מתוך הכרח. אין קיום רצוף בישראל לשחקנים־זמרים מהתחום האופראי או הקלאסי. האופרה החדשה קטנה עדיין מלספק פרנסה ומסלול מקצועי המבטיח התפתחות אישית ברמה טובה. מכל מקום, כשצריכים אותם, הם כאן".

– קל לעבוד בישראל?

„מעניין. המקום שורץ רעיונות. מתח ותחושת סכנה מתמדת הם גורמים מעוררים. תמריץ נוסף: הקהל. יש לכם קהל תובעני, קשה לרצות אותו. זה מפחיד ומחייב".

– היית שמח לעבוד יותר קבוע בישראל?

„קרוב־לוודאי שלא הייתי דוחה הצעה של מנהל אמנותי או בימאי־על. אני רואה חשיבות עצומה בהעברת סטאנדארד־הצפייה של צרכן־האופרה מווינה־1930 לתיאטרון מוסיקאלי חי ותוסס".

נ. ב. אני מקווה, הקורא, שהגעת איתי עד כאן. אם כך, הצלחנו. גם אני, גם אולדן.

עמנואל בר־קדמא

הורים הורים

א מ א   א ו ו ז ה

פתיחה. אמא אווזה ראתה עולם. שבועיים במנהטן. בלי להכין צהריים, בלי ללכת לרופא כשלילדים יש חום, בלי אסיפות־הורים. אבל פעם אווזה, תמיד אווזה. בכל פעם שנתקלה בעיתון, בטלוויזיה, או במקום אחר, במשהו שקשור להורים ולילדים, לא התאפקה, הוציאה את הפנקס ורשמה.

בובה ימימה זה לא. על בובה מדברת שמעתם? לא בובה שמיללת כשהופכים אותה על גבה, לא בובה שבגופה מותקן רשמקול שמשדר משפטים מוקלטים. בובה משוחחת. שואלים לשלומה, היא משיבה ושואלת לשלומכם.

הבובה אינה המצאה גנטית מהפכנית. זוהי בובה גמוחשבת, מופעלת על־ידי גל־קול. היא נולדה, אלא מה, באמריקה, באופן לגמרי לא מקרי, סמוך לפרוץ חג־המולד, תקופה בה מליוני אמריקניים נתונים בסחרור קניות נטול הכרה. סחרור, שהמשבר הכלכלי הנוכחי לא מיתן אותו. על־פי דיווחי רשתות־השיווק ובתי הכל־בו הגדולים, האמריקנים קונים היום אפילו יותר מבשנה שעברה באותה תקופה.

מפתחי הבובה מנסים לחזור על הצלחת בובת־הכרוב מלפני כמה שנים, שנולדה בנסיבות דומות. המיוחד בבובה המדברת, פרט להיותה מדברת, הוא בכך שהיא לא מדברת עם כל אחד. ברגע שהופעלה על־ידי הילד המאושר שזכה להיות בעליה, היא מגיבה רק לקולו.

שלא תהיה טעות. הבובה אינה יכולה להחליף חבר למשחק. קולה מנוכר ומונוטוני. וכשחס־וחלילה נתקע בה פיוז, היא עלולה לחזור על אותו משפט כמה וכמה פעמים, בלי להתייחס למה שאומרים לה. אבל בינינו, למי מאיתנו זה לא קורה?

כולסטרול – לא למבוגרים בלבד. כולסטרול ושומן – מפלצות שלא היו ידועות לאחים גרים. מהו הגיל המתאים להתחיל להילחם בהן? על־פי תוצאות מחקר שנעשה מטעם אוניברסיטת לואיזיאנה, אם אתם יודעים קרוא וכתוב ועדיין לא התחלתם, אתם כבר בפיגור.

במחקר, בו עקבו אחר רמת הכולסטרול ברמם של תינוקות, החל מהיותם בני 6 חודשים עד הגיעם לגיל 7, התברר, שב־75% מהמקרים בהם התגלתה רמת כולסטרול גבוהה ברמם של תינוקות בני חצי־שנה, היא נשארה גבוהה עד גיל 7. המחקר הוכיח, שלרמת הכולסטרול והשומן, מקדמי מחלות־לב בעלי מוניטין, יש נטייה להישאר קבועים גם בהתבגרות.

מסקנת המחקר: למדוד את רמת הכולסטרול אצל ילדים כבר בבדיקת־הדם הראשונה שנעשית להם, ולא יאוחר מגיל 5, במיוחד במשפחות בעלות היסטוריה של מחלות־לב.

ד"ר ברנזון, שעמד בראש המחקר, אומר, שיש ללמד את הילדים לרכוש הרגלי־תזונה נכונים כבר בגיל צעיר, אך לא להתחיל בשום דיאטה לפני גיל שנתיים.

לשאלה איך לגדל ילדים על הרגלי־תזונה נכונים בחברה עתירת המבורגרים, נקניקיות ופיצות ולהישאר איתם ביחסים טובים, המחקר לא מתייחס. וזוהי שאלה, שכדאי יהיה להקדיש לה לפחות מדור שלם.

מק'גרבר. רשת מק'דונלד עומדת לפתוח לתקופת נסיון אגף לזאטוטים בכמה מסניפיה. לא יגישו שם אוכל מהפכני, לא סטייק טחון. אלא את הלהיט הנצחי „גרבר", בצנצנות בגדלים מיוחדים, אליהן תצורף חינם כפית להאכלת תינוקות. המניע לנסיון נועז כנראה בעובדה, שתינוק אמריקני ממוצע (יש היה כזאת?), מחסל 860 צנצנות גרבר ב־18 החודשים הראשונים לחייו. ואם באמריקה של היום יש 37 מיליון תינוקות, מפליא שאיש לא פתח מק'גרבר עד היום.

איור אחד – אלף מאמרים. תמונת הקומיקס בה תופסת האשה את ראשה ואומרת „אני לא יכולה להאמין, שכחתי 'לעשות' ילדים", לקוחה מתוך לוח־שנה שיצא לאור בניו־יורק לקראת



מתוך לוח־השנה. מצבה של כל אשה „לא יכולה להאמין, שכחתי 'לעשות' ילדים"

1988, ובו 11 איורים בנוסח דומה. השימוש בטכניקת הקומיקס, שהתפתחה ממעמד של ספרות סוג ג' לאמצעי אמנותי לגיטימי. מתמצת ומשקף, יותר מהרבה מאמרים שנכתבים מדי שנה, את מצבה האקטואלי, חברתי, היסטרי, אבסורדי, של האשה האמריקנית המודרנית. ולא רק היא, אלא כל אשה הנתונה בלחצים ובקונפליקטים המטלטלים אותה בין הצורך להיות אשת איש, אשת קאריירה, אם, כולם ביחד וכל אחד לחוד.

ציון עשר.

„7 לילות" ממליץ

זה השבוע שלך









מוצאי-שבת בבתי-הקולנוע



■ תל-אביב יפו

אורלי: "ריקוד מיוסח" 7.15, 9.30
אביב: "בורר מול הקוברה" 7.10, 9.45
בית ליסין: "בית האמיצים" 11.15
בן-יהודה: "ללא מוצא" 7, 9.10
גורדון המחודש: "לאכר את הבתולים בטיחואנה" 7.15, 9.10
גת: "בוקר טוב בבולוניה" 7.25, 9.50
דיזנגוף 1: "זאן דה פלורט" 7.15, 9.45
דיזנגוף 2: "לו היית כאן" 7.10, 9.45
דיזנגוף 3: "שם הוורד" 7.15, 9.45
דקל: "סילברדו" 7, 9.30
דרייב-אין: "המקצוען" (2) 7.15, 9.30
בית ציוני אמריקה הקולנוע: "נוסטרטו" 11.45
הוד: "ריקוד מיוסח" 7.15, 9.30
הסינמטק הישראלי: "אקואנוה" 5; "לילה של יום מפרך" 7.30; "לטבוח את מוצרט" 9.30
חן 1: "מחלון חדר המיתות" 7.30, 9.50
חן 2: "מאכל ג'אקט" 7.25, 9.50
חן 3: "המכשפות מאיסטוויק" 7.25, 9.50
חן 4: "הפורצת מסן-פרנציסקו" 7.30, 9.50
חן 5: "חנות מעבר לפינה" 7.30, 9.50
לב 1: "מגדל הגיבורים" 7.10, 9.50
לב 2: "המקסתה" 7.10, 9.40
לב 3: "שקף ת'אוף" 7.50; "נודפי השק" 10
לב 4: "המסעתו" 7.10, 9.50
לב יפו הפועלית הישראלית: "יש כוכב עליון" 9.30
ליבנה: "ללא מוצא" 7.15, 9.30, 12
מוזיאון ת"א: "יום ראשון בכפר טברנייה" 7.15; "הקדושים התמימים" "קאזנוסו" 9.10
מקסים: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2) 7.10, 9.10
סינמה 1: סגור לרגל שיפוצים
סינמה 2: "משפחת סלורר" 7.15, 9.30
סיון (אלנבי המחודש): "בלייד ראנר" 5; "הניצוץ" 7.15, 9.40; "ואיפה העדינות לעזאזל" 12
פאר: "יופיו של החטא" 7.15, 9.30
פוקוס (רמת אביב): "מי הנערה הזו" 8, 10; "נכס סגולי" 12
פריז: "לא יכולה בלי זה" 7.15, 9.30; "בריאן כוכב עליון" 11.30
צליל (יפו): "קאיר" (הודי) 6.30, 9
צפון המחודש: "מאנון" 7, 9.30
שחף: "הבלתי משוחדים" 7, 9.10
תכלת: "גבי" 7.45, 9.45
תל-אביב: "הקשר הקובני" 7.15, 9.10
תמוז (רמת אביב): "מצב הדברים" 5; "מלך ליום אחד" 7.30, 9.40; "1941 – ג'ון בלושי" 11.45

■ חיפה

9.15-7
אורות: "ריקוד מיוסח"
אורלי: "מגדל הגיבורים" 6.45, 9.15
אמפי: "שלום לך אוזכתי"
חן: "ז'אן דה פלורט" 6.45, 9.15
סינמטק: "הרפתקאותיו של רבי" 5; "מסע מוכסל ולריה" 7; "גטסבי הגדול" 9.30
עצמון 1: "ללא מוצא" 7, 9.10
עצמון 2: "הבלתי משוחדים" 7, 9.30
עצמון 3: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2) 7.15, 9.30
סאר: "הקשר המקצועי"
קרן אור (המחודש): "נקיה ארומה" 7.15, 9.10
רב גת 1: "מחלון חדר המיתות"
רב גת 2: "מי הנערה הזו"
רון: "המקצוען" (מס' 2)
שביט: "מאנון"

■ נוה שאנן

עממי: "בייבי אריזונה" 7, 9

■ ירושלים

אריסון: "ריקוד מיוסח" 7, 9
אורגיל: "חנות מעבר לפינה" 7, 9.15
אור 1: "גברים גברים" 7.15, 9.15
אור 2: "יופיו של החטא" 7, 9.15
אור 3: "הקשר הקובני" 6.45, 8.45; "סנה בצל הסכנה" 11
אור 4: "המקצוען" (2) 6.45, 8.45
אור 5: "בולשיט בעל הביצים הענקיות" 7, 9; "אהבה בשחקים" 11.00
אורנע: "הפורצת מסן-פרנציסקו" 7, 9.15
בית אגרון: "אלדין ומנורת הקסמים" 4.45; "בננות" 6; "מקום פראי" 7.30; "התגוו והנכבי" 9.30; "תוחים כלוח" 12.00
הבירה – אימפריה של קינוע: סגור לרגל שיפוצים
כפיר: "ללא מוצא" 7, 9.15
מיטשל: "הבלתי משוחדים" 7, 9.15
סמדר: "רמי" 7.15, 9.15
סינימטק 1: "שודדי הזמן" 5.30; "אהבה בשחקים" 7.30; "דקה להצות" 9.30
סינימטק 2: "חוף הברברים" 7.30; "השיבה של שכינית פיקסט" 9.30
עדן: "השוטר מבוורלי הילס" (2) 7, 9
רון: "התורה של הציד" 7.15, 9.15
תיאטרון ירושלים: "מאנון" "ז'אן דה פלורט" 7, 9.10

■ ר"ג גבעתיים

אואזיס: "מי הנערה הזו" 7.10, 9.10
אורדע: "אשה מסורה" 7.15, 9.10
ארמון: "בורר מול הקוברה" 7.10, 9.45
גן 1: "מחלון חדר המיתות" 7.30, 9.40
גן 2: "מיטאל ג'אקט" 7.10, 9.50
גן 3: "את ואני והמהפכה" 7.30, 9.50
גן 4: "האלמנה השחורה" 7.10, 9.50
הדר: "הבלתי משוחדים" 7, 9.30
לילי: "יופיו של החטא" 7.15, 9.30
פוקוס (מסר המכביה): "נסיעת נעימה" 7, 9.30
שביט: "המכשפות מאיסטוויק" 7.15, 9.30

■ אשדוד

9.30-7.16
אסתר: "הבלתי משוחדים"
אשדוד: "מי הנערה הזו"

■ אשקלון

9.30-7.30
אסתר: "המכשפות מאיסטוויק"
מאור: "מטאל ג'אקט"
רחל: "פגישה עיוורת"

■ באר-שבע

9.10-7
אורות: "המורד"
גילת: "מי הנערה הזו"
היכל התרבות – מועצת הפועלים: "ריטה סו ובוב גם הוא"
רון: "משפחת סלורר" 7, 9.30

■ בת-ים

9.30-7.15
אורנים: "מטאל ג'אקט"
עצמאות: "בלא נשים" (2)

■ בית-שאן

מתנ"ס: "משפחת סלורר" 9.15

■ הרצליה

דור: "שיחות מלוכלכות" 7.15, 9.30
היכל: "הצייר" 7.15, 9.30
מלון דניאל: "גברים גברים" 7.15, 9.30
מועדון קולנוע דן אבדריה: הצגת בכורה 5, 7, 9.30
תפארת: "האלמנה השחורה" 7.15, 9.30

■ חולון

9.30 7.15
ארמון המחודש: "ניוזו של כוכן" 7, 9.10; "פינק פלויד החומה" 11.30
מגדל: "אני הבוס ואת המנכ"ל" 7.10, 9.30
מתנ"ס וק. שרת: "חוזת קינה ובשריפה"
סבוי: "גבר כאוהב"
רינת: "ללא מוצא" 7.15, 9.30

■ חדרה

9.15-7
חדרה: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2)
תוף: "המכשפות מאיסטוויק"

■ טבריה

יד שטרית: "מי הנערה הזו" 7, 9.15

■ כפר-סבא

9.15-7
חן: "הבלתי משוחדים"
עמל: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2)

■ לוד

נוה זית: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2) 7.15, 9.15

■ נס-ציונה

מוסית: "נשק קטלני" 7, 9.15

■ נתניה

אסתר: "הבלתי משוחדים" 7, 9.30
דור והיכל התרבות ויורה: "האלמנה השחורה" 7.15, 9.30
מטוריה: "שיחות מלוכלכות" 7, 9.15
שרון: "המסקתה" 6.45, 9.15

■ נהריה

הוד: "שם הוורד" 7, 9.30

■ נס-ציונה

מוסית: "נשק קטלני" 7, 9.15

■ עכו

אודיטוריום: "רובוקופ" 6

■ פתח-תקוה

9.30-7.15
היכל 1: "ללא מוצא"
היכל 2: "מטאל ג'אקט"
היכל 3: "ריקוד מיוסח"

■ עפולה

היכל התרבות: "אני והמכרה" 7, 9.15

■ צפת

בית אלון: "שם הוורד" 6.45, 9.15

■ קרית-אונו

מתנ"ס קרית אונו: "מקום פראי" 6.30, 9
כוכבית: פתיחה בקרוב

■ ק. ביאליק

9.15-7
סביון: "מי הנערה הזו"
ספיר: "הקשר המקצועי"

■ ק. חיים

בית-העם: "הבלתי משוחדים" 6.45, 9.15
היובל: "קרוקודיל דנדי" 7, 9.15

■ ק. מוצקין

אורות: "לו היית כאן" 7, 9.15

■ ק. מלאכי

צמרת: "צעיר מכדי למות" 7.15, 9.15

■ ק. שמונה

שניר: "לא שם זין" 7, 9

■ רמלה

אורן: "קינג קונג" (2) 5, 7.30, 9.30
היכל התרבות: "ימי הרדיו" 8.30

■ ראשון-לציון

9.30-7
לעמן המחודש: "מטאל ג'אקט"
ראשון: "צעיר מכדי למות"
רון 1: "ריקוד מיוסח" 7.15, 9.30
רון 2: "הבלתי משוחדים"

■ רחובות

9.30-7.15
בית-העם: "מי הנערה הזו" 7.15, 9.15
חן: "מטאל ג'אקט"
רון: "המכשפות מאיסטוויק"

■ רמת השרון

כוכב: "קרוקודיל דנדי" 7; "ופיתות אהבה מפירנצה" 9.30

■ שדרות

חן: "בלוז לחופש הגדול" 7.15, 9.30













...מונטאן, אוטיי ועמנואל ביאר מפליאים במשחק מרגש
ניו יורק טיימס
...שיאים של רגשות
פרנס סואר
...פשטות ויופי
הרלד טריביון

מאנון

ז'אן דה פלורט חלק II
■ איב מונטן ■ דניאל אוטיי ■ עמנואל ביאר
Manon Des Sources
בסרטו של קלוד ברי

בכורה ארצית מיום שבת 4.12 | "צפון המחודש" ת"א 4.30 - 7 - 9.30 | "שביט" חיפה 7-9.30 | "תיאטרון ירושלים" 7-9.30

לפי ספרו של מרסל פניול



מועדון הקרנות טרום בכורה בתי קולנוע "לב" ת"א

★ ★ ★ ★ ★
ציון מצוין
חוויה קולנועית
"י. אחרונות"
"הארץ" ממליץ
"העיר" ממליץ
הטלוויזיה הישראלית - ממליצה
9 בסולם — גלי צה"ל
ציון מצוין
מלודרמה מעולה
★ ★ ★ ★ ★
"מעריב"



ז'אן דה פלורט

יופין של החטא

"פאר" ת"א "לולי" ר"ג "אור" ירושלים

תסריט ובימוי: ז'יווקו ניקוליץ'
צילום: רדוסלאב ולאדיץ'.
שחקנים: מירה פודלן, מיודראג קראדניץ', פטאר בוזוביץ'.

הישועה מגיעה אלינו יותר ויותר. חופן אחר חופן, מן הקולנוע המזרח־אירופי. השבח לאל, הם אינם מפיקים סרטי ז'אנרים חבוטים ושוממים, לא סרטי מתח־רצח־פעולה, אלא פיסגות קולנוע טוב, העשוי להתחרות עם הספרות ולעתים אף לעלות עליה.

„יופיו של החטא" הוא סרט יוגוסלבי משובב, נבון ומכאיב. פתיחתו מזכירה את „יולי" התורכי: בקרב אנשי ההריב הנידחים קיים עונש טיקסי לאישה מנאפת. היא אופה לחם, מניחה אותו על קודקודה, מבקשת מחילה ומקבלת את עונשה מרצון.

אולם גם על האנשים הנחשלים ובעלי־הכבוד הללו אין הקידמה פוסחת. ההררים נאלצים לרדת לחוף־הים לתור אחר פרנסה. שם הם ניקלעים למציאות חדישה, לומדים שאפשר לאהוב בלי עריצות, לומדים שאפשר לשכב עם הבעל מבלי לכסות את הפנים בסחבה, ועולמם נוטה להתפורר.

הזוג לוקה ויגליקה יורדים לחוף־התיירות של האדריאטי, ויגליקה הצנועה נאלצת לעבוד כחדרנית בכפר נודיסטים ממשלתי. התסריטאי־במאי ז'יווקו ניקוליץ' מגלה כאן חוכמת־חיים מעמיקה ומורכבת. הוא מציג את העולם המודרני — שאליו גם אנו עייכים — כאורח־חיים משוחרר מדעות קדומות. יחד עם זה, אין הוא מהסס להדגיש את העליונות המוסרית של החברה המסורתית. כך מתגבשת בלב הצופה עמדה דו־ערכית: אכנם היורוחנו קידמה, אבל הפסדנו נאמנות, יושר וצניעות, מן הוודאויות של העולם הישן. הסרט צודק אף בכך, שהוא מציג את גמישותן של הנשים לעומת נוקשות הגברים. הנשים מסתגלות לשינויים ביתר קלות, הן מגלות את עושר החוויות של העולם המודרני מציע. הגברים שלהן מעלים חלודה. הבעל, האב, החם והאח של כל הנשים הם נגד חדשנות ומוכנים להמית. אך הנשים מממשות את עצמן — בלי אירוניה — ואינן נכונות לשוב לכלא של האתמול.

הפסק היוגוסלבי משולב כאן ביבוא מטבע־חוץ. אין הוא מסתיר גם חיצים סאטיריים שנונים. החטא אכן יפה, והסרט מקסים.

יהודית אוריין 23.11.87

רשימת סרטי הערב בבתי הקולנוע – ליל שישי 4.12.87 בערב

קולנוע	סרט	שעות
(אלנבי המחודש) סיון	"הניצוץ"	10-12.15
אסתר	"בודד מול הקוברה"	10
אורלי	"ריקוד מושחת"	10
בן־יהודה	ללא מוצא	9.40-12
בית ליסין	לורי אנדרסון – בית האמיצים	23.30
גת	טרום בכורה יום במלכודת	10-12.15
דיזינגוף 1	ז'אן דה פלורט (חצות)	9.45-12.15
דיזינגוף 2	לו היית כאן (חצות)	9.45-12.15
דיזינגוף 3	שם הורד (חצות)	9.45-12.15
דקל	סילברדו	10
דרייב־אין	המקצוען	10
	סקס	12.30
חוד	ריקוד מושחת	9.45-12
חן 1	מחלון חדר המיטות	9.50-12.15
חן 2	מטאל ג'אקט	9.50-12.15
חן 3	המכשפות מאיסטוויק	9.50-12.15
חן 4	התורגת מסן־פרנציסקו	9.50-12.15
חן 5	חנות מעבר לפינה	9.55-12.15
לב 1	מגדל הדבורים	9.45-12.15
לב 2	המשפחה	9.45-12.15
לב 3	זקוף ת'אואן	9.50
	נרדפי החוק	12
לב 4	טמפופו	9.50-12.10
לימור החדש	ללא מוצא	9.40-12
הקולנוע בית ציוני אמריקה	תותח השרטט	14.30
	תרז	22.00
	שבלול	24.00
סינמה 1	סגור לרגל שיפוצים	
סינמה 2	משפחת המלוכלכים	10
פאר	יופיו של החטא	10
פריז	רכבת תחתית	14.30
	אורפאו נגרו	16.30
	לא יפולח בלי זה	10-12
צפון	מאנון	10
שחף	חבלני משוחדים	9.40-12
תל־אביב	הקשר הקובני	9.45-12
תמוז	מלך ליום אחד	10-12
כוכב רמת־ש	קרוקודייל דנדי	9.45
	כל מה שרצית לדעת על מין	11.45
מרכז קהילתי ק. אונו	משהו פראי	10
אואזיס רמת־גן	יום במלכודת	
	טרום בכורה	10
ארמון רמת־גן	בודד מול הקוברה	10
לולי רמת־גן	יופיו של החטא	10
רב־חן (גן 1)	מחלון חדר המיטות	10-12.15
רב־חן (גן 2)	מטאל ג'אקט	10-12.15
רב־חן (גן 3)	את, אני והמהפכה	10-12.15
רב־חן (גן 4)	האלמנה השחורה	10-12.15
ארמון חולון	מותו של סוכן	10
מגדל חולון	אני, הכוס ואשת המנכ"ל	10
שבזי חולון	נמר מאוהב	10
היכל 2 פ"ת	מטאל ג'אקט	10
היכל 3 פ"ת	ריקוד מושחת	10
עצמאות בת־ים	כלא נשים 2	10
חן חיפה	ז'אן דה פלורט	10
שביט חיפה	מאנון – ז'אן דה פלורט חלק 2	10
פאר חיפה	הקשר המקצועי	10
רב־גת 1 חיפה	מחלון חדר המיטות	10
רב־גת 2 חיפה	מי המערה הזאת	10
היכל התרבות ב"ש	ריטה, סו וגם בוב	10-12
חן באר־שבע	משפחת סלור	10

שמעתי ש.....

■ „מיכו האומנותי" הפועל מזה זמן וכבר הספיק להיפגש עם ראש הממשלה מר יצחק שמיר, ועם שר החוץ שמעון פרס, כינס ישיבה מיוחדת כדי למצוא דרך בה יונצח זוהר ארגוב ז"ל. בישיבה נכחו אביהו מדינה, מרגלית צנעני, משה גיאת, ישי לוי, בן משה ואישים נוספים. את הישיבה ניהל המזכיר יהודה כהן ובה הוחלט לפתוח קרן להנצחה שתתפרסם על פני כל השנה. בקרוב יפתחו חשבון בנק לתרומות הרבות שמופנות אליהם. כמו כן הוחלט שארוע מרכזי לציון פועלו של הזמר יתקיים ביום השנה לפטירתו, בתאום עם המשפחה.

■ שידורי הרדיו תורו סוף סוף, אך המצעד הים תיכוני לא יקודר בשבועיים הקרובים – העורך במילואים.

■ צור שלום קשת חגג את הופעת תקליטו החדש באולם כבני ברק, ובדרך האופיינית לו, ללא עיתונאים או אנשי כוהמה אלא עם אישים וחברים, אהרון עמרם, אורי שבת, אבנר כהן, ציון שיעבי ועוד. אישים בולטים היו יוסף רוטה הלוי עורך הירחון אפיקים וחבר האקדמיה ללשון העברית מר יצחק שבתיאל, שברכו.

■ השבוע נערכו ההכנות לפסטיבל שיר שמשיק יאיר אלוני. לבית בארגוב הגיעו כמה עשרות זמרים צעירים שהמאושרים ביניהם יוכל להשתתף בפסטיבל שיוצא בתקליט. בפסטיבל עצמו יופיעו רק אנשי תקשורת ומוזמנים ששקוקים לעניין. המנהל והמוזיקלי בצי נגוי, שיפקח על כל ההפקה המוזיקלית, מבטיח איכות שתעמוד בקריטריונים הגבוהים ביותר.

■ לבחוות שימה קיבל השבוע ריקרדו הקוף את בעליו נזהו הקוסם. לאחר שבוע של היעדרות עקב עגיבת, נתגלה ריקרדו אצל משפחה ברחובות ע"י טל מאיה הראשוני. הזהו כבר מכין תפלה לכבוד השגיסה המחודשת. דרך אגב, היעדרות ריקרדו עצרה לרוזו את ההופעות, אך סוף כוב הכול טוב.

■ במסיבה שנערכה בצפון הארץ הוחרמו אלפי קלטות ע"י עו"ד יעקב מגור איש הפדרציה. ההצלחה הגדולה נזקפת למשטרת צפת שסייעו לייתום וחוק ככתבו וכלשונו. מה עם הדרום ?

■ משה גיאת הביע את צערו בתוכנית מעורב ים תיכוני על כך שעשרות זמרים מקליטים שיר על זוהר ארגוב. הוא רואה בכך סיבה לעשיית רווחים על גבי גויה. (ציטוט) תנובות שונות אולירות שכסף הכל וזהי חבעת צער כצורה ספונטנית ובמטרה לקדש את שם הזבר שהיה קרוב (מאיר ראובני). גקי מקייטן מציין, שכתב את השיר ובמילים קונות) כשזוהר היה חי במטרה לעודד אותו, אך לא הספיק להקליט ורק שינה את המילים. עוד מוסיף ג'ק ומזען למשה גיאת מנצל את המיקרופון למטרות שליליות במקום חיוביות.

■ השבוע הופיעה הקלטת של הזמר איתן דקל. את השיר בן אדם התעודד כתב איתן במצב רוח רע, כשעל הקלטת מפקח אריס, שנתן לאיתן רחיפה גדולה בקריירה. איתן הרוק מצהיר שלא יעזוב את השירה בשביל אף בחורה. עם הופעת הקלטת ששמה שיכור מאהבה, איתן שיכור משמחה.

■ ביום א' ה־6.12 תערך אזכרה במלאת 30 לזוהר ארגוב ז"ל. העליה לקבר בשעה 15.00 בשיכון המזרח ראשל"צ.

■ זהבה חן מגלה כשרונות. את האמר הצעיר אורי בר שמע בהופעה מקרית וכך הפכו לצמד המבוקש מאוד במועדונים ובהופעות. אורי לקח את עצמו בידים, לומר פיתוח קול וכבר תשב על אירך נגן חדש.

■ קטי אל חי הזמרת הירושלמית, ערכה מבחן בר בטלוויזיה הלימודית לפרס בנושא תולדות עם ישראל. קטי, בת כיסוחים של הצ' גל רון כבר וזכה לאשת יחסי ציבור, ומנהל אישי בלמתו של מני אבוזן.

חגי



בוגרחוף – כיף של מקום על החוף

באחד מימי החורף הנעימים תפסנו בארוחת צהריים בסגנון קצת שונה. הגענו לבוגרחוף בטיילת בת"א וכבר בכניסה למסעדה חשנו בשינוי המיוחל: צהריים על חוף הים כשאנו מוגנים מפני הרוח והקור.

נכנסנו. המסעדה היתה נקייה והשולחנות ערוכים, פתחנו בפלטה נהדרת של סלטים מזרחיים שכללה: סלט גזר תמוץ חריף, חצילים בטחינה, סלט תורכי, חומוס וטחינה.

לאחר פתיחה טעימה זו עברנו למנות העיקריות: זוגתי בחרה ברג סול שטוגן במטמתיות והוגש בצורה מרשימה בטעם וכהתאם לרצונה.

אני בחרתי בסטייק בוגרחוף שהינו סטייק עין ענק שממש נמס בפה והטעם שיגעון אמיתי (והאמת סטייק כזה כבר מזמן לא אכלתי).

בשל סקרנותי שאלתי ונענתי כי במנות עיקריות יש גם שישליקים נהדרים, קבבים עשויים היטב, צלעות כבש וכמובן דגים. בעניין הדגים, ראינו במסעדה רעיון מעניין: מקרר ובו מבחר מנות של דגים מונח גלוי לעיני הלקוח, אשר באפשרותו לראות ולבחור בדיוק את הדג שברצונו לאכול.

כמו כן, יש מבחר ממולאים שלא נופלים ברמתם מהרמה הכללית.

תכירה מחבית היתה מזוגת ומצוננת היטב והוסיפה רמת לארוחה מרשימה זו.

כקינוח הזמנו גלידה. עם פירות וקצפת (אז מה אם חורף) שהיה סיום מוצלח לארוחה מוצלחת. לבסוף הוגש קפה עין הבית.

ולמי שחפצה נפשו בארוחה קלה, יש מבחר פיצות, בלינצ'ים וסלטים טובים, כמו תניסואז או סלט השף. כמו כן, יש מבחר מרשים של משקאות חריפים. ולפני סיום חייב אני לציין את השירות האדיב והמקצועי, האהוה המרשים והמחירים הסבירים.

בעלי המקום הוסיפו גם כי ניתן לערוך במקום אירועים עד 150 איש.

וכשתאכלו שם ותרצו להסב דבר מה לתשומת לב הבעלים הם ישמחו מאוד לשמוע אתכם, כי בכוונתם שתצאו מרוצים ולא רק שבעים! — אייק













מופעי תיאטרון ★ בידור ★ מוסיקה

אגוד האמרגנים והמפיקים בישראל

נוטי ★ גדי גלעדי יגיל
תכנית בידור חדשה
האולם לבידור לאומי

קרית־חיים „בית־העם" הערב יום ו' 4.12 ב־10.00
גבעתיים „שביט" יום ו' 11.12 ב־10.00
רמלה „היכל־התרבות" מוצ"ש 12.12 ב־9.00
תל־אביב „בית־החייל" 14.12 ב־9 ● 15.12 ב־9

טוביה צפיר ★ ישראל גוריון
בקומדיה החדשה
אופרה שגעון!

נהריה „הוד" הערב יום ו' 4.12 ב־10.00
כפר־סבא „היכל־התרבות" מחר, מוצ"ש 5.12 ב־8.30
קרית־חיים „בית־העם" יום ו' 11.12 ב־10.00
ירושלים „בראר בכר" מוצ"ש 12.12 ב־9.00

סטירה מוסיקלית פצצת טום
דורי בן זאב ● איקה זהר ● נתן נתנזון ● רינת עמנואל

יפו „החמאם" הערב יום ו' 4.12 ב־10.00 מחר, מוצ"ש 5.12 ב־9.30
כרמיאל „היכל־התרבות" יום ו' 11.12 ב־10.00
רחובות „ויקס" מוצ"ש 12.12 ב־9.00
תל־אביב „בית־החייל" יום ד' 16.12 ב־9.00

הודית רביץ באה מאהבה

הגשש החיוור

← מועדונים →

הדודה
ערב ערב פריט ליום א' שירים מכל הזמנים עם צחי ויעל

Rishon cellaR
מרתף ראשון
הפואנרבר מסעדה בעיר הערב יום ו' אלי קגיאל מחר מוצ"ש רוברטו

תמרתף הקנון

הבמה האחורית

החמאם EL HAMAM

קרוקודיל

אלדיך

עומר כייאם
יואל שר

המרקיז

רבקה מיכאלי
מוני מושונוב
עד 120

סיני הַיְמִי

הופה היי
בעל שיתוש מאוד

LADO

סרוונט
אלכס אנסקי

תומ"מ

שלמה ארצי

קונצרטבשנים
אריק דני
שייני רוזם

ילד הטלפתיה אורן הקטן

הרפתקאות קופיקו

חנוך רוזן
אל תתפוס אותי במילה!

זכור להזמין כרטיסים בטלפון בקופת הקולנוע בערב ההצגה

תיאטרון לילד – רפי שחר מציג:

יש סיבה לחייך!!!

204 הצגות ב־10 חודשים של מופע הבידור הטוב ביותר מאז „פליטת פה..."

בלי חשבון
עם
דודו טופז

11 הצגות אחרונות לפני צאת ההצגה לחופשה

גבעתיים „שביט" הערב יום ו' 4.12 ב־10.00 כרטיסים: קרן, הכרטיס, במשרדים ובקופה 314797
תל־אביב „מרכז בארבור" מחר מוצ"ש 5.12 ב־9.00 כרטיסים במשרדים ובקופה
תל־אביב „בית־החייל" ב־9.00: יום ד' 9.12 ● יום ב' 21.12 ● יום ג' 29.12
חולון „רינה" יום ו' 11.12 ב־10.00 כרטיסים בידוריאון 880888 ובקופה 841174
רמת־רחל „מצפה רמת־רחל" מוצ"ש 12.12 ב־9.00 כרטיסים בחקנון 03-721217
אשדות יעקב מאוחד „בית דוידקה" יום ה' 24.12 ב־9.00
כרמיאל „היכל התרבות" יום ו' 25.12 ב־10.00 כרטיסים בקופה טל. 04-987951
ירושלים „ז'ראר בכר" מוצ"ש 26.12 ב־9.00 כרטיסים במשרדים ובקופה טל. 221139
הרצליה „אודיטוריום מלון דניאל" יום ה' 31.12 בחצות

תיאטרון לילד – חבר איגוד המפיקים והאמרגנים בישראל
דיזנגוף סנטר ת"א טל. 03-298805

אביבית המסעדה
תחנת דלק רמת אביב – דרך חיפה ת"א ☎ 415488

היום יום ו' 4.12 – קבלת שבת עם **אלי קגיאל**

בערב **ראובן ארז**

הרמוניה
המועדון

הערב יום שישי
★ **אריה מוסקונה** ולהקתו
מופע מדליק של שירי שנות ה־60
★ הזמר **דודו מויאל**
שירי א"י ושירים מכל הזמנים
★ מוסיקה לריקודים
עם התקליטיה המעולה של DAVID P.

הסליק
אבן־גבירול 30, ת"א

הערב יום ו' שרה גור וכני יוסף
מחר מוצ"ש אפי זהר מארח את אורלי
יום א' – שרה גור ● יום ב' להקת בשם
יום ג' שרה גור
יום ד' – ג'אז עם להקת „זויות"
יום ה' – ג'קי בראון

הרמוניה
המועדון

נשים חינם

ביום שני 7.12
ערב פ"ופ הרמוניה
פנויים פנויות
גבוהים 30 +
והמעם אטרקציה: **מופע אקזוטי** של רקדנית הבטן **גילה**
★ מוסיקה לריקודים עם התקליטן DAVID P

לונה פארק
גני התערוכה ת"א

בילוי נפלא לכל המשפחה במתקנים החדשים והמרתקים!
חלונה פארק פתוח מחר שבת 5.12 ובכל שבת מ־10.30 בבוקר ועד הלילה
תחבורה: קו 99 מיוחד וכן קווים 48, 47, 21
חניה חינם בכביש העוקף של הדרייב־אין

חדש במסעדת הבקתה! – ארוחות צהריים מגוונות ● מאכלי גריל ומנות מיוחדות ● בשבת תפריט לכל המשפחה!
מסעדת הבקתה – גני התערוכה טל. 03-411113

פרסום ברקן

משה יוסף הפקות ★ שי־רז הפקות מציגים:

עד 120
קומדיה

בימוי: אילן רונן
מאת: אנדרו ברגמן
תרגום: דן אלמגור
עיצוב: אפרים סידון
תפאורה: אריק סמית

רבקה מיכאלי ☆ מוני מושונוב

ובהשתתפות: רוחלה הפלר ★ עזרא כפרי ★ עדי לב ★ בתפקיד אורח: יוסי גרבר

חולון „רינה" הערב יום ו' 4.12 ב־10.00
באר־שבע „אודיטוריום אחוה" מחר מוצ"ש 5.12 ב־9.30
תל־אביב „בית־החייל" יום ג' 8.12 ב־9.00
רמת־גן „אורדע" יום ו' 11.12 ב־10.00
עכו „אודיטוריום" מוצ"ש 12.12 ב־9

משה יוסף – שי־רז – חברי איגוד המפיקים והאמרגנים בישראל

טלית הפקות גאים להציג

דני סנדרסון
חכם על קטנים

תכנית בידור חדשה

שי־רז הפקות מציגים:

סרוונט
עם
אלכס אנסקי

מאת: ב. מיכאל

סמינר לחוזרים בתשובה
בחסות ישיבת „אור אחורי"

חולון „מופת" מחר מוצאי־שבת 5.12 ב־9.00 כרטיסי בידוריאון 885885 ובקופה 845500
תל־אביב „צוותא" מוצ"ש 12.12 ● יום ב' 14.12 ב־9 כרטיסי „הדרן" 248787, „קסטל" 444725 וביתר המשרדים ובקופה 250156/7
רחובות „ויקס" מוצאי־שבת 19.12 ב־9.00 כרטיסים בקופה טל' 08-483352
ירושלים „תיאטרון רבקה קראון" יום ב' 21.12 ב־8.30 כרטיסים בינוון, קלעים ובקופה

שי־רז, טל' 03-455654 – חבר איגוד המפיקים והאמרגנים בישראל

זמרים זמרות!!!
יהורם גאון – „אלף נשיקות"
עפרה חזה – „שיר הפרחה", „גבריאלי", „יד ביד"
שלמה ארצי וגלי עטרי – „עכשיו אני יודע"
יוסי בנאי – „קחי אותי"
חיים משה – „אל תוותרו"
הגשש החיוור – שירי הסרט „שלאגר"
חווה אלברשטיין – „ליידי גודייבה"
ריקי גל – „לגור אתו"
צביקה פיק – „מרי לו", „נאסף תשרי", „הסבון כבה מאד", „אני אוהב אותך לאור ועוד.

כתיבת שירים והפקת תקליטים:
„תשרי הפקות" טל. 03-498772

מרגניות: יעל צפיר בשיתוף התיאטרון – יוסי פלג ואמי אהרון גאים להציג:

טוביה צפיר ישראל גוריון
בקומדיה מאתיקן לורדת
אופרה שגעון!

בימוי: ישראל גוריון
נוסח עברי: ניסים אלוני
ניהול מוסיקלי: שמעון כהן
עם: חני ניחמיאס
מישה נתן
אסנת וישינסקי
נירה רבינוביץ
גילת אנקורי
איציק אלוני

נהריה „הוד" הערב יום ו' 4.12 ב־10
כ"ס „ה. התרבות" מחר מוצ"ש 5.12 ב־8.30
קרית־חיים „בית־העם" יום ו' 11.12 ב־10.00
ירושלים „ז'רר בכר" מוצ"ש 12.12 ב־9.00

שמואל צמח – חיים סלוצקי גאים להציג:

בחסות השגרירות הצרפתית
כוכבת השנסון הצרפתי
ברברה
barbara
"הזמיר השחור"

"האלילה כבשה את הקהל ואותי..." "קולטור"
"...ברברת הגישה לנו את ליבה, ניצחה והקסימה אותנו..!" "ז'ור דה־פרנס"

3 הופעות בלבד בישראל

חיפה „אודיטוריום" מוצ"ש 26.12 ב־9.00
תיאטרון ירושלים יום א' 27.12 ב־9.00
תל־אביב „היכל־התרבות" יום ב' 28.12 ב־9.00

קבוצת התיאטרון נוה־צדק מציגה:

החייל הטוב שוויק

מאת יארוסלב האשק ● עיבוד: רמי רוזן ● בימוי: אהרון אלמוג ● תפאורה: משה שטרנפלד ● תלבושות: אילת הרפז ● מוסיקה: דודי אור ● תאורה: זוהר שיף ● אביזרים: יהודית גרינשפן ● עוזרת במאי: יעל ניר
בהשתתפות: פטר גדיש, אליעזר אפלבוים, דרור טפליצקי, עמי כץ, דור צווייגנבוים, שבתאי קונורטי, אודיה קורן

בתל־אביב „נוה־צדק" הערב יום ו' 4.12 ב־10.00 ● מחר מוצ"ש 5.12 ב־9.00 ● יום ג' 8.12 ב־9.00 ● יום ו' 10.12 ב־9.00
כרטיסים בקופה טל. 651241

דני פלץ מציג: תכנית בידור חדשה

תפסתי ראש
עם: **אבנר דן**

עם: ורוניקה גוטליב, אסי הנגבי
פזמונים: עוזי חיטמן
יועץ אמנותי: טיבי גוטליב
כתב וביים: אבנר דן

"הקהל שאג מצחוק... כל ישראל ערבים זה לזה ב'תפסתי ראש'..."

לילות קסומים
בחוויה הישראלית

הערב יום ו' 4.12 בשעה: 22.00
באולם החדש והמפואר ★ בחוויה הישראלית
ליאור ייני (מכוכבי עלובי החיים) בשיריו היפים ביותר
★ הבדרן והשחקן **פרץ טלמור**
★ מוסיקה לריקודים באווירה מקסימה
★ משקה ראשון ★ הישיבה סביב שולחנות
יפו העתיקה רח' פסטר 4
טל. להזמנות 8–813205

לאחר 3 עונות מוצלחות – עונה שלישית ביפו, בחוויה הישראלית:

ליצן נופל על ליצן
תכנית מעודכנת ומתעדכנת......
כתב: יואל דיבל
הערב יום ו' 4.12 ב־22.30 ב„חוויה הישראלית" ביפו טל. 8–813205
משתתפים: יואל דיבל, מוצי אביב, יעל עמית, יעקב תירוש



רז אמנים – ייצוג והפקות בע"מ
זסק חיים ● יקי קול

לעיריות ומועצות – וועדי עובדים – מתנס"ים – קיבוצים
גאים לייצג בלעדית את האמנים:
★ חוה אלברשטיין ★ משה בקר
★ שלישיית אדלר ★ אורנה ומשה דץ
★ רחלי חיים ★ שמואל אחיעזר
★ הצמד שוקי ודורית
להזמנת הופעות: רז אמנים – ייצוג והפקות בע"מ בר־כוכבא 69 ת"א טל. 03-282556

תל אביב שלנו
★ הערב – ערב פולקלור רוסי משולב בשירי עמים עם להקת א.א. והזמרת דורינה
★ ברפיס להקת אקספרס
מחר מוצ"ש **אלי קגיאל**
יורדי הסירה 1 ת"א

נובמבר
יפו טל' 821243, 811545
הערב ובכל ערב פרט לימי א' תכנית בינלאומית ומשחקי בינגו

THE 4 SINECOS ★
ביצועים אקרובטים מצחיקים המכניסים את הקהל להיסטריה
★ סטריפטיז חם מפריז
★ להטוטנית מלצדון
★ צמד מעולפים מאיטליה
★ אושיק לוי וחזן גולדבלט שרים ומבדרים

מועדון הסילון
במלון אויה ליד סביון
הנהלת המועדון גאה להציג הערב, יום שישי 4.12.87
הבדרן **אבי דור**
★ תזמורת לריקודים „בחול־לבן" במוסיקה משנות ה־50 וה־60
★ הזמרת אתי כהן
★ שירה בציבור
★ בינגו – נושא פרסים

מודעות לימודים והכשרה מקצועית
ראה במוסף 7 ימים שער אחורי פנימי

הלוח הכללי
של ידיעות אחרונות
למה לכתוב עניין? פרסם – וקנה עניין!